

Prosess

NYKSUND - EN REISE

*Katrine Maria Busund
Kristin Groos Kilen*

Vår 2020

Forord

Vårt mastereventyr har vært innholdsrikt, med mange opp- og nedturer underveis. Vi kunne aldri ha forutsett hvordan dette skulle bli, og vi har lært mye om samarbeid, arbeidsmetoder, arkitektur og hvor viktig tegnesalen egentlig er for en prosess i arkitekturfaget.

Fra forarbeidet hadde vi som utgangspunkt å prosjektere et bo- og arbeidskollektiv i Nyksund med fiske som tema, slik at vi hadde noe å gå utifra. Men da semesteret startet valgte vi likevel å ha en åpen tilnærming, da vi ville forstå stedet på dets egne premisser. Vi har derfor hele veien hatt et åpent sinn, og undersøkt og analysert hva Nyksund er og hvilke utfordringer området har, gjennom tegning, lesing, fotografering, diskusjon, besøk på stedet og samtaler med fastboende.

Prosessheftet er delt inn kronologisk uke for uke, og er en salig blanding av tekst, skisse og bilder - litt som en skissebok. Prosjektet vårt har handlet om mange ulike sider ved arkitekturfaget og kultur, og mye har endret seg omtrent fra dag til dag. Vi håper du vil synes det er interessant å lese og se gjennom prosessen.

Til Nyksund for første gang

uke 39

I slutten av september reiser Katrine til Nyksund med masterkurset Design in Context for å gjøre mindre prosjekteter. Her møter de Linda Grønning, en lokalt engasjert dame som ønsker å få stedet opp og stå på egne ben. Nyksunds historie er tankevekkende, og det er noe spesielt og mystisk ved byen ute i havet. Katrine bestemmer seg for å jobbe med Nyksund i diplomaten, og hjemme i Trondheim snakker hun med Kristin om å jobbe sammen.

Vi leser oss opp på Nyksund, og blir begge fascinert av stedets umiddelbare nærhet til havet, og den avsidesliggende lokasjonen. Samtidig merker vi et voksende engasjement for de mindre stedene i Norge. Hvordan utvikler vi de minste stedene med få innbyggere? Hva slags program kan vi tilføre Nyksund som kan bidra til verdiskaping, og samtidig bevare stedets ånd og identitet?

Og hva slags identitet har egentlig Nyksund? Historien er fragmentert, med et yrende liv fra 1800-1950 da fiskerinæringen blomstret, det har vært branner, fraflytting, fraflyttingsbidrag og ungdommer fra Berlin som har fått holde på som de vil. Nå er det turismen i Nord-Norge som trekker folk til Nyksund for en time eller to før de reiser videre.

Samtale om tur

07.01.2020

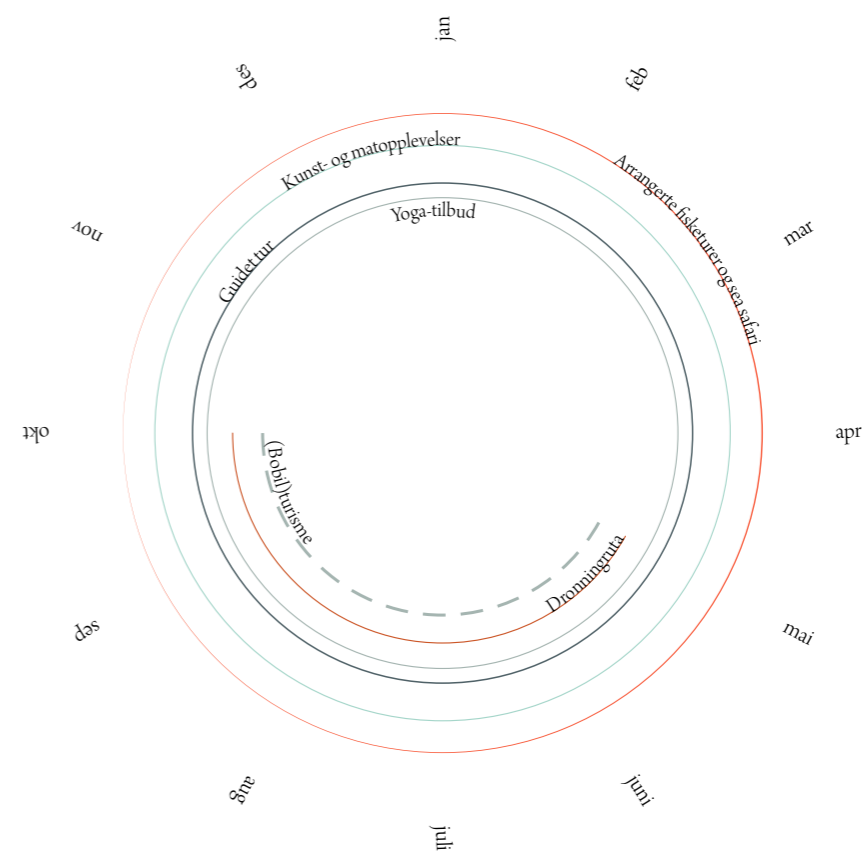
Vi diskuterer hva vi ønsker å få ut av turen til Nyksund. Det er mye lokalbefolkningen kan informere oss om, som hvordan det er bo der i kortere eller lengre perioder, hvilken turisme de ønsker seg, hva de tenker om vårt forslag til program, hva som er unikt med Nyksund.

Jo mer vi har undersøkt stedet, jo mer merkelig synes vi det er. Nyksund er virkelig unikt, med sin historie om suksess, branner, fullstendig fraflytting, og så en ny oppblomstring, og hvilke mennesker dette har tiltrukket. Det er ikke en typisk norsk bygd eller tettsted, og dette må vi ta hensyn til når vi snakker med de lokale.

Vi vil lage en situasjonsmodell i 1:1000 nå i starten for å bli godt kjent med stedet og landskapet før vi drar.

Balansen mellom en overordnet strategi/plan og det arkitektoniske arbeidet må defineres. Vi vil komme dypt inn i prosjektering ut fra en overordnet ide for stedet. Hva kan vi tilføye Nyksund som gjør at noen (men ikke nødvendigvis mange) velger å bosette seg der?

Diagrammet til høyre viser årsbruken for stedet. Det er noen etablerte tilbud året rundt, mens turismen i form av friluftsliv og tilreisende er konsentrert om sommeren.

Hva mener vi om Nyksund?

10.01.2020

Hvordan forholder vi oss til et så lite sted som Nyksund?

Lokalbefolkningen ønsker vekst, men ikke for mye. Hvor går grensen?

Turisme er i og for seg positivt. Det er bra at stedet blir satt på kartet. Men de tilreisende blir ikke særlig lenge, de går overalt og titter inn gjennom vindusrutene til folk. De gjør fra seg i inn- og utmark, fordi kommunen ikke har satt opp nok toaletter og skilting er for dårlig.

Sitat hentet fra www.vol.no: "Dronningruta – hvordan legge til rette for at denne benyttes på en måte slik at Nyksundfolk hensyntas samtidig som turgåere får en positiv opplevelse?" Det er viktig for de lokale at de først og fremst blir prioritert, og at turismen kommer deretter. Vi tenker at dette kan gå hånd i hånd. Dersom man tydeliggjør hvor turistene kan gå og hva som er offentlig/privat, forbedrer infrastruktur og vann og avløp, vil dette gagne både de lokale og turistene.

Vi synes Nyksund er unikt fordi det ligger en inspirerende og rik historie i en så liten by. Nyksund fremstår autentisk, det er fortsatt mye som er "uberørt". Når det tidligere har vært undersøkt hva som skal skje med stedet, har befolkning i Øksnes kommune svart at stedet burde vedlikeholdes, restaureres og brukes fordi det ligger mye materielt der som ikke burde gå til spille. Historien til Nyksund er såpass "fersk" at de lokale ikke ser den immaterielle og historiske verdien; det er et nylig tilbakelagt kapittel.

Følelsen av identitet og rotfeste kommer gjerne gjennom kulturarven; man forstår at egne tradisjoner representerer noe verdifullt. Ikke minst legger kulturarven et godt grunnlag og gode føringer for hvordan man skal utvikle et sted videre. Både ny og eldre historie er en del av kulturarven.

Det er en dagsaktuell og nasjonal diskusjon om hva som skal tas vare på

og hva som skal endres/fjernes/rives. Y-blokka i Oslo er et bygg som er såpass "ungt" at mange synes det er vanskelig å se den historiske og immaterielle verdien av det. Men man ser ofte at man angrer på det man tidligere har fjernet når det bare får gått litt tid.

Nyksund er et sted hvor man tydelig kan se spor av hva som har vært de siste århundrene. Det tidligere fiskeværet vitner om en sammensatt historie preget av arbeid og slit, oppgang og nedturer, økonomisk vekst og tap. Det synes i stedets materielle verdier - naturen og arkitekturen. Vi tror det kan være en interessant vinkling å fremheve, presisere og peke på Nyksunds immaterielle verdier gjennom prosjektering av ny, stedstilpasset arkitektur, samt å komme med enkle strategier for å tilrettelegge for god videre utvikling.

Programmet for bygningen bør forenes med stedets naturressurser, kulturarven, de lokale beboerne og mennesker som kommer på besøk.

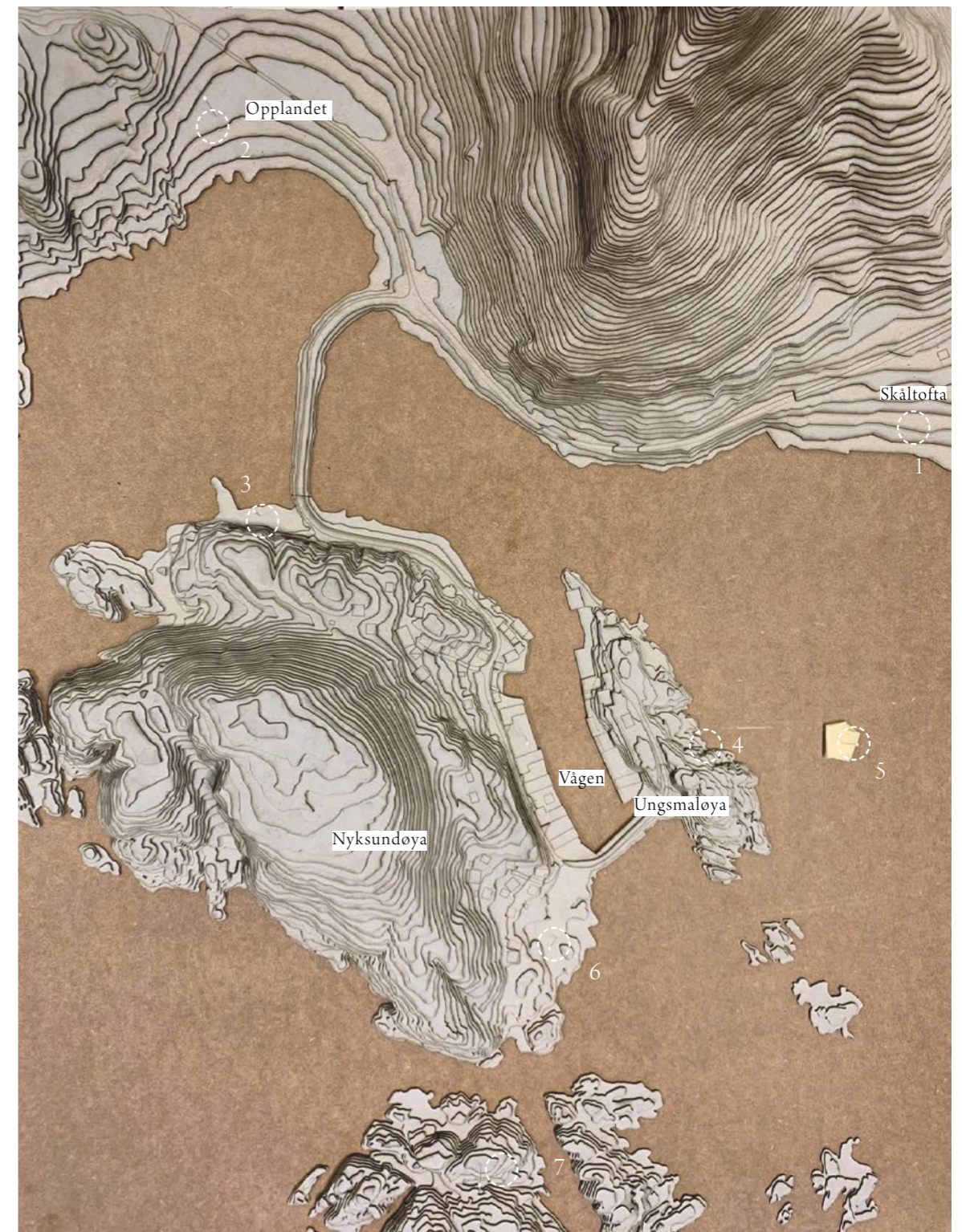
Tomt

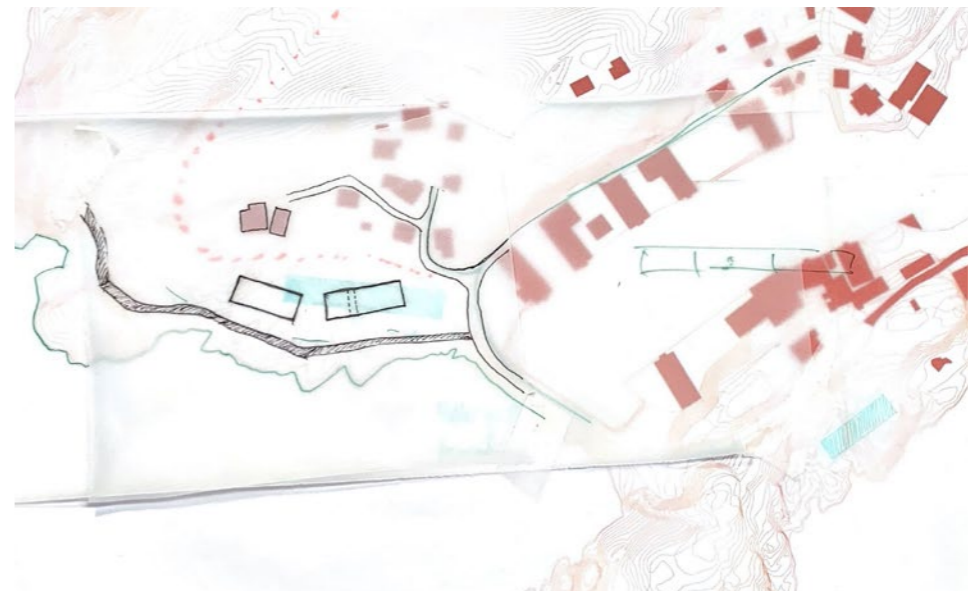
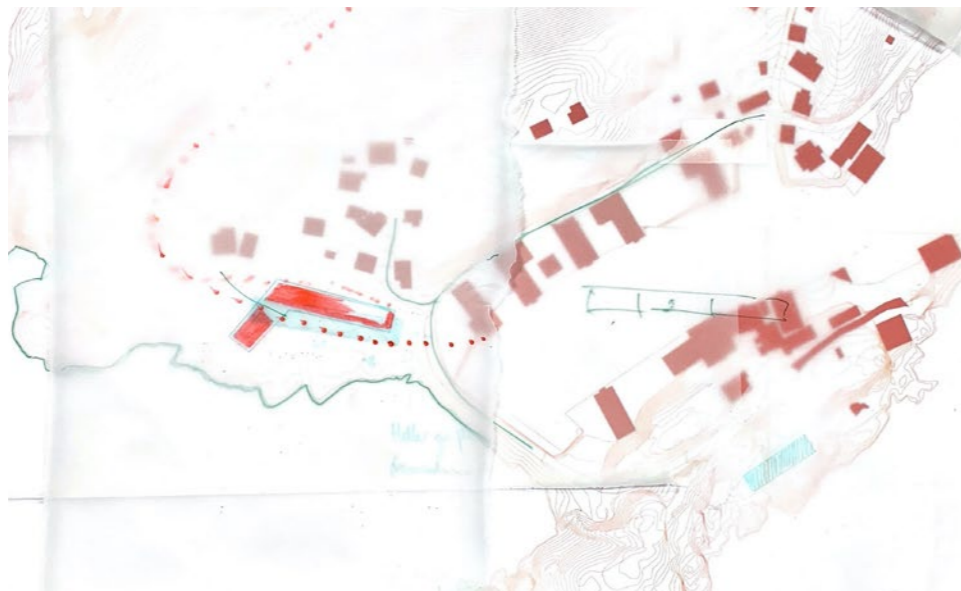
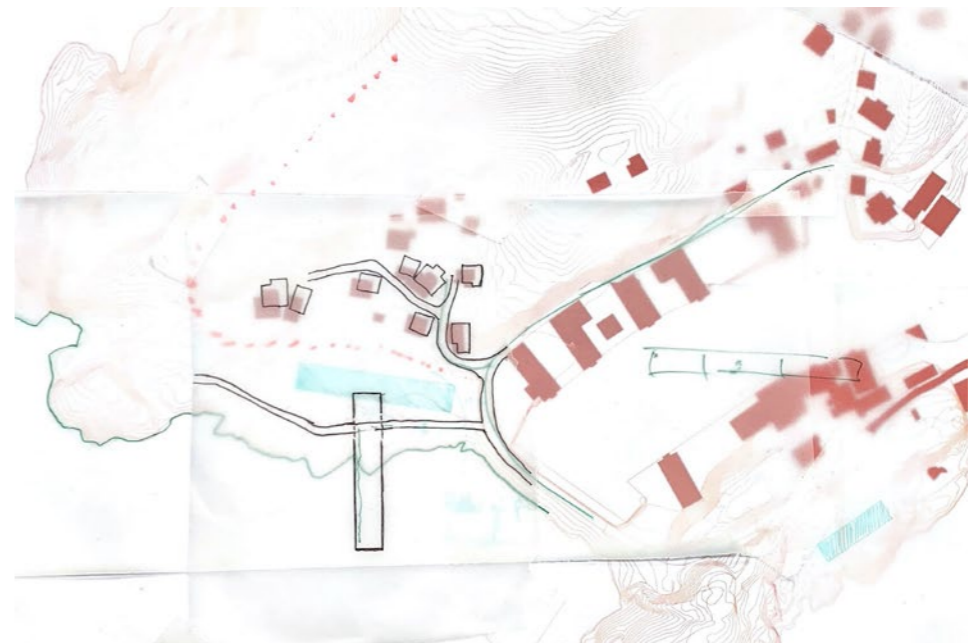
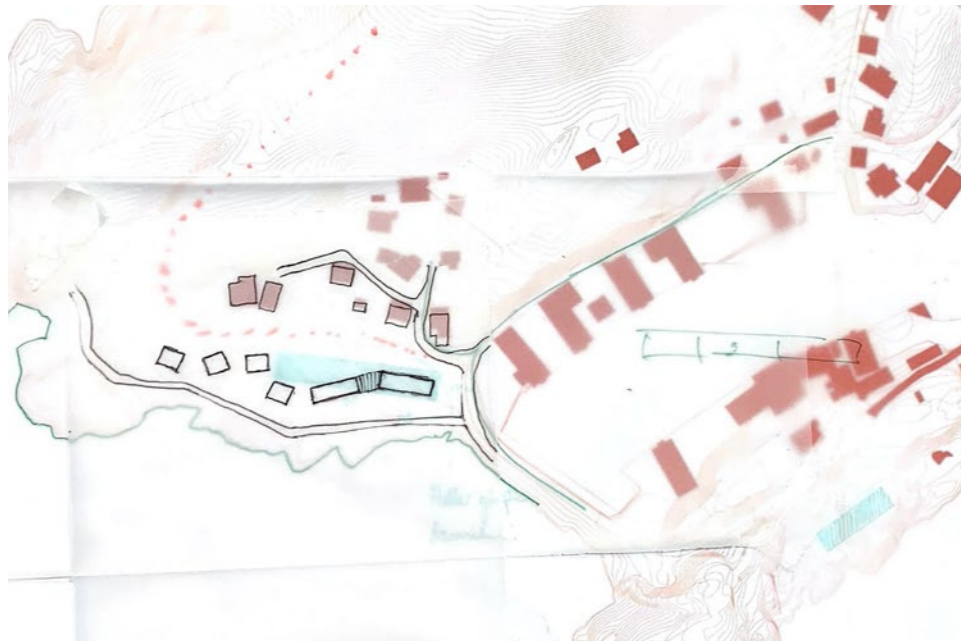
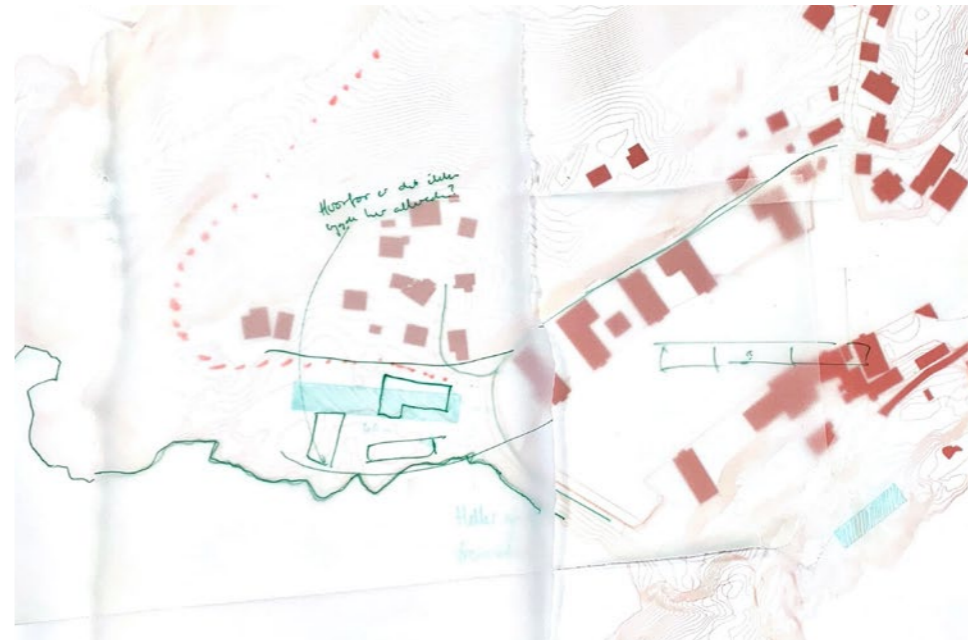
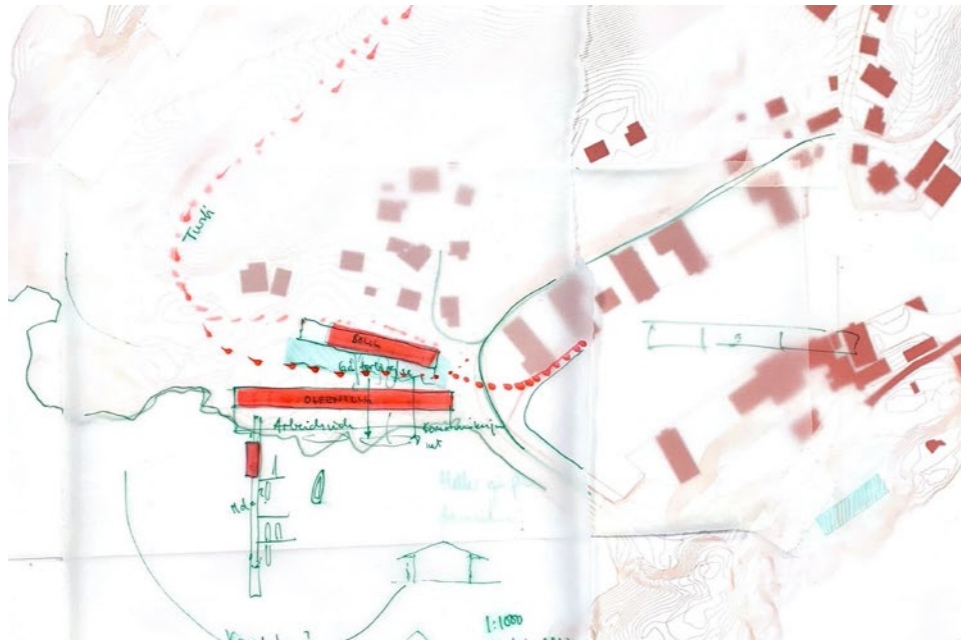
17.01.2020

Første veiledning med Andreas. Vi diskuterer valg av tomt i arbeidsmodellen i 1:1000. Vår oppfatning av riktig tomtevalg vil nok endre seg etter turen i slutten av måneden når vi opplever og sanser det med kroppen, men vi velger å kaste oss ut i det fra starten av.

En umiddelbar tanke er å legge seg i nærheten av Vågen, fordi det meste av bygningsmassen er konsentrert rundt her. Det er også etablert infrastruktur med vei.

Tenker at det er viktig med en visuell kommunikasjon mellom vårt bygg og det eksisterende, og at den mentale avstanden ikke er for lang. Utelukker derfor tomt 1, 2 og 3 i første omgang. Vi skisserer foreløpig på tomt 6, som en forlengelse av kaikanten, og siden det kan være med og definere en sti opp til toppen av Nyksundøya. Her går mange turister i hagene blant private hus, som oppleves invaderende.

Hva er Nyksund?

EN RØRE

FISK

ALTERNATIVT

UTFORSKENDE

VÆR

GROVT

HAV SÅ LANGT ØYET KAN SE

LAPPETEPPE

KUPERT

MYSTISK

MAN FORSTÅR IKKE HVORFOR TING ER SOM DE ER

SPENNENDE

SPØKELSER

FISKEKAKER

URBANT UTE I DET FRI

UTSIKT

FRILUFT

MATFAT

ØDELEGGELSE

MOLO

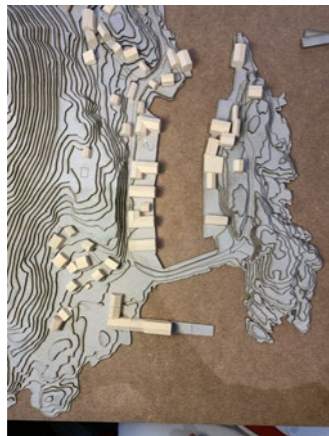
SVINGETE

KUNSTNERHUB

GASTRONOMI

SJELERO

SELVREALISERING

Veiledning

28.01.2020

Andre veiledning med Andreas. Vi forteller om tankene våre omkring tomt 6, og hvorfor vi har anlagt oss der. Et langt bygg kan vise frem programmet for det offentlige. Man kan følge reisen fra fisk til mat bokstavelig talt.

Ved å bruke det lokale steinbruddet like ved kan man bygge en molo, og dermed skjerme slik at båter kan legge til enkelt. Lange bygg er behagelig å jobbe med.

Andreas gjør oss oppmerksomme på at den eksisterende moloen er en visuell barriere. Vi ønsker jo egentlig liv i vågen, og da er det ikke nødvendigvis riktig å plassere seg utenfor denne. Samtidig er det trangt om plassen i Nyksund - det meste tilgjengelige er allerede bygd ut. Hvis man myser ser det ut som at noen bare har kastet ut bygg og så har vinden plassert dem der. Man kan lure på hvorfor ingenting er bygd på tomt 6 - mest sannsynlig fordi det er et utilgjengelig/vanskelig sted å bygge mtp vær.

Vi må definere programmet tydeligere. Hvis vi tenker 10-12 elever og noen ressurspersoner er det nesten 50 prosent økning i antall innbyggere. Kan være viktig å ha økonomi i bakhodet og tenke på hvordan det skal finansieres. Kanskje kan noe være uklimatisert eller halvklimalisert (billigere). Kanskje noe med bare tak. Og må det nødvendigvis være saltak - ikke sikkert det.

Kan være dyrt å drifte, men det kan helt klart være en positiv energi for stedet med yngre folk. Kanskje kan desentralisering være en løsning, at man fragmenterer programmet og plasserer det rundt omkring i vågen. Man kan se for seg at programmet kan trigge andre tilbud, slik vi har skissert i skala 1:25 000, feks kiosk, sykkeltrase, en tilrettelegging for turisme.

Halve prosjektet er på havet. Det er ikke et vanlig klasserom. Samtidig må vi huske på alt som også skjer i havet. Turismen, cruise, dykkere. Sjekke nasjonale turistveiprosjekter. Den nye tverrfaglige bærekraftslinja på Skansen vgs i Trondheim kan være verdt å sjekke ut.

Vi bestemmer oss for å kjøre en time med løs brainstorming i løpet av dagen, så vi får testet ulike ting, som desentralisering, innen vi drar i morgen. I tillegg må vi forberede det vi skal ha med på tur. Vi tror det blir viktig å ha med nok kart og tegninger i god målestokk slik at vi enkelt kan diskutere med de ulike menneskene vi skal møte på tur.

Andre dag i Nyksund

31.01.2020

Onsdag morgen satte vi oss på toget mot Fauske. Der byttet vi til buss og kjørte mot Sortland. Etter 16 timers reise var vi fremme der, og vi ble tatt godt imot av Allan, mannen til Linda Grønning som driver Campus Nyksund. Hun var initiativtaker til at Design in Context skulle jobbe med Nyksund forrige semester, og ønsker aktivitet på stedet.

Vi sov over i Sortland, og kjørte tidlig til Nyksund. Reisen fra Sortland og dit tar ca en time i bil. Det er en mektig tur ut. Fjellene tar pusten fra en, og det blir mer og mer værhardt jo lenger ut du kommer. Man kjenner på en ærbødighet og avmakt. Her er man virkelig liten.

Vi bruker dagene på dokumentering, skissering og å snakke med de lokale. Fredag møter vi tilfeldigvis på Beate, og hun inviterer oss på kaffe. Når vi prater om fremtiden i Nyksund, er hun opptatt av at noe mer må skje året rundt, det blir akkurat litt for stille om vinteren. Hun og mannen har bodd i Nyksund i fem år, og de opplever et sterkt naboskap. Man blir sjeldent ensom her om man søker litt kontakt. Man stoler på hverandre. Endel gjøres på dugnadsånd av sosiale sammenkomster. Ellers møtes man i Ekspedisjonen, restauranten til Ringo, for å spise eller ta et glass vin. Men det kunne gjerne vært flere restauranter, om sommeren er kapasiteten der sprengt. Ringo sliter også med å finne nok kokker, og må få folk fra Tyskland til å jobbe for seg.

Hun ser for seg produksjon av noe slag som en positiv katalysator, og Fryseriet er et sted hun mener har stort potensiale, i tillegg til tomten ved siden av. Den siden av Vågen trenger mer liv. Også reisen ut er viktig og spektakulær, men kommunen må ordne opp i veien. Den er farlig. Parkering og avløp må også gjøres noe med, siden turister parkerer og gjør fra seg overalt i naturen.

Beate tror antallet turister bare vil øke, og at det vil være viktig å bevare det unike, men også tilføre noe nytt som kan være med og bidra til turismen.

Av typer som kommer idag er det friluftsfolk som går Dronningruta, hippier og fritenkere som vil oppleve det ungdommene gjorde på 80-tallet, og ellers folk fra både fjernt og nær som ønsker matopplevelser, stillhet og natur.

Vi opplever stedet som usedvanlig urbant. Det er en sammenhengende struktur nede i Vågen, hvor man enkelt får kontakt med noen på andre siden. Ellers virker det som folk har fått holde på som de vil med tanke på byggeskikk og arkitektonisk kvalitet. Det er noen sjarmerende gateløp som svinger seg opp i terrenget med mindre boliger i sveitserstil. Disse kan minne om små sørlandsbyer.

Møte med Ssemjon

01.02.2020

Vi har avtalt å møte Ssemjon Gerlitz, som driver Holmvik Brygge (bygg fra 1950) i Vågen. Han er fastboende, og vi ønsker å høre om hvordan type turister som kommer, hva han tenker om Nyksunds utvikling videre og hva Nyksund er for ham. Kort oppsummert av samtalen:

Har bodd i Nyksund i 20 år. Driver overnatting 18 rom med mattilbud (fiskebasert, får fisk fra Myre) hele året, i tillegg til guideservice (og en form for spa og en hønsegård). Fullbooket hele høysesongen, også i perioder om vinteren. Sommerstid har han 8-9 utenlandske ansatte (som kan kommunisere med turister). Det kommer mest franske turister, mellom 30-40 år. Men mer og mer av folk i 20-årene. For Ssemjon er Nyksund 100% basert på turisme, og det må alle som bor der akseptere i hans øyne.

Gjerne mer aktivitet til stedet, noe må skje! Når en person har startet et galleri har "alle" fulgt etter og startet galleri. Kan ikke bare være kunst, Nyksund er mer enn det. Kanskje man kan arrangere kurs, og ikke hvor man sitter i et lokale, men gjør noe. Et matkurs kanskje? Drev tidligere en souvenirbutikk, men sluttet med det siden alt ble produsert i Kina. Bruke fisken til noe, den kan gi opplevelser. Eller utnytte nordlyset, lysfestival.

Stedet trenger flere fastboende. Positiv til våre tanker om fiske som program, og få tilbake dynamikken i Vågen. Kanskje ha samarbeid med Ringo i Ekspedisjonen?

Møte med Rune

02.02.2020

Vi har avtalt å møte Rune på Ekspedisjonen, som har bodd fast i Nyksund siden 2002. Opprinnelig fra Sortland. Bor med kjæreste og datter på 5 år. Kort oppsummert:

Kom i en tid da det også skjedde mye interessant, reggaefestival og Ribbbåter. Stedet var litt "over the top", noe annet. Doblet innbyggerantall fra 4 til 8 personer. Var også tilstede på 80-tallet som ung, som var fryktelig spennende. Nyksund var et slags svar på Christiania. Det var noe skummelt og eksotisk over stedet som var tiltrekkende, og hvor man slapp unna den sterke sosiale konformiteten. Men kanskje skjedde Nyksund-prosjektet litt for tidlig. Folk var ikke helt klare for dette?

Barn: 6 barn her, i ulik alder. Datteren hans går i barnehage på Myre, fungerer fint.

Turisme: helt greit for han, aksepterer det, men synes det er negativt med den passive turismen/de som kommer og tar bilde og går igjen. Det er Ekspedisjonen som er viktig knutepunkt; her møtes man. Fisket har alltid vært viktig, og det er fullt i Myre og Stø. Kunne gjerne vært sjarker her.

Campus Nyksund er en positiv katalysator. Folk i etableringsfasen må gjerne komme hit.

Torget brukes til parkering, juletre, fortellerfestival en gang i blant.

Umulige hoteller: Artig ide, men legger beslag på viktige områder. Vil også kreve en omfattende infrastruktur. De byggene som er her, har lagt seg i le, som vil si at resterende naturtomter er utsatt for store naturkrefter. Er jo en grunn til at kun fyrlykter står på de aktuelle stedene. Heller Opplandet som tomt, slik at Vågen er en egen opplevelse, mens Umulige hoteller er noe annet.

Blåbrygga: fra 1880-tallet. Samme som bygde bedehuset - Martin Holmvik. Kulturminneplan: tiden med forfall.

Fryseriet: har fantastisk akustikk, håper det kan forbli akkurat som det er. Store rom, som er unikt her. Pleier å åpne skyvedørene og lese Dadaisme-poesi, som høres over hele Vågen.

vol.no Nyhetsstudio Pluss Næringsliv Meninger Andeyposten Vesterdaens Avis MENY

Umulige Hoteller AS skal i møte med formannskapet i Øksnes mandag:
- Kommer til å bli det fineste og feteste hotellet i Norge, om ikke i verden

Gründerne bak Umulige Hoteller AS, Stephan Jensen og Jørund Holterud Aarsnes, skal i ekstraordinært formannskapsmøte i Øksnes på mandag, legge frem sine planer om det Jensen omtaler som det som kan bli det «fineste og feteste hotellet i Norge, om, ikke i verden».

Skjermdump fra vol.no

Møte med kommunen

04.02.2020

Vi møtte Øksnes kommune for å høre om de har noen planer for Nyksund og hva de tenker om fremtiden. Til stede var Nina Myrland (arealplanlegger) og Bengt Stian Nilsen (enhetsleder teknisk etat).

De forteller at Nyksund er Vesterålens mest besøkte sted for turisme. Samtidig har de ingen fremtidige planer for stedet, og vi får inntrykk av at Nyksund bare skal "gå sin gang". Det har blitt gitt mange dispensasjoner i løpet av årene, som er grunnen til at det har blitt bygget så mye forskjellig. Man har bygget, og så søkt, hvorav kommunen stort sett har godkjent.

Kommunen stiller seg positive til Umulige hoteller, og tenker at det er et positivt tilskudd.

Dronningruta er et problem ??

Møte med VGS

04.02.2020

Vi møtte Karen Steinsvik som jobber som avdelingsleder på Sortland VGS avdeling Øksnes. De har per dags dato restaurant og matfag VG1, helse og oppvekst VG1, studiespesialiserende VG1 og fiske og fangst VG2. Vesterålen har slitt med økonomien, som har ført til en diskusjon om hvorvidt videregående tilbud kan opprettholdes. Restaurant og matfag i Øksnes har blitt besluttet nedlagt fra høsten av, og det var diskusjon om det samme skulle skje med fiske og fangst på samme sted. Vi er spente på å høre hva hun tenker om dette.

Karen forteller at både restaurant og matfag og fiske og fangst er populære linjer, spesielt sistnevnte. Det har vært mulighet for å kombinere de to linjene, og på mange måter komplementerer de hverandre. Det er viktig for en fisker å forstå kretsløpet til råvaren de fanger, samtidig som det er viktig at kokken forstår hvordan fisken er behandlet før den ender på kjøkkenbenken. Og gjennom samarbeid får man til innovasjon.

Diskusjon om program

Hvem er byggene for?

- 12 lærlingplasser totalt
- 2 ansatte
- Lærlingplassene er for de som har fullført 2 år vgs. yrkesfag og trenger en lærlingplass før de skal ut i arbeidslivet.
- Fisken og sjømaten lærlingene får opp fra havet skal brukes til egen læring i form av håndtering, konservering og mattilberedning. De kan være selvforsynt med egen mat fra havet. Resterende fisk kan brukes til utsalg til de lokale i en ferskvaredisk, selge noe til Ringo og lagre noe av det som kan selges til andre steder og turister.

Fiskeprodukter:

- Lever og tran
- Rogn og kaviar
- Seilaks
- Rygger
- Torskemage
- Hau
- Torsketunge
- Tørrfisk
- Klippfisk
- Kongekrabbe
- Kamskjell
- Blåskjell
- Tang og tare
- Fiskeskinn
- Fiskepudding
- Fiskekaker
- Fiskeburger
- Fiskepinner
- Torskemage
- Hau
- Torsketunge
- Tørrfisk
- Klippfisk
- Kongekrabbe
- Kamskjell

Hva tilfører vi?

- Produksjonslokale
- Utsalgslokale
- Mattilberedning
- Sovearealer
- Allrom/servering
- Drivhus og dyrkearealer
- Båtverksted

Stiller vi de riktige spørsmålene?

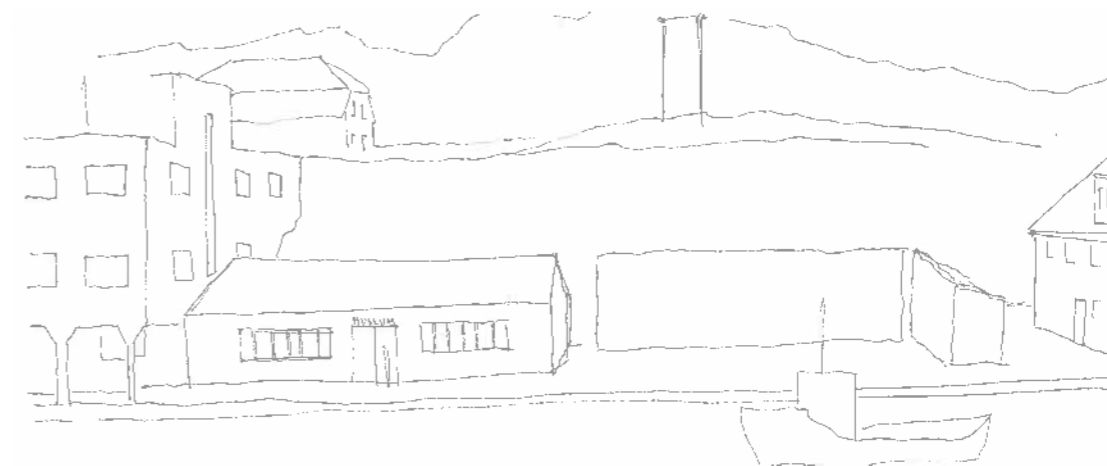
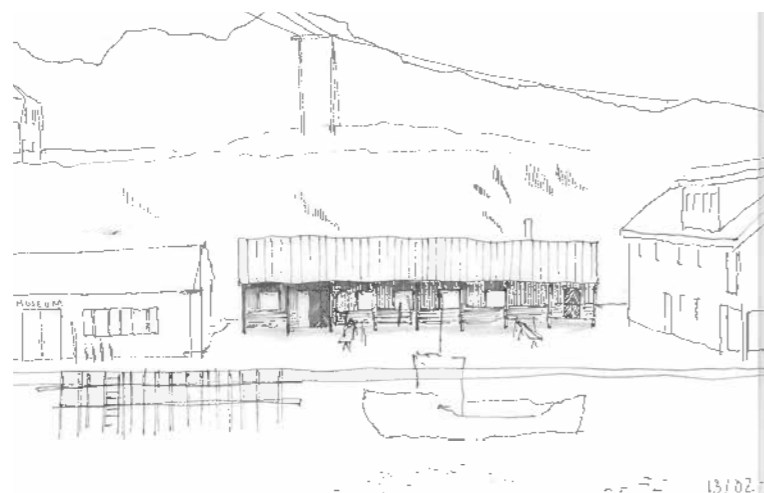
15.02.2020

Denne uken har vi brukt mye tid på å tegne oss i gjennom flere av de valgte tomtene. Etter mye analyser gjort gjennom tegning begynner vi å innse at noe av utfordringene våre kanskje ligger i det programmet vi har valgt. Det er noe ved det som ikke føles helt riktig, som om vi ikke angriper de viktigste utfordringene til stedet.

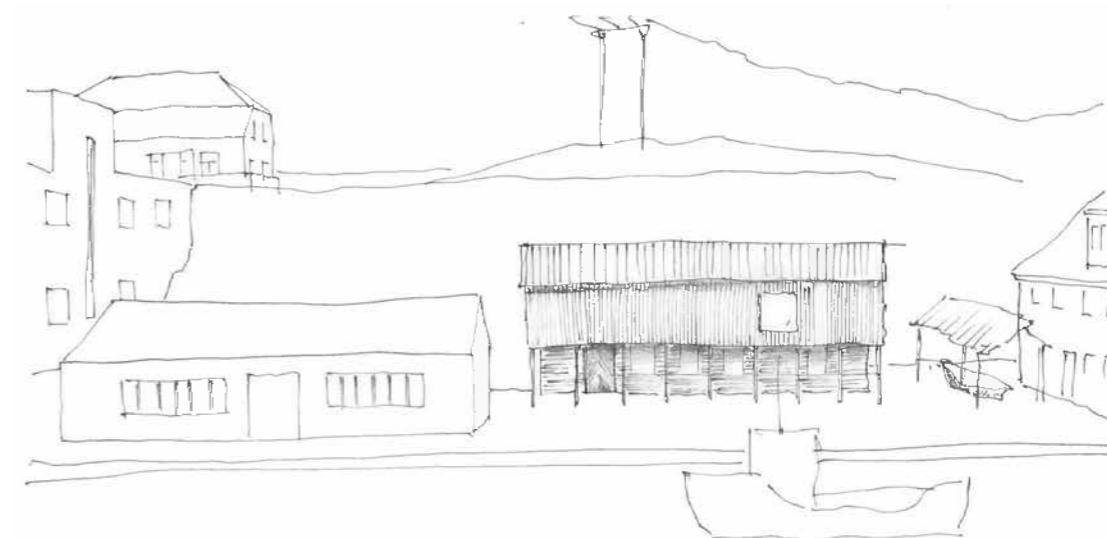
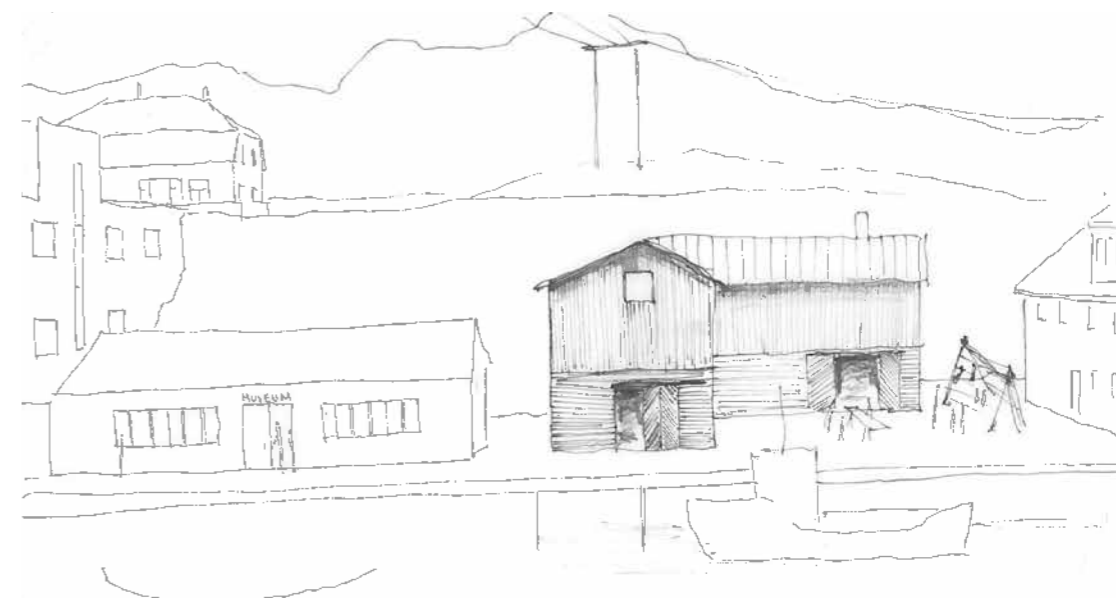
Når vi har diskutert program tidligere har vi mange tanker og ideer knyttet til stedets forbedringspotensiale, og vi har tenkt at vi må løse alt på en gang. Vi stiller spørsmål ved om det er nok folk i Nyksund til at det blir riktig å legge til de funksjonene vi har tenkt.

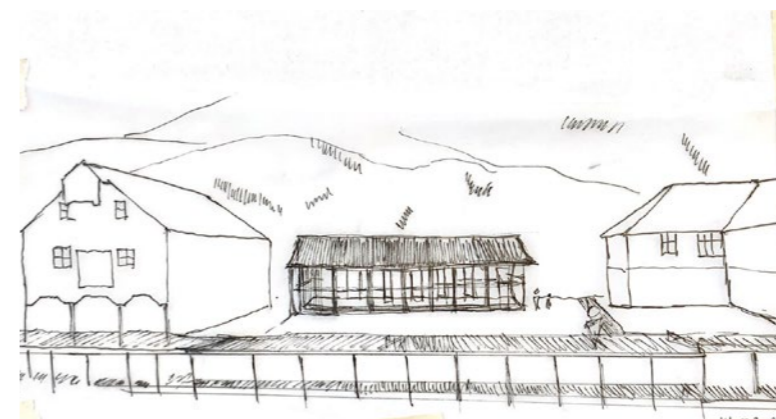
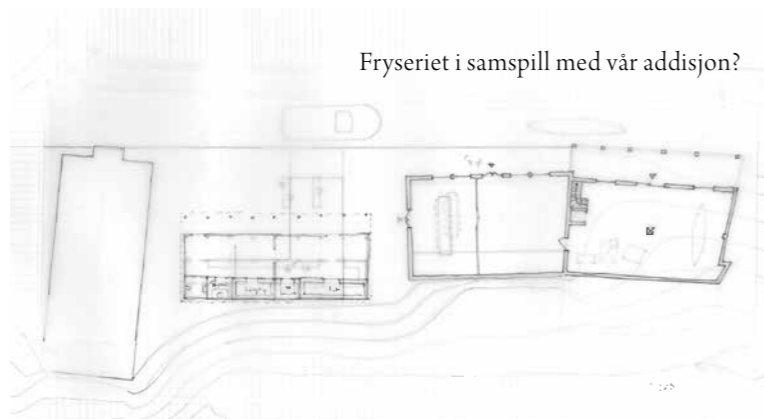
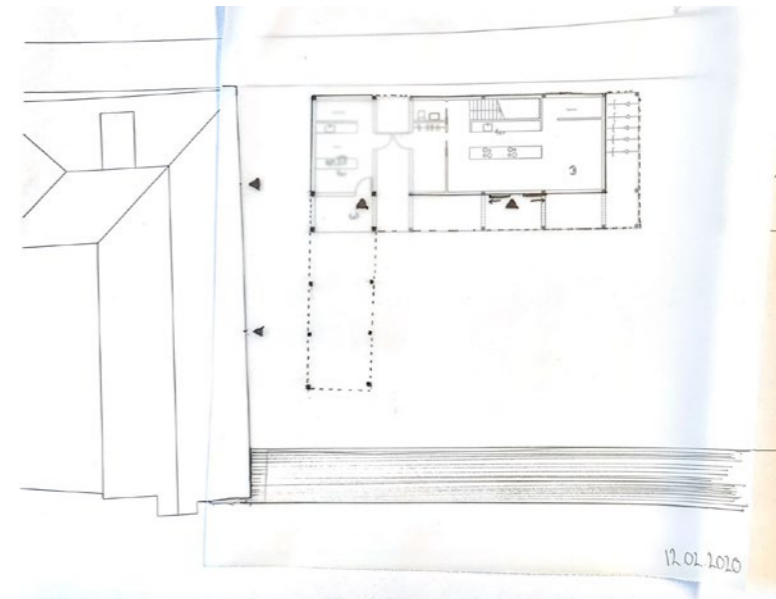
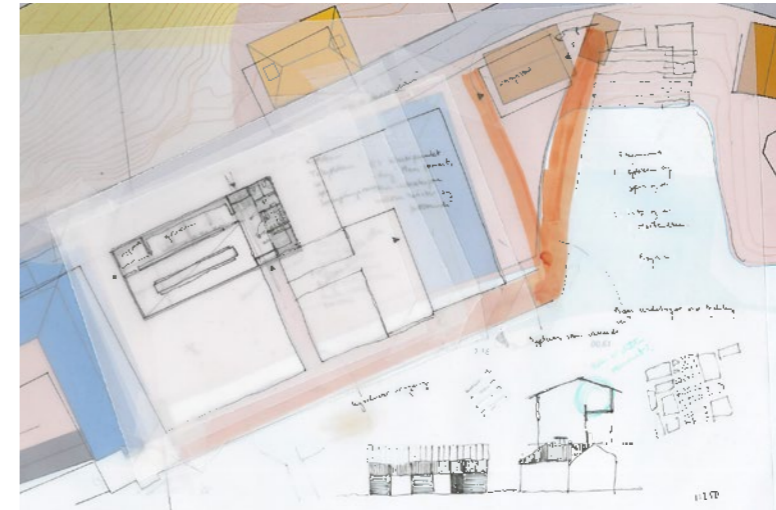
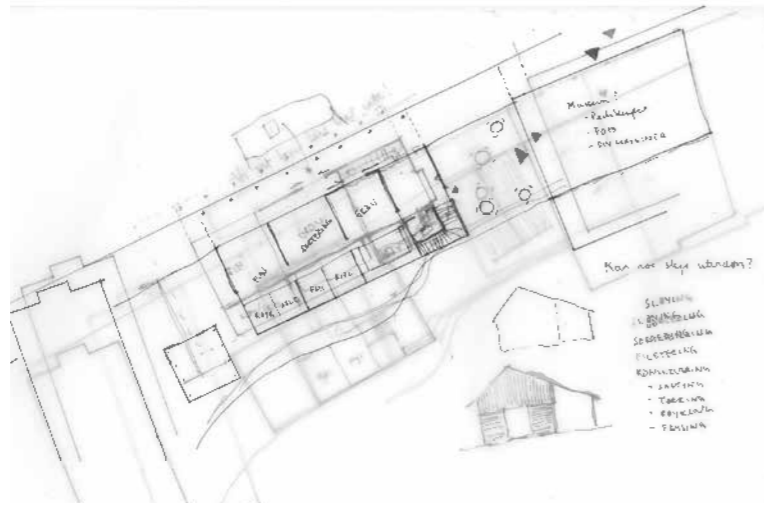
Er løsningen for et lite og vinterdødt sted med rundt 30 fastboende å legge til et program som krever store ressurser? Trenger egentlig Nyksund flere fastboende?

Vi dreier mer og mer mot turismen som et problem som virkelig må løses, og som kan være en mer aktuell og relevant diskusjon for tilsvarende steder.

Vi tegner på plassen ved siden av Fryserit

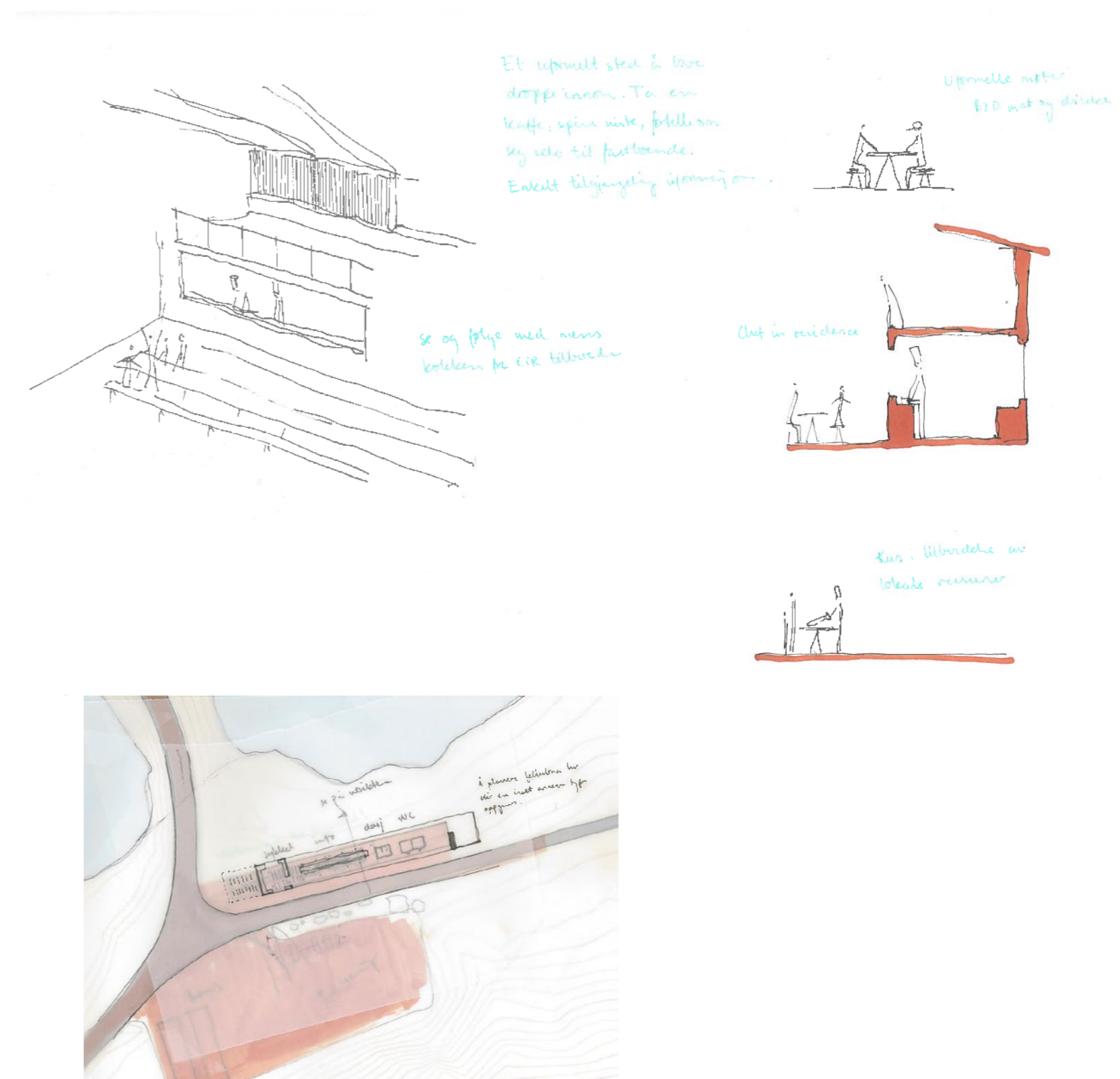
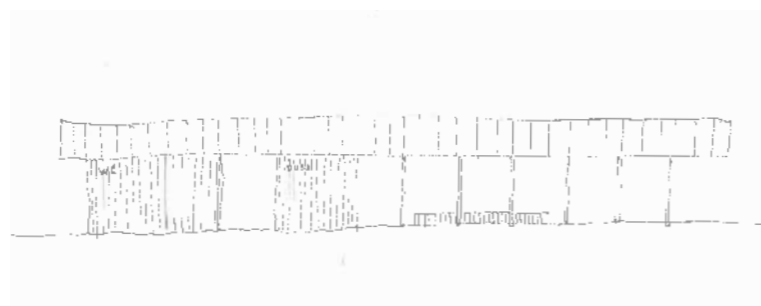
Tar noen steg tilbake

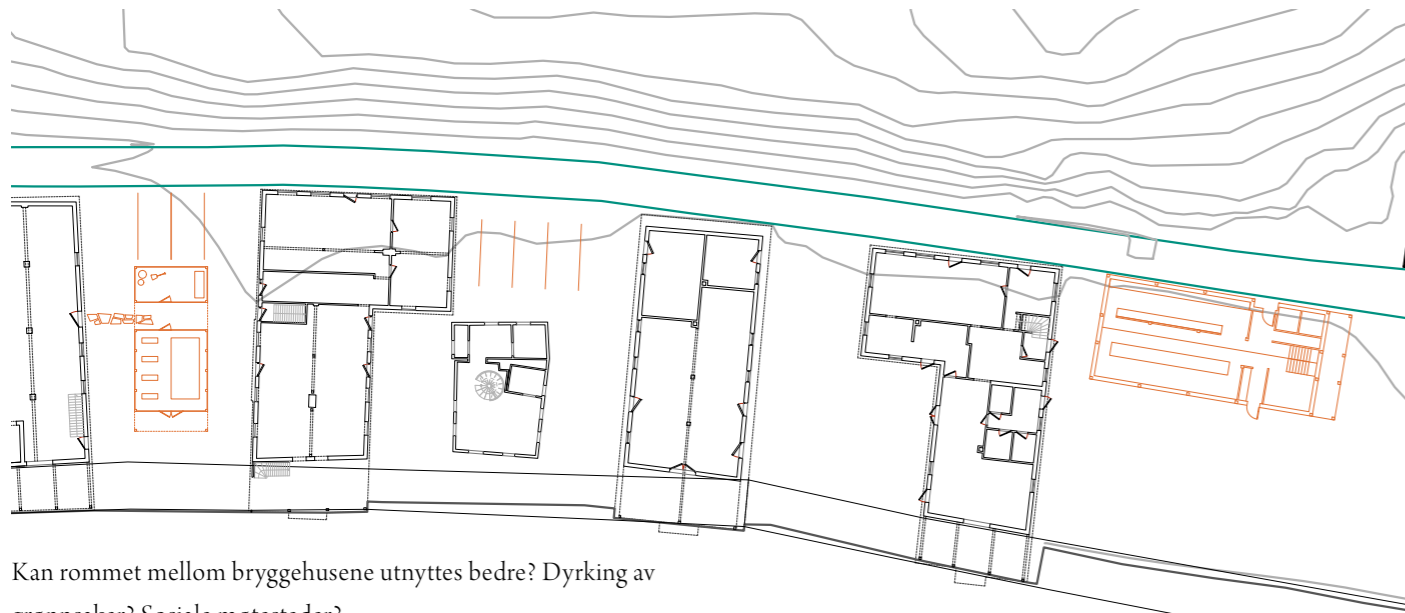
21.02.2020

Denne uken starten vi med å prøve å ta noen steg tilbake og se på hva stedet faktisk trenger og hvor de største utfordringene ligger. Vi tenker at det kanskje ikke er nødvendig å få flere til å bosette seg fast i Nyksund for å få til det vi ønsker.

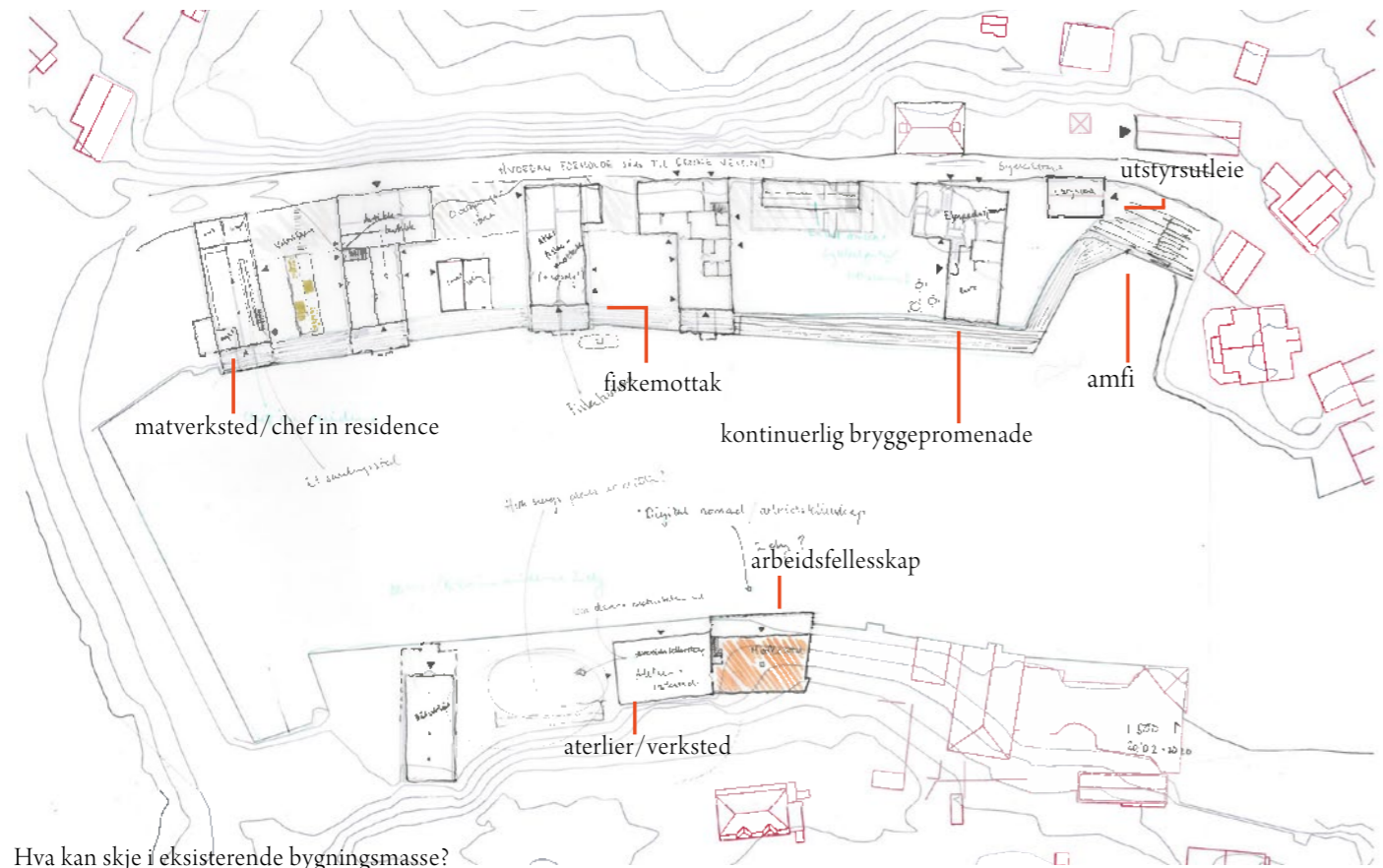
Vi forsøker å identifisere og konkretisere hva som er hovedutfordringene til stedet. Det blir mer tydelig for oss at turismen og hvordan balansere den med lokalbefolkningen slik at beboerne får levelige forhold er den største utfordringen i dag. I løpet av uken blir det et programskifte, men vi tar likevel med oss sentrale trekk fra tidligere program. Vi ønsker fortsatt å aktivisere Vågen og Nyksund gjennom hele året. Her vil fiske ha en viktig rolle ettersom det genererer aktivitet særlig i vintersesongen. Vi tenker også at det er essensielt å basere turismen på lokalressursene stedet har å tilby. Samtidig ønsker vi å jobbe med reisen inn til Nyksund, da veien dit er en opplevelse i seg selv.

Vi har begynt å tegne oss gjennom den ubrukte eksisterende bygningsmassen for å undersøke hva den kan brukes til og om de kan være passende for det programmet vi ser for oss.

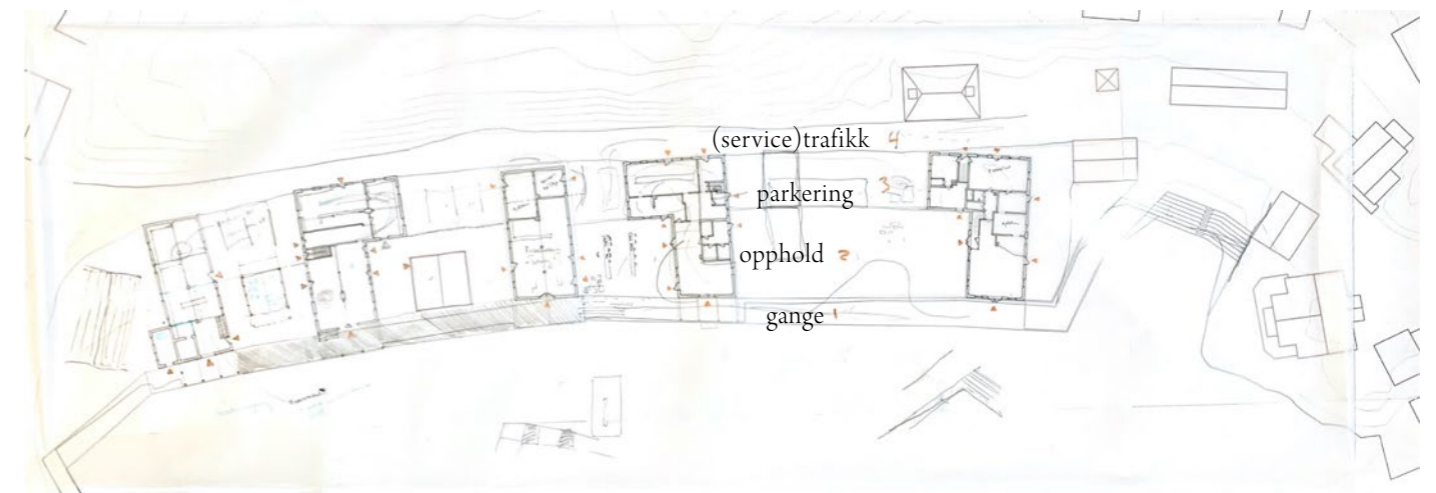

Kan rommet mellom bryggehusene utnyttes bedre? Dyrking av grønnsaker? Sosiale møtesteder?

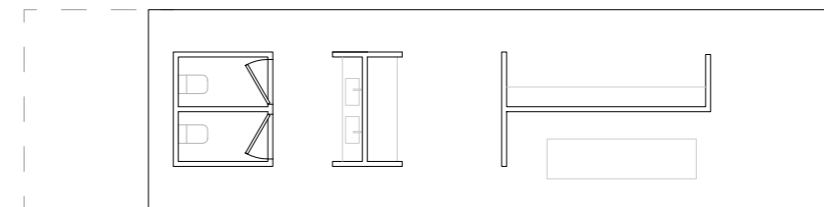
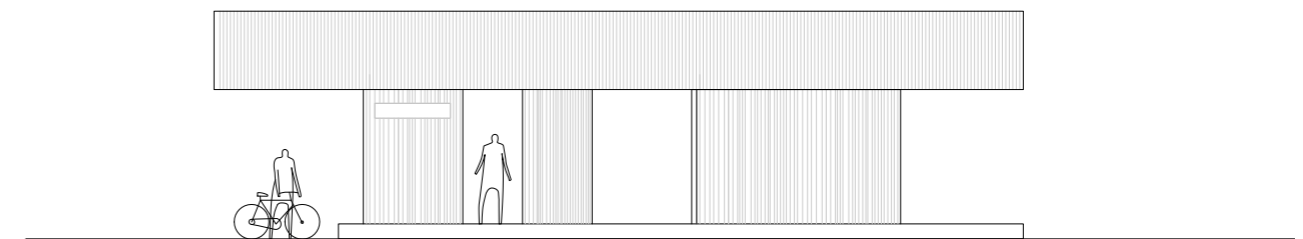
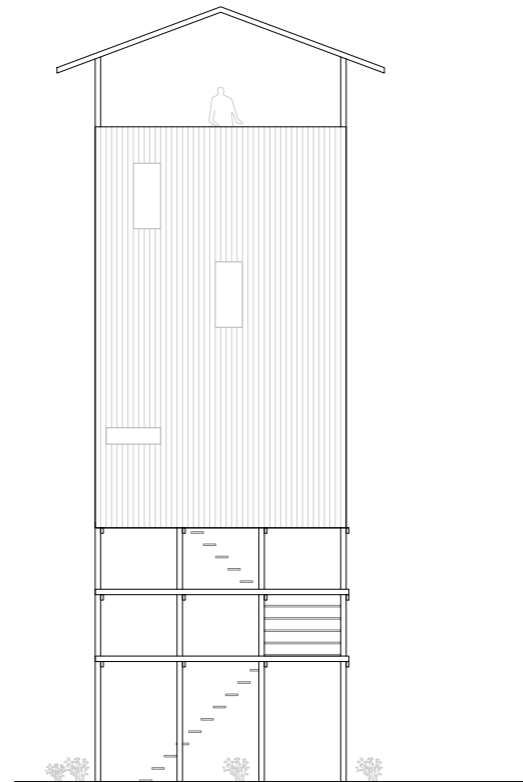
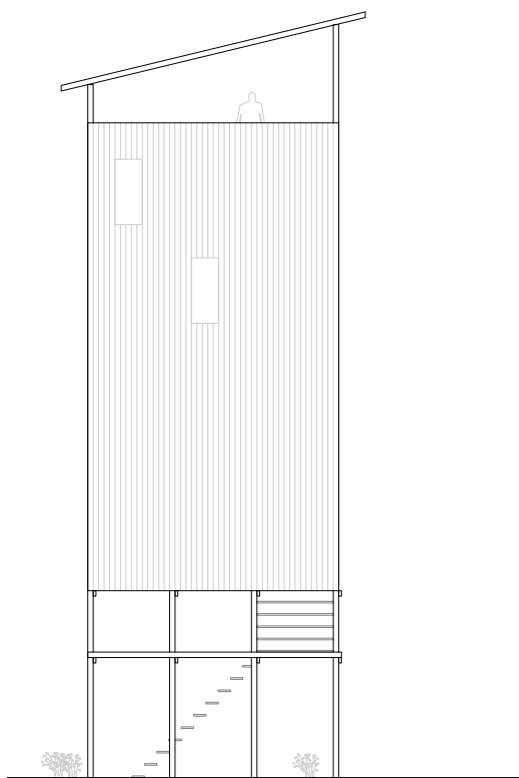

Hva kan skje i eksisterende bygningsmasse?

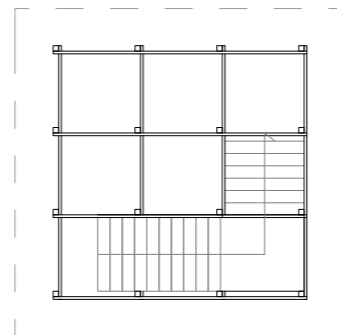

Ulikt underlag deler inn i soner

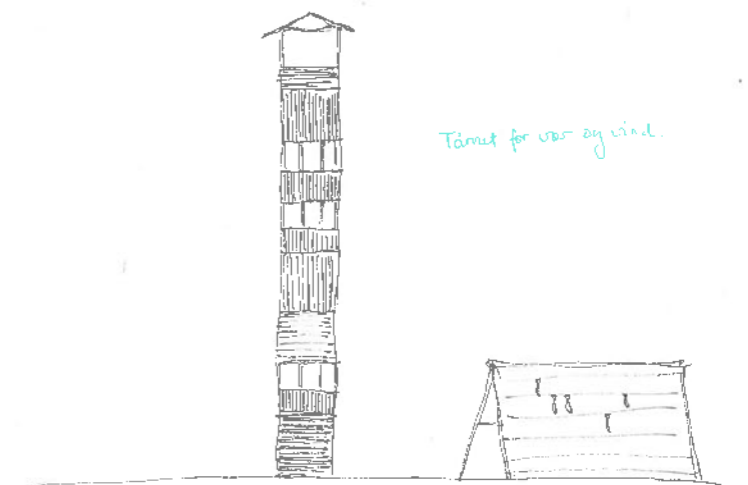
Kan reisen til Nyksund være en del av prosjektet?

Kan vi tilrettelegge for en mer spennende reise på vei til Nyksund? Kanskje et fugletårn, eller et utkikkstårn hvor tilreisende kan se Nyksund i det fjerne?

Burde det være noen stoppesteder langs veien hvor de tilreisende kan reparere et punktert sykkeldekk, spise nisten under tak, gå på toalettet og kaste avfall?

Notat

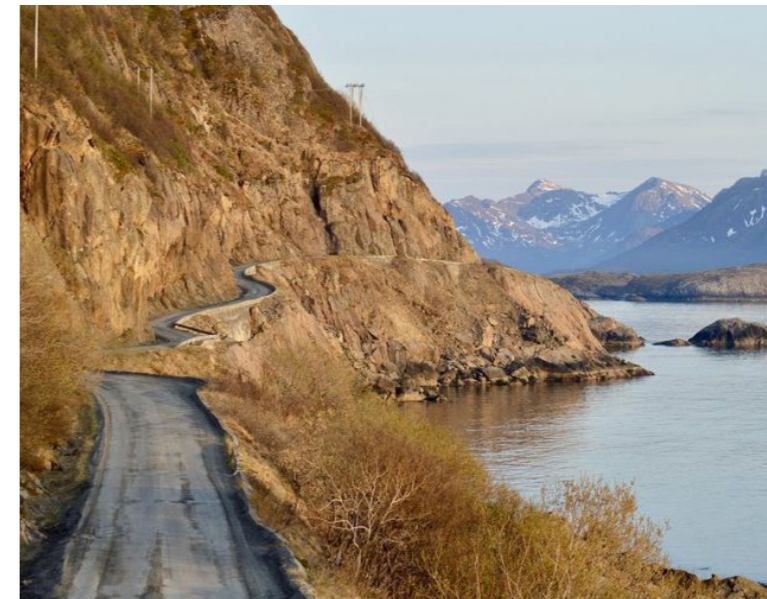
28.02.2020

Etter veiledning med Andreas 25. februar står vi ved et veivalg. Vi innser at prosjektet vårt per nå består av to ulike prosjekter som bærer ulike faglige diskusjoner. Det ene er infill i Nyksund og hvordan aktivisere stedet gjennom hele året, og det andre er en strategisk utforming av reisen inn til Nyksund og hvordan håndtere den enorme mengden turisme som kommer og er et økende problem.

Ved å ta for oss begge problemstillingene kan det bli problematisk å få gjennomarbeidet alt i like stor grad. Derfor innser vi at vi må velge å ta for oss en av de og legge alt trykket der.

Når vi ser tilbake på den prosessen vi har hatt så langt og de analysene vi har gjort, har vi nok vært blinde for hva som har vært rett foran oss. Nyksunds hovedutfordring er turismen og manglende håndtering av denne. Dersom det blir tatt på alvor og håndtert på en god måte kan dette føre til at Nyksund blir et mer attraktivt sted å bosette seg for flere, som vil føre med seg aktivisering gjennom hele året.

På grunnlag av dette velger vi å jobbe videre med reisen ut til Nyksund fra Myre som ender i et servicebygg like før man går over moloen til Nyksund.

Bilde hentet fra google

Bildet viser siste del av reisen inn til Nyksund

Strategi: legge til stoppesteder langs veien inn til Nyksund
Stoppestedene skal fremheve, tilgjengeliggjøre og/eller forsterke ulike (natur)opplevelser. Bidra til alternative reisemåter som sykkel/gange-veien inn er bare 11 km! En annen type turister.

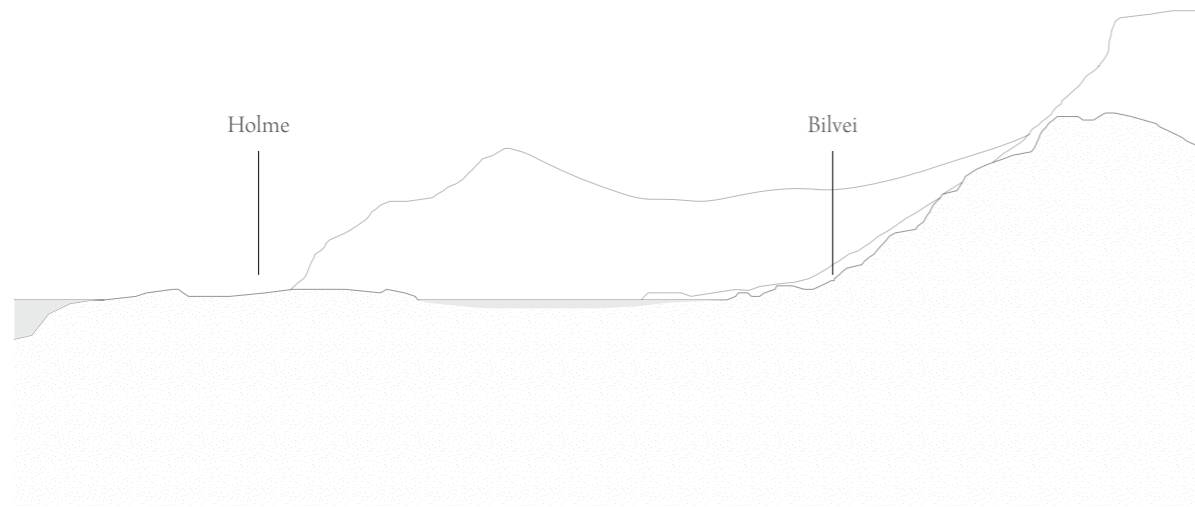
Vi flytter også startsted for Dronningruta til Opplandet, og foreslår et servicebygg her som markerer inngangen til Nyksund og startsted for dronningruta. Kan skape arbeidsplasser.

Vi tegner oss raskt gjennom et tårn og servicebygget for å visualisere/skissere hvordan dette kan være.

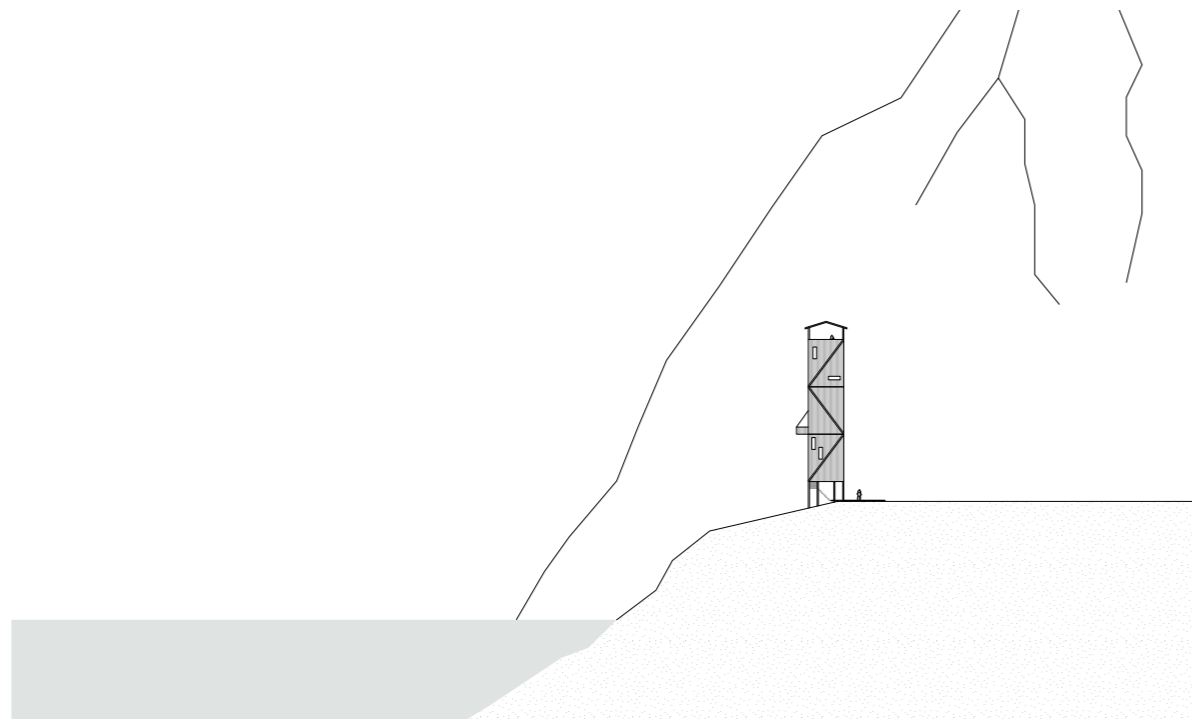
Lager to landskapssnitt gjennom aktuelle steder som har forskjellige karakterer. Hvordan kan vi gjøre disse områdene tilgjengelige gjennom arkitektur og små grep?

Utvikling tårnet på odden

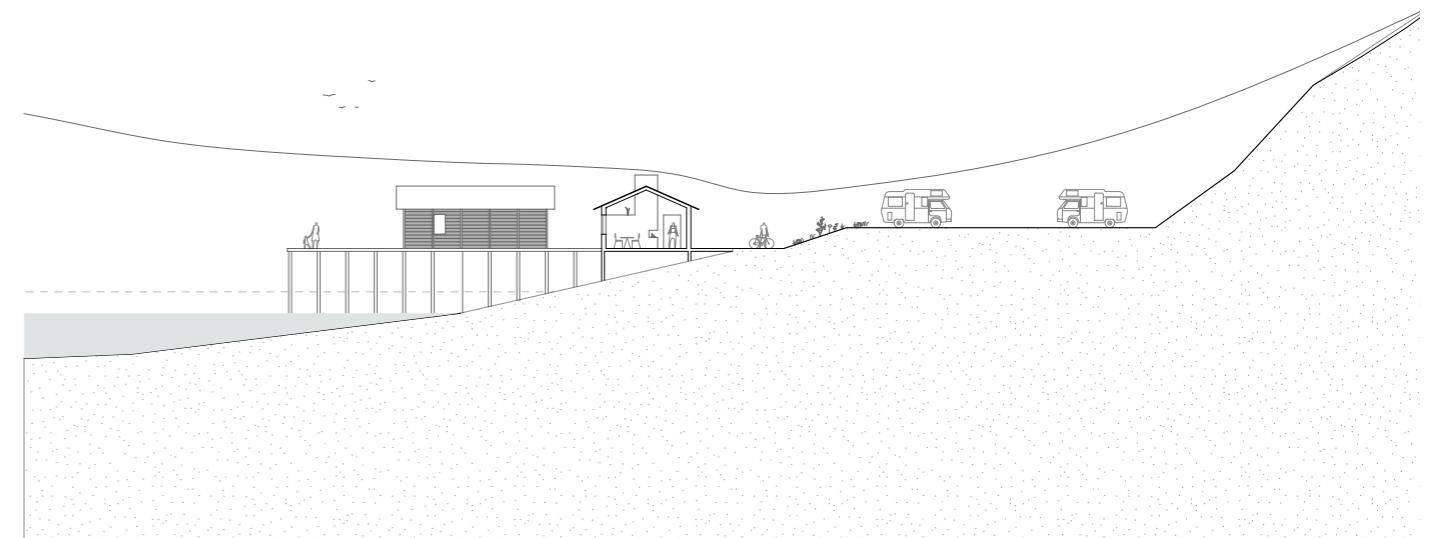
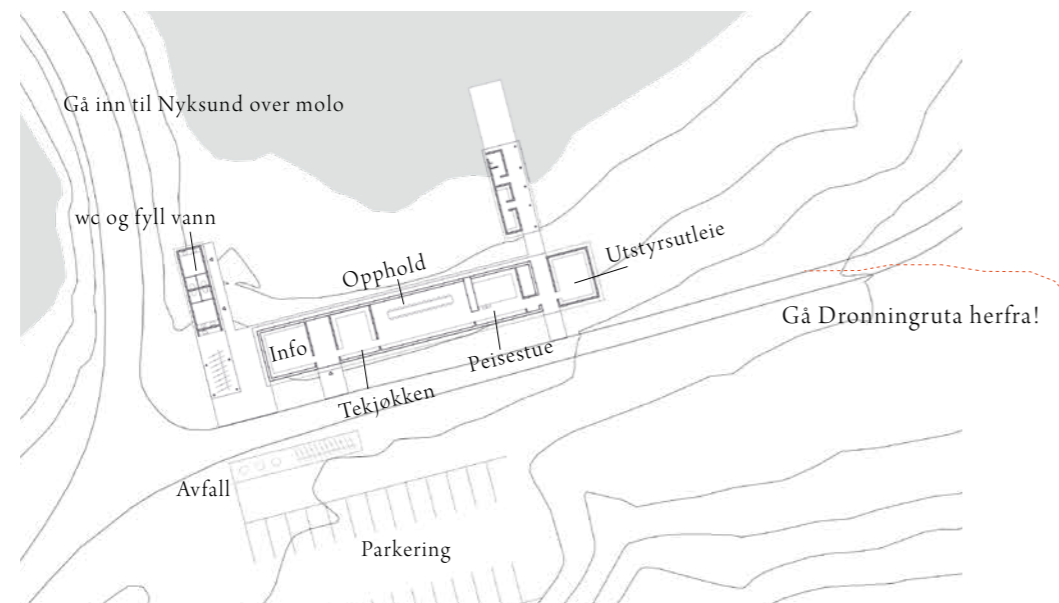
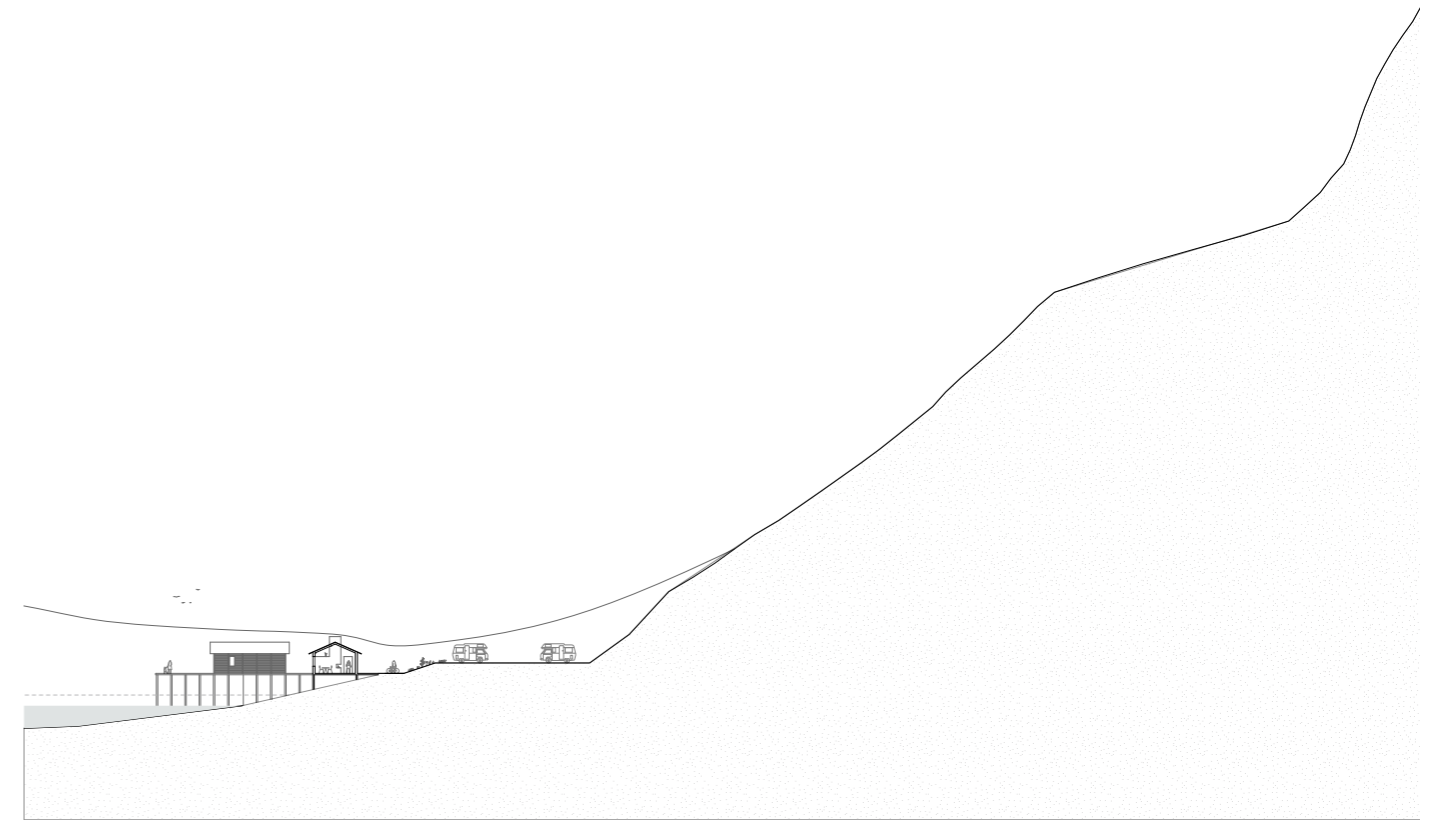
LANDSKAPSSNITT

Utvikling siste stopp

SERVICEBYGGET

Midtveisveiledning

04.03.2020

Veiledere: Geir Brendeland, Ole Jørgen Bryn, Nina Haarsaker, Birgit Cold

Veien som hovedgrep/strategi

Vi får klart grønt lys med veien som hovedgrep, og at vi lar Nyksund få være Nyksund. Lofoten er på vei til å bli en global merkevare, og små kommunesentra skal håndtere trykket på egen hånd. Antakeligvis skjer det samme i Vesterålen. Vi kan utfordre hva veien skal være. Er det bare et nødvendig middel for å komme seg til Nyksund, eller er den en kvalitet i seg selv? Stenge for biltrafikk fra turisme, kreve at de besøkende skal gå/sykle/svømme. Verdens lengste gatetun. I tillegg til soldigram kan vi visualisere slitasjen fra turisme i et klimadiagram. Når de først har kommet seg så langt er de fleste villige til å strekke seg for å se/oppleve stedet. Det kan vi spille videre på. Se på veien som en stor public space, en gigantisk fornøylespark - "kjøp billett inne i Myre og løp inn". Utfordre nasjonale turistvei-klisjéer og heller tenke "hva kan dette være for de lokale" --> forankring i de lokale.

Typologi

Bygningene i landsdelen er blitt slik for en grunn - de skal passe en type industri i et gitt klima med en gitt bruk. Det vi tilfører kan kontrastere med dette - i stedet for det vi har tegnet til nå. Vi kan dure på og tegne og utforske rom. Vår arkitektur kan være noe HELT annet enn det eksisterende. Det er behov for nye typologier.

Friksjonen

Vårt prosjekt ligger i friksjonen som oppstår mellom turismen og de fastboende i et nedlagt fiskevær. Designe vår egen klient. Er økt turisme positivt? Ikke la det bli et konvensjonelt turistprosjekt - gjør det vanskelig å komme til, med overraskelser / finurligheter. Være reflektive over lokalmiljø. Tilrettelegge for et stort spenn.

Utfordringer:

- Trafikk fra turisme
- Friksjon mellom lokalbefolkning og besøkende
- Verdiskaping
- Naturslitasje

Svar:

- Stenge for biltrafikk fra turisme
- Tilrettelegge for ny type turister
- Skape mulighet for arbeidsplass
- Designe for annen bruk

Refleksjon:

Vi vil kjøre på med veien/reisen inn fra Myre til Nyksund. Vi har stor tro på at det ligger noe verdifullt i å utnytte og endre bruken av denne. Diskusjonen om Lofoten og hvordan småsteder skal håndtere det enorme trykket fra turismen er veldig overførbar til Vesterålen, og vi vil undersøke hvordan vårt prosjekt kan foreslå en håndtering som er mulig å gjennomføre FØR det er for sent (ref Lofoten). Kommunen har per nå ingen plan om å gjøre noe som helst for Nyksund, og overlater stedet til seg selv. Veien inn har alltid vært flaskehalsen for Nyksund, den har bidratt til fraflytting, nå skaper den kø, farlige situasjoner og blir ofte utsatt for påkjenninger fra naturen. Det er langs veien det må gjøres noe, og vi skal være radikale og alternative for hva en turistvei kan være. Vi skal stille krav til de reisende. Spørsmålet videre er om veien er hovedåren som skaper nye forbindelser/tilgjengeliggjør naturen, eller om veien i seg selv er hovedattraksjonen. Hva kan veien gi i stedet for å ta?

Program:

Fyrtårnet (lede vei, kjenne at det river, oppdage liv), bekken som var (hva veien tok), naustet (finn deg en båt og kom deg over om du tør), vandrestua, ponte vecchio

Referanser: Rallarvegen, ponte vecchio, Stokkøya

Utvikling av stopp og veiledning

13.03.2020

Denne uka startet normalt, hvor vi har jobbet med tårnet både i tegning og modell. Vi undersøker atmosfære og stemning, og hvordan dette skal sitte i situasjonen. Tegner også på overnattingsted ute på holmen, og vi synes det er mange interessante diskusjoner om grad av tilgjengelighet.

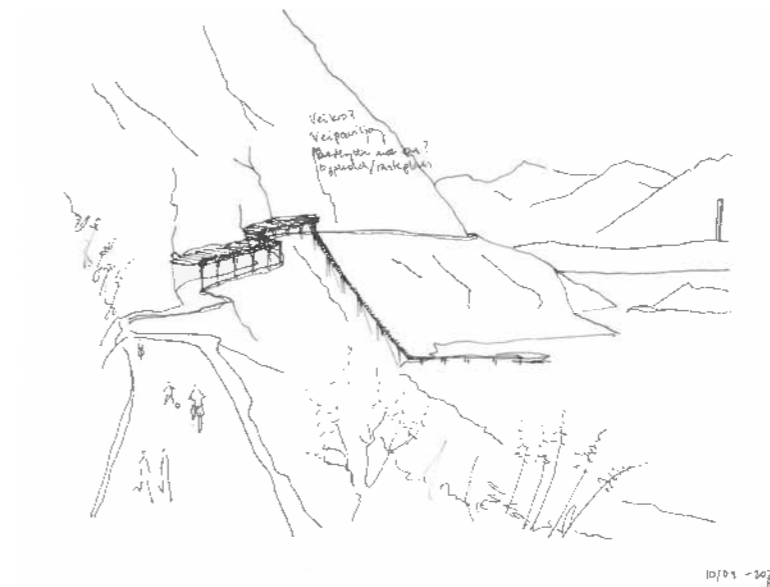
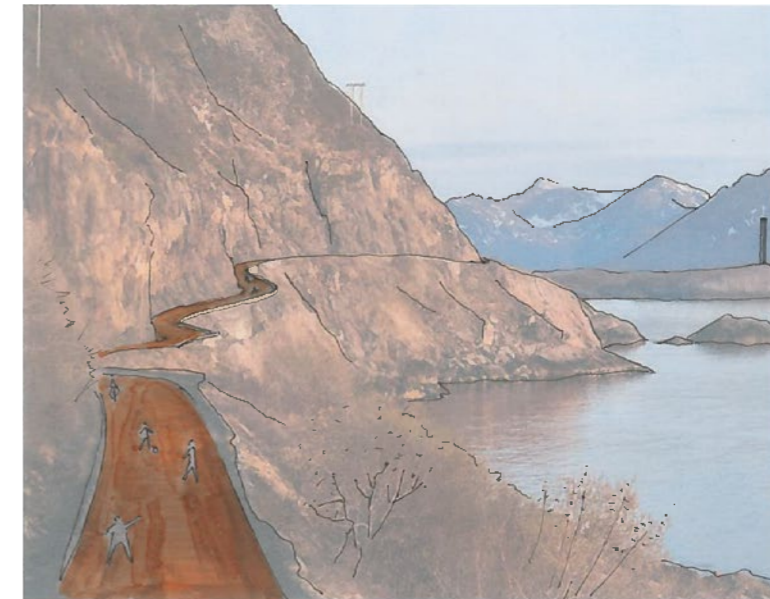
I tillegg undersøker vi tilsvarende veier i Lofoten og Vesterålen, metoder for videre bearbeiding av steder, og lager et skjema for arkitektonisk utvikling av hvert stoppested. Diskuterer turstimarkører - hva skal det være?

I midten av uka bryter coronapanikken ut for fullt i mediene, og diplomsalen sitter og venter på beskjeden om å forlate campus. Denne beskjeden kommer torsdag formiddag, og vi må dra fra arbeidsplassen vår.

Fredag har vi en veiledning med Andreas, hvor vi kort forteller om midtveis, og så diskuterer hva som kan være videre motor for arbeidet. Utviklingen av hvert sted må skje ganske radig fremover, og vi innser at det kan være nyttig med en tydeligere ramme. Kan det være sansene eller de fire elementene? Det er fort gjort at man blir for pragmatisk, og at det blir et konvensjonelt "turistveiprojekt". Vi må også komme ned i skala og tegne alt vi snakker om.

Resten av dagen bruker vi på å undersøke i modell 1:100 av tårnet og overnattingsteder.

Utforsking Kattflåget

Veien som verdens lengste gatetun. Bygge over veien? Kobling til vannet?

Utvikling tårnet

Utforsking av "Tårnet" i modell

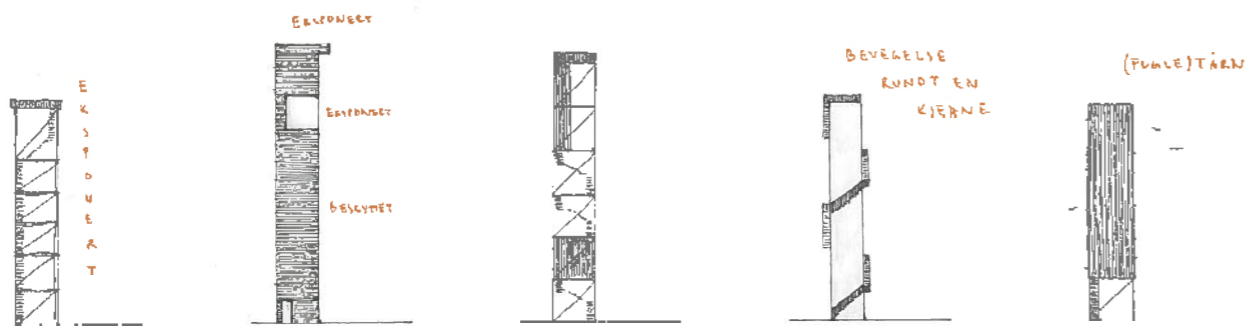
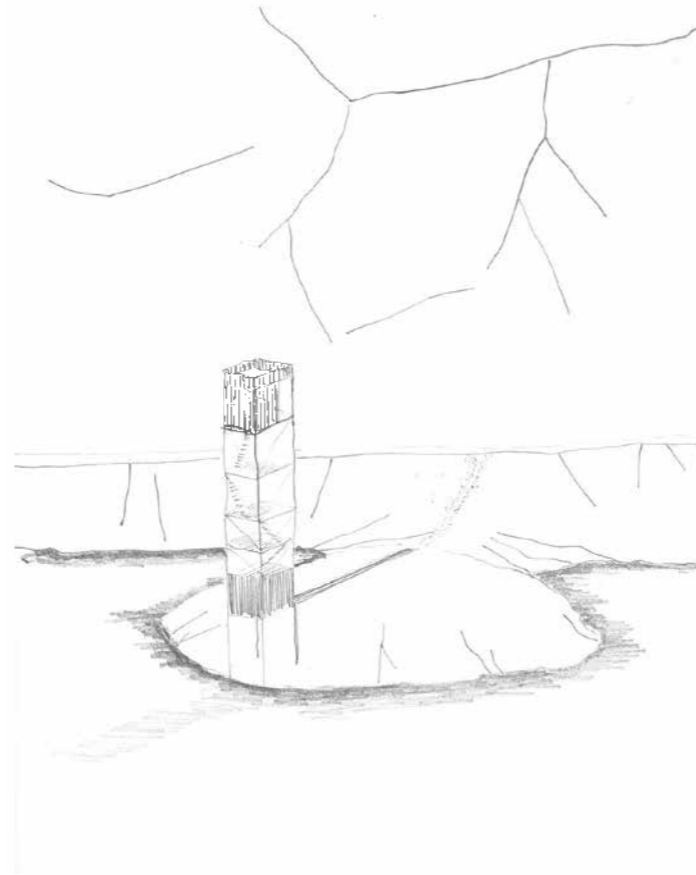
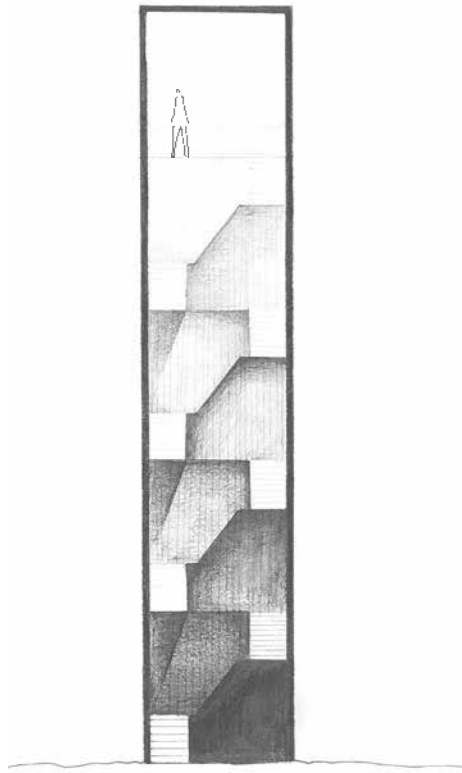
Er tårnet en lett stålkonstruksjon?

Er deler av tårnet tett, mens andre deler er åpent?

Er det trekonstruksjon?

Hvor høyt er skummelt?

Hvordan føler man seg eksponert?

Rask visualisering av tårn og stemning. Kan lykter langs stien ut være turstimarkør?

Metodediskusjoner

Vi jobber med de utvalgte stedene, og hvordan de skal arte seg arkitektonisk.

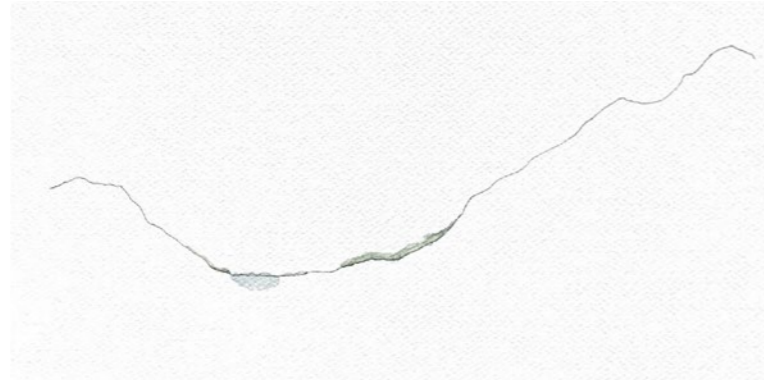
Definerer spilleregler som kan gjøre det enklere for oss å utvikle hvert sted individuelt, men med en overordnet sammenheng. Vi lager en matrise med punkter som vi anser som viktige, og fyller inn. Velger oss ut malerier laget av kunstnere med bakgrunn i Nord-Norge som formidler stemningen vi ønsker på hvert sted. Det kan være lyset, naturen, havet, objekter i landskap eller andre elementer som vi ønsker å fremheve spesielt. I tillegg tegner vi noen grove skisser av landskapssnitt for hvert sted, slik at vi får frem hva slags type landskapsrom vi jobber i.

Vi har tidligere tenkt at det kan være spennende å jobbe ut fra de fire grunnleggende elementer dersom landskapet skulle bli viktig. Det henter vi nå frem igjen, og velger oss to elementer for hvert sted, slik at det kan oppstå en spenning mellom dem, eksempelvis vann - ild, eller luft - jord. Kan disse bidra til å skape et meningsfullt program hvert sted, materialitet eller stemning? Eller kanskje det gir oss en pekepinn for alle valg vi tar?

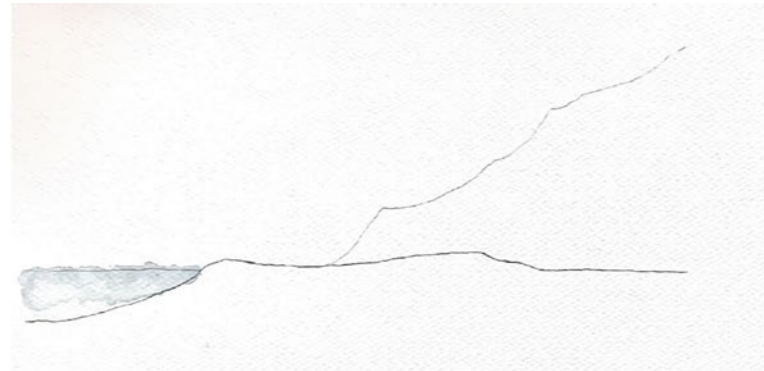
Neste side viser landskapssnitt i akvarel som formidler landskapsrommet på hvert stopp

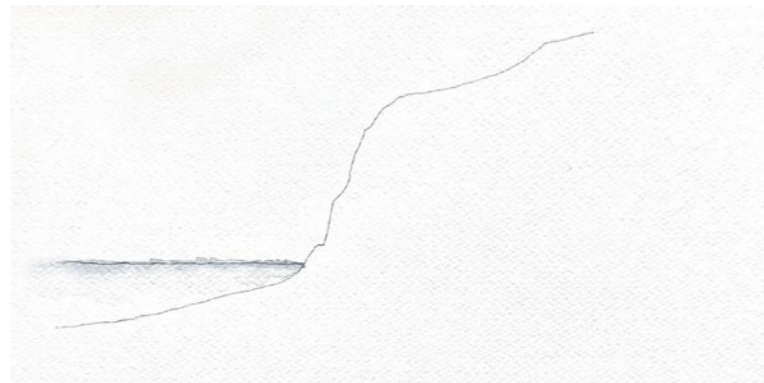
De utvalgte stedene på veien til Nyksund

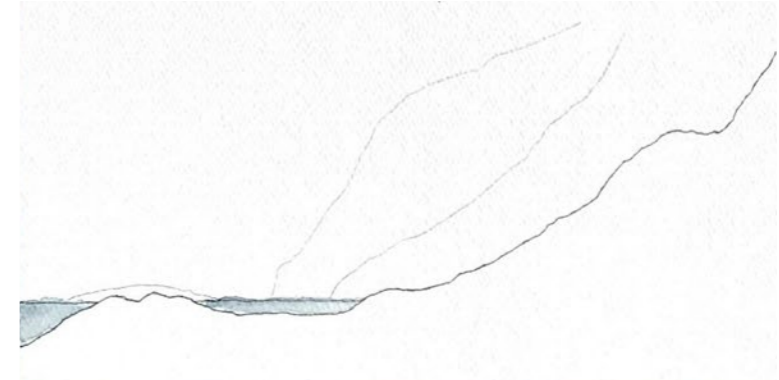
Minnetjønna - første stopp

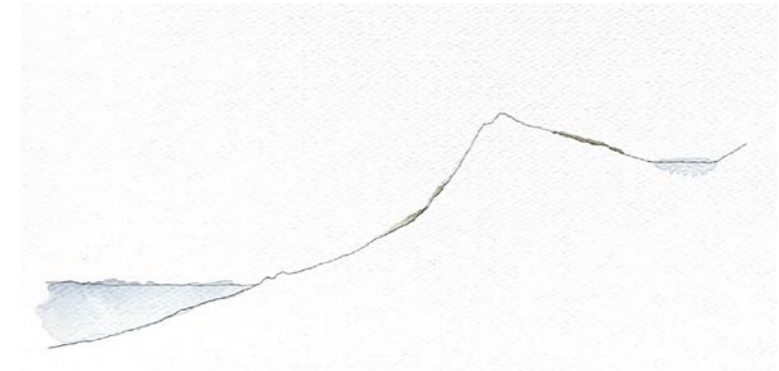
Pansaren - andre stopp

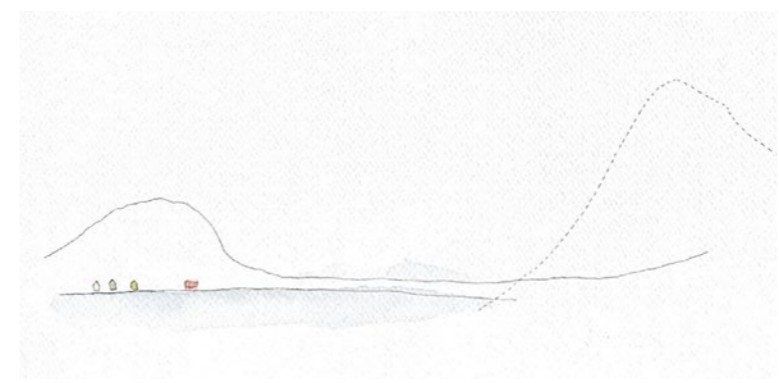
Kattflåget - tredje stopp

Indreøya - fjerde stopp

Tjønna - femte stopp

Nyksund - siste stopp

Plassering i landskap

Vi jobber parallelt med alle stoppene, de vises kronologisk i reisen på de neste sidene.

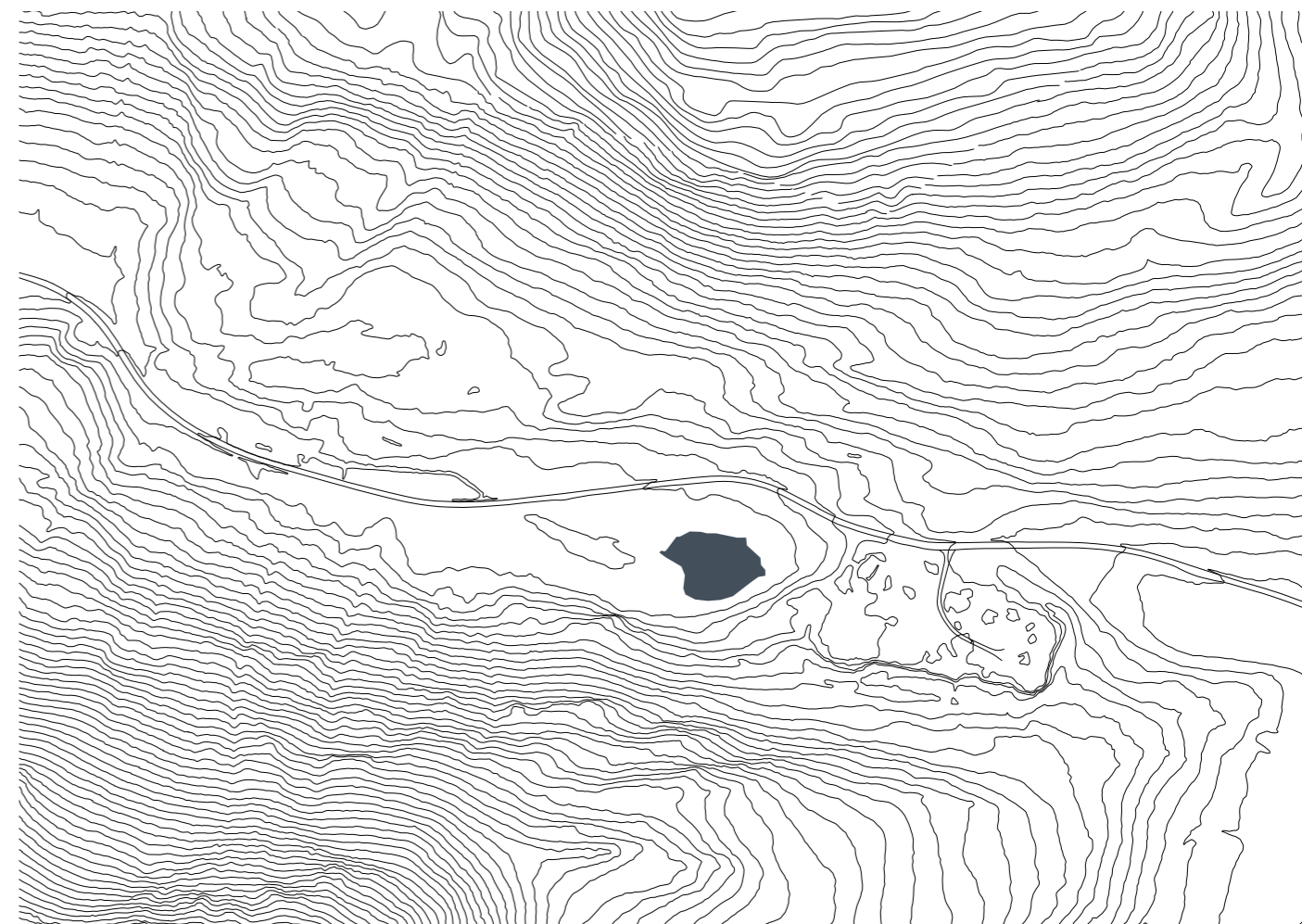
- Bestemmer plassering av startsted. Startsted ved minnetjønna. Et lite vann som man idag fort kjører forbi uten å legge merke til det. Materialitet og form. Hva slags atmosfære ønsker vi her? Noe enkelt, sekvenser av rom og lys som dannes av noe tungt.

- Utvikler teltplassene og undersøker hvor i terrenget de kan bli plassert. Vi ønsker å la de ligge langs en sti fra veien som går opp til vannet Tjønna som ligger 130 moh. Dersom den er hevet fra terrenget kan man telte på horisontalt dekke, som blir komfortabelt.

- Diskuterer om det skal være en felles bålhytte i nærheten av teltplassene, utforsker utformingen av denne.

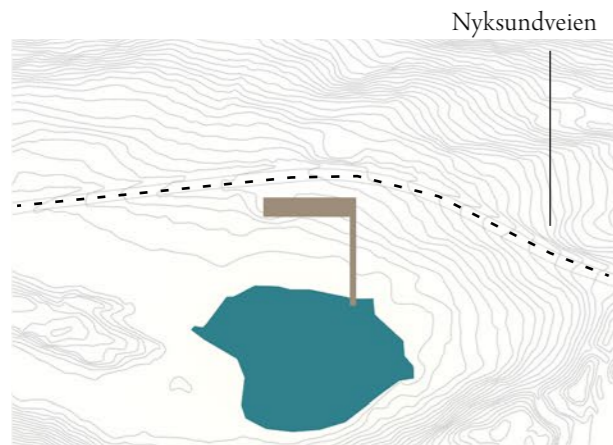
- Hvor langt unna veien kan vil tillate å legge noe? Hvor langt er beskønde villig til å gå? Er teltplasser riktig belønning for strevet?

Utvikling av startsted - første stopp ved Minnetjønna

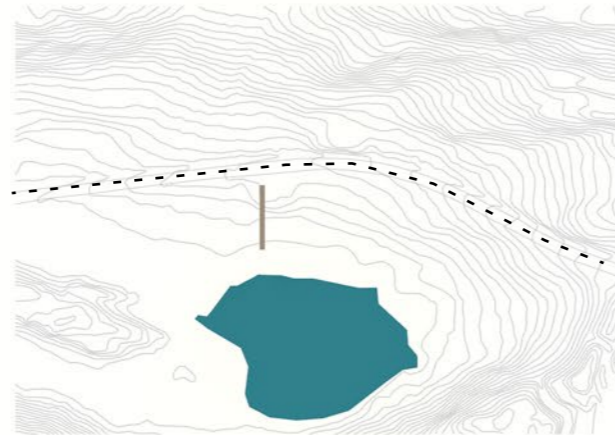
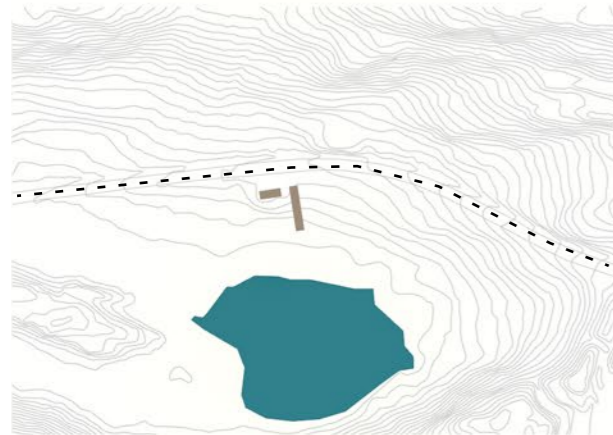
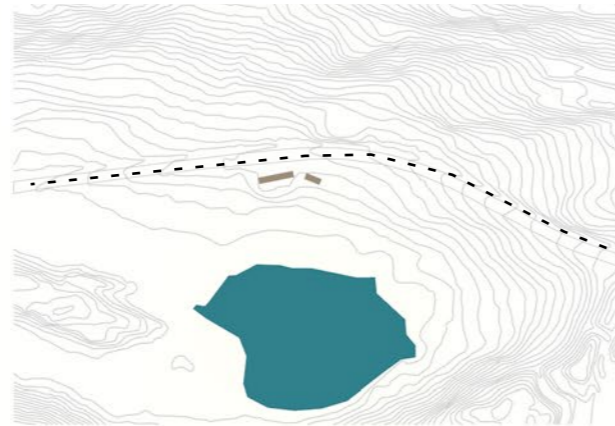
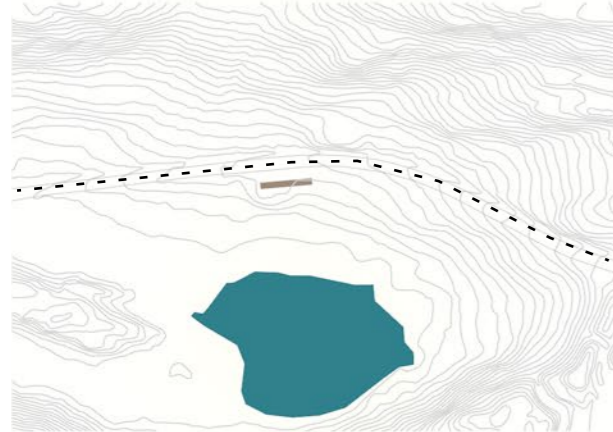

Situasjonsplan Minnetjønna

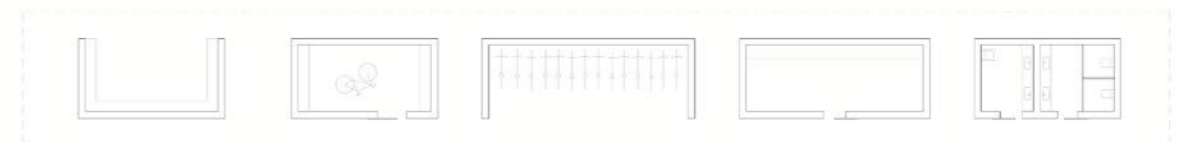
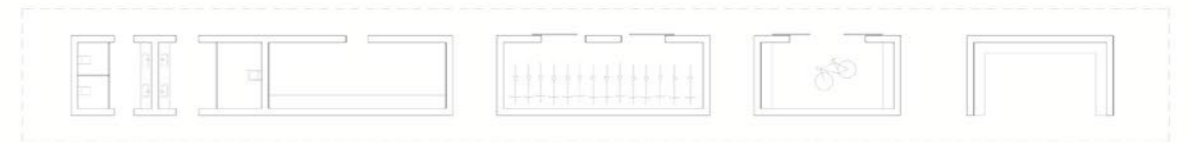
Utvikling av startsted - første stopp ved Minnetjønna

Utforsking av fotavtrykk og plassering på tomten. Skal den ligge langs veien og vise retning? Kan den være en portal du møter som lager et tydelig skille på når reisen starter? Hvordan skal den forholde seg til Minnetjønna- vannet? Kanskje en direkte kobling ned til vannet?

Utvikling av plan til første stopp

Sitte under tak og spise niste med utsikt mot Minnetjønna

Sykelverksted

Sykelutleie

Info og utstyrsutleie

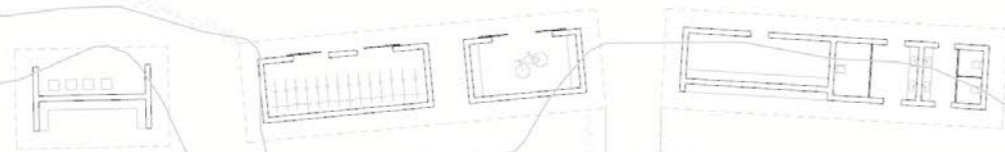
Toalett

Nyksundveien

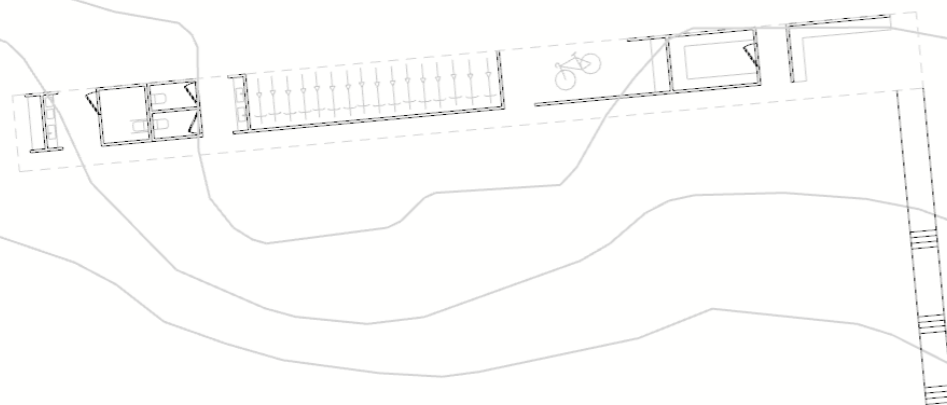

Byggene av stein som vokser opp fra jorda, hvor tykke skal veggene være? Skal taket deles opp eller være kontinuerlig?

Nyksundveien

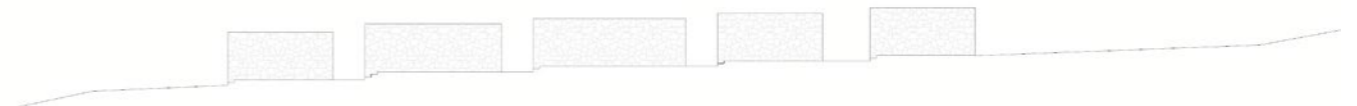
Nyksundveien

Utforskning av fasade og plassering i terrenget.

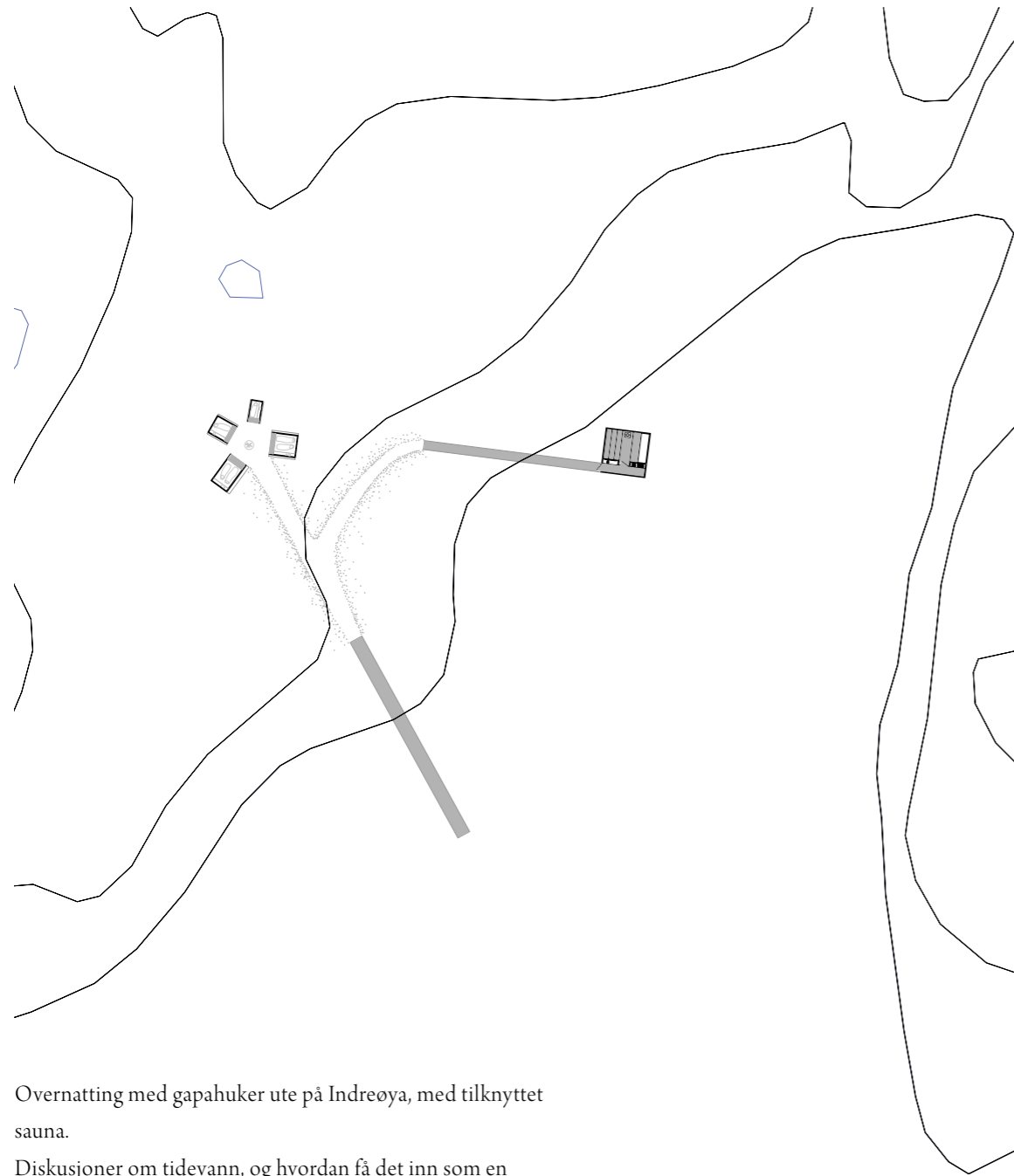

De tunge steinveggene mot et lett tak av stål

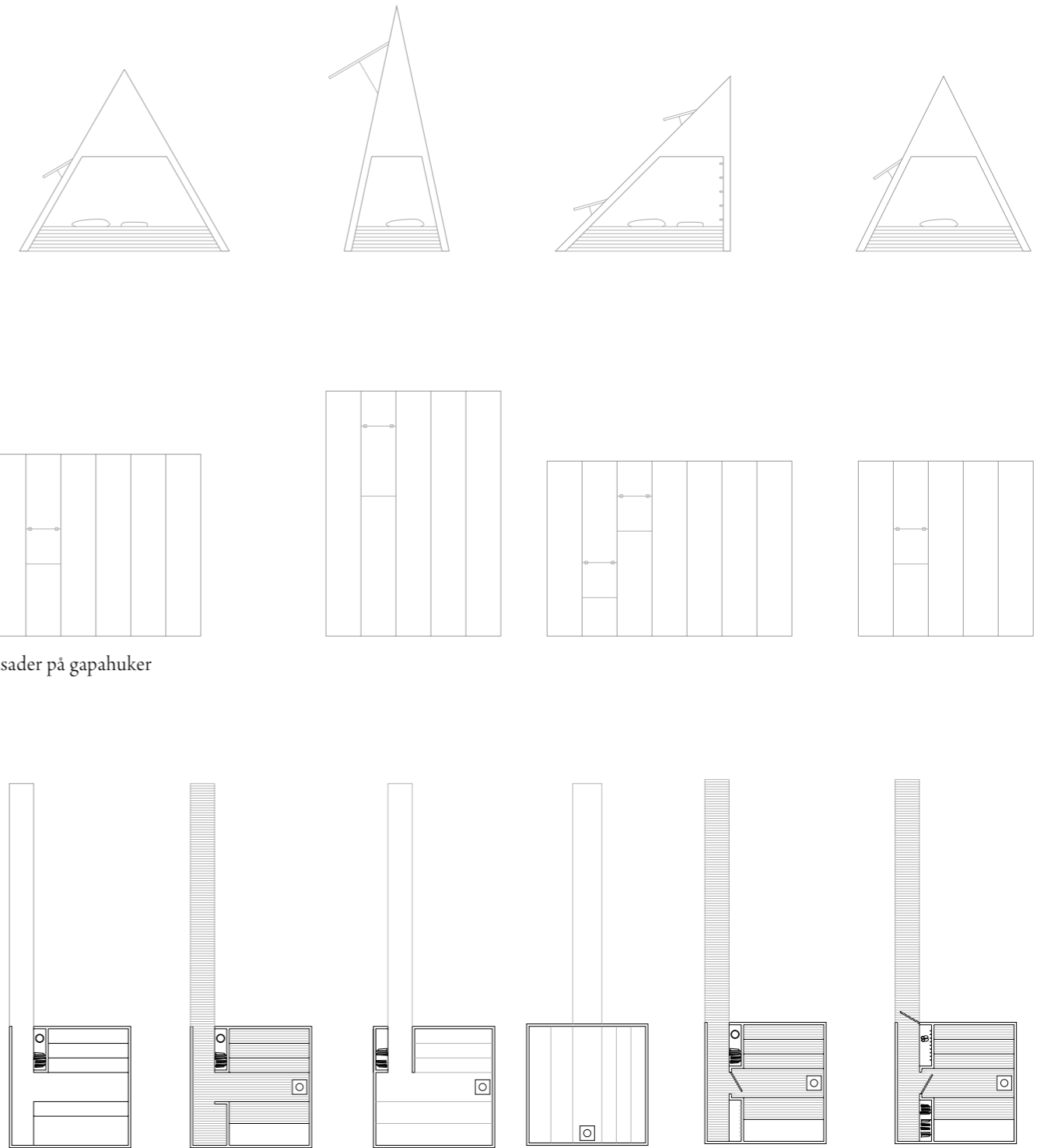

Byggene trapper seg nedover i terrenget mens takhøyden blir høyere jo lenger ned man kommer

Utvikling av overnatting og sauna på Indreøya

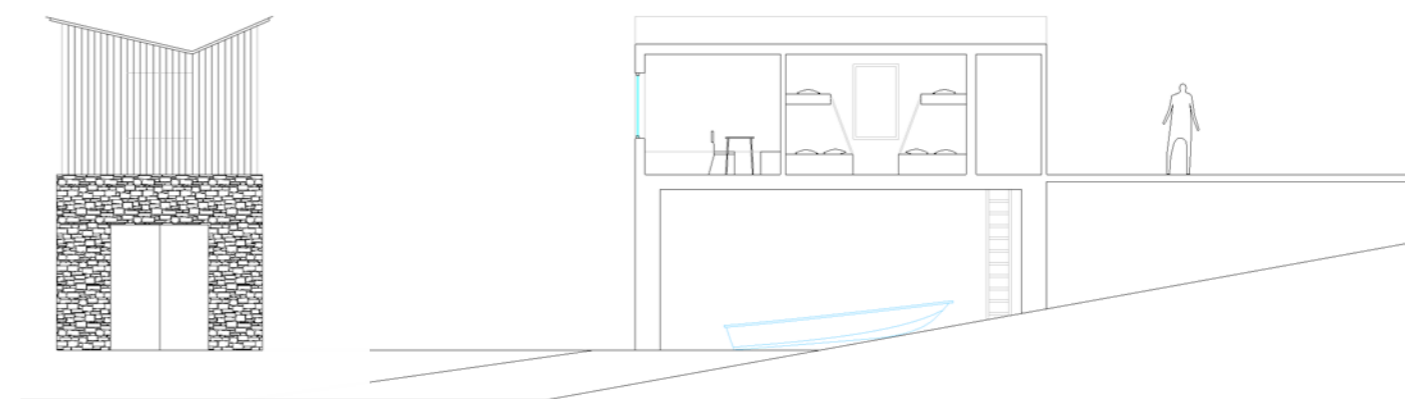
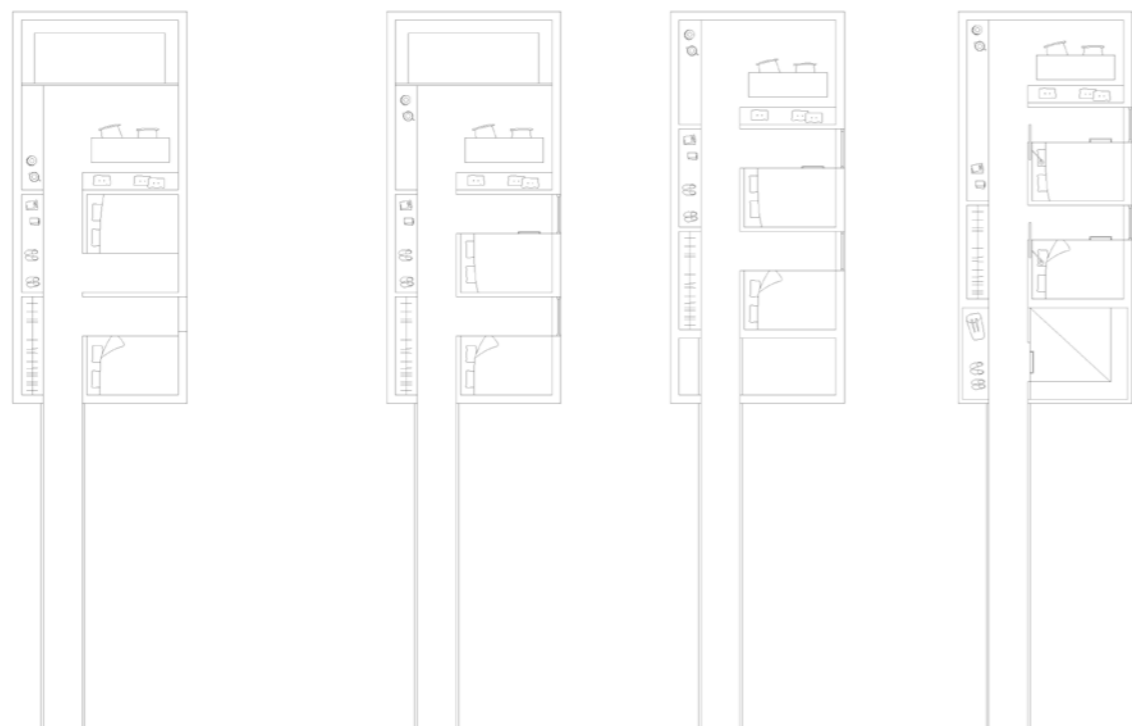

Overnatting med gapahuker ute på Indreøya, med tilknyttet sauna.
Diskusjoner om tidevann, og hvordan få det inn som en kvalitet i saunaen.

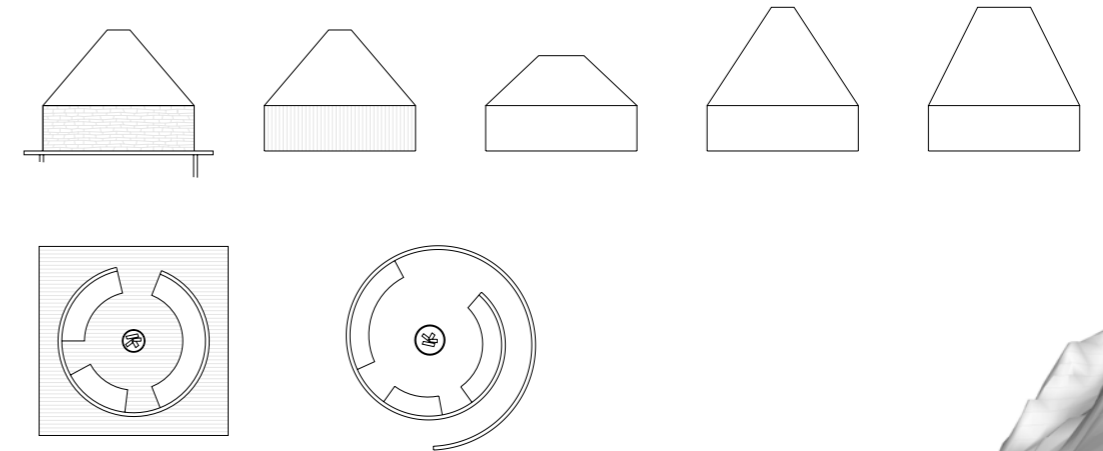
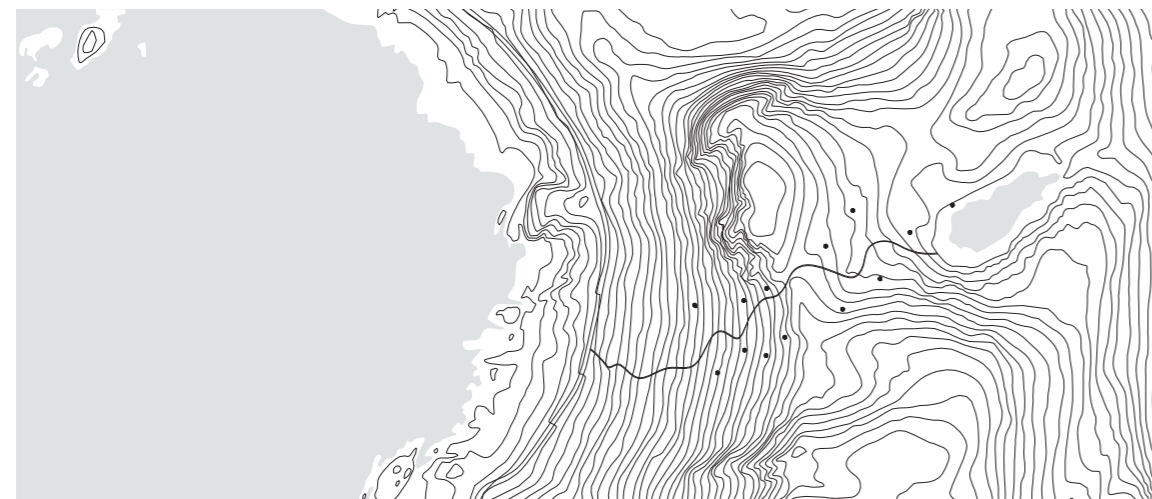
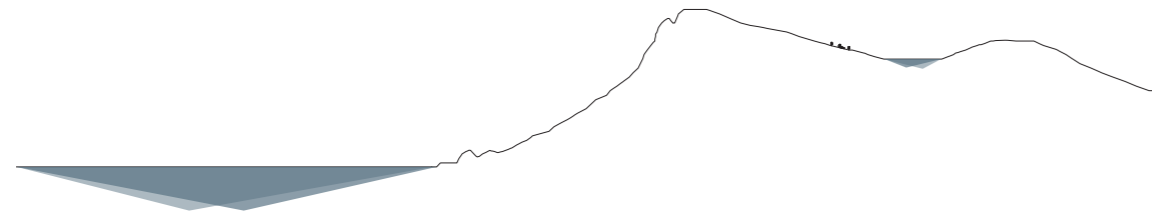
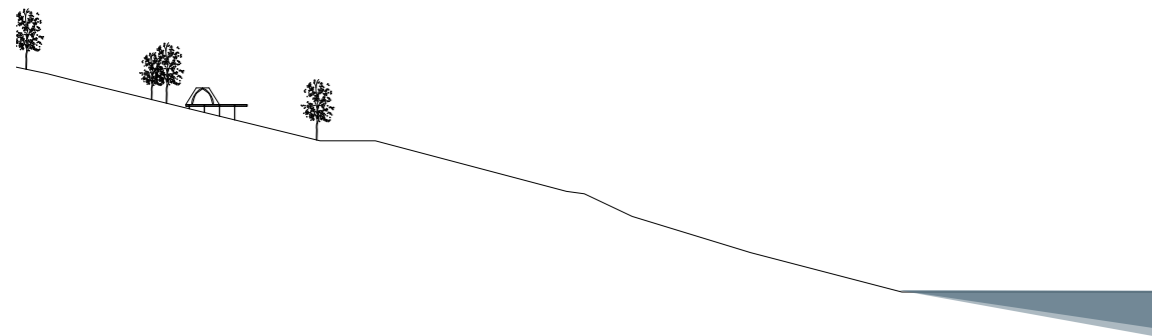
Fasader på gapahuker

Plan sauna

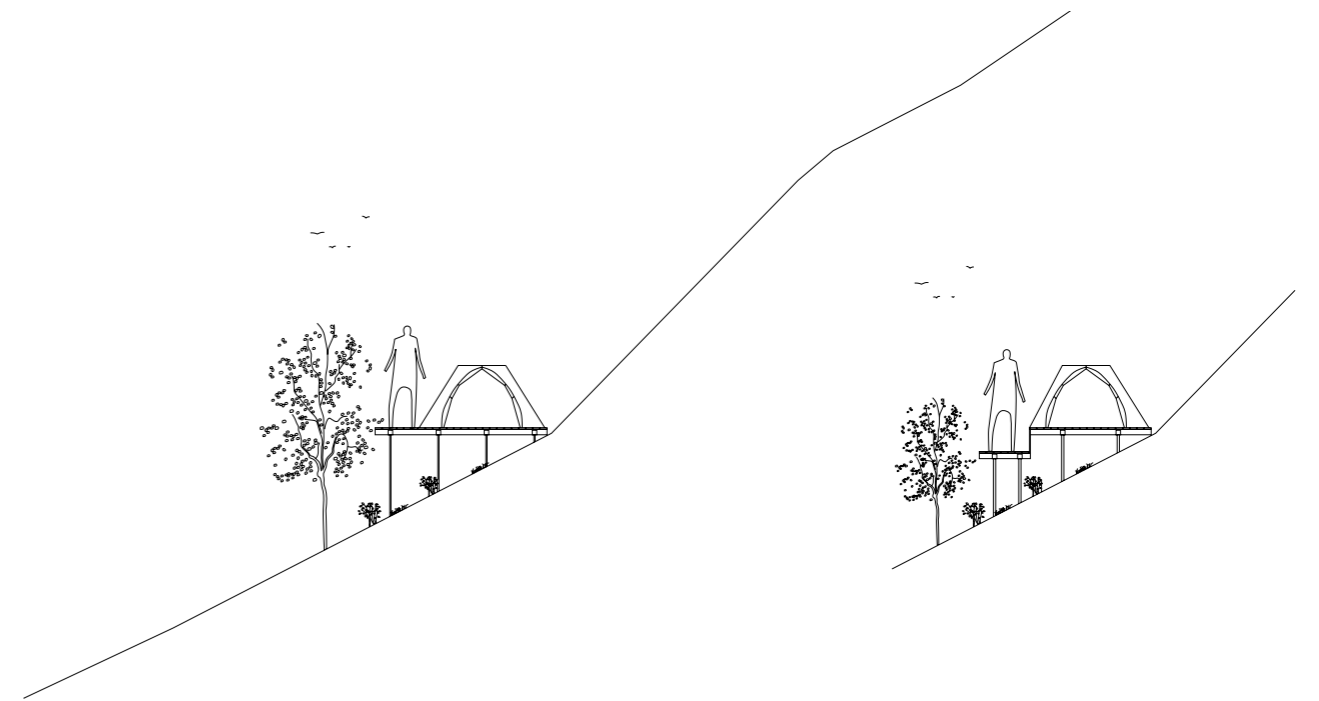

Naust hvor man kan trekke ut en robåt. Dersom det er dårlig vær kan man overnatte i en soveavdeling i 2.etg

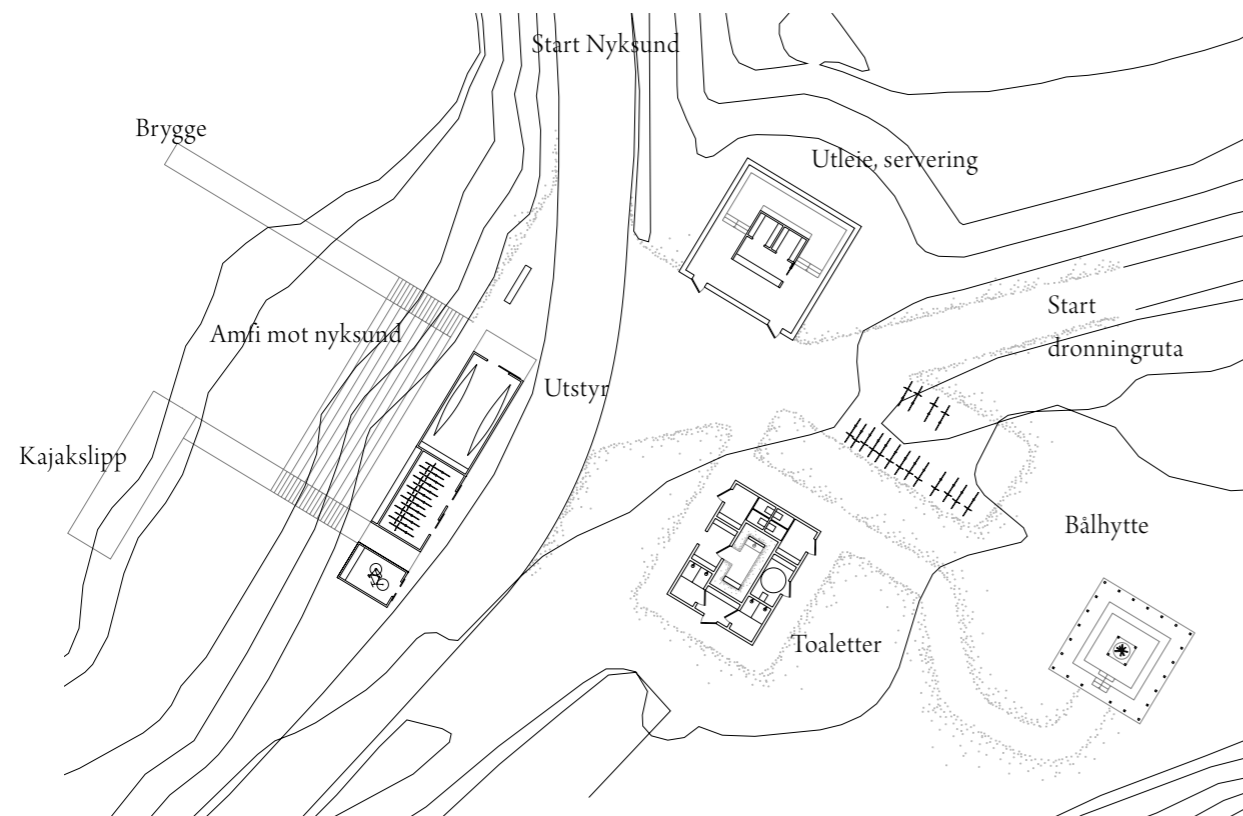
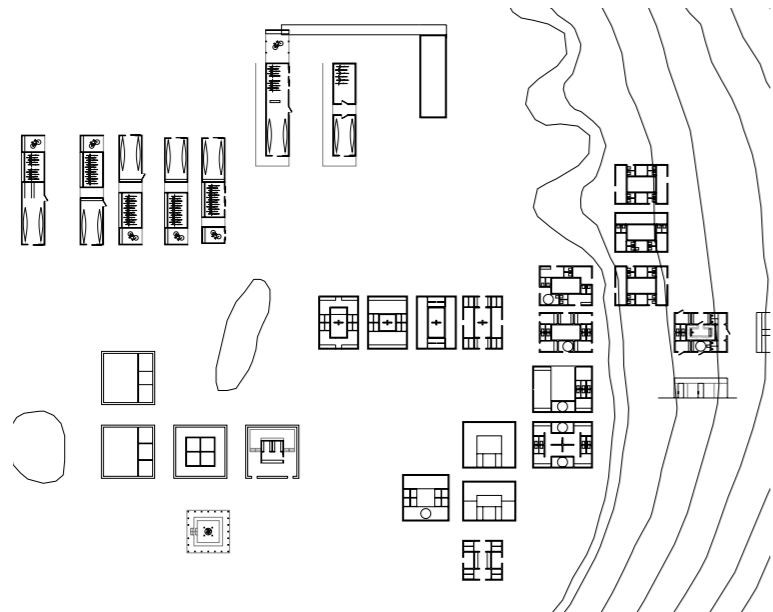
Utvikling teltplasser ved Tjønna

Bål plass, samles rundt bålet, objekt i landskapet. Ikke være for sprikende!

Utvikling av siste stopp på Opplandet

Refleksjon over arbeidet

Vi har veiledning med Andreas, som stiller seg kritisk til teltplattformene. Noe av det spennende med å telte er nettopp å finne teltplassen sin selv og ligger rett på bakken. Hva med å slå sammen teltplassene med Kattflåget, som en base camp?

Legger fra oss teltplassene for en stund, og utforsker heller en sauna på samme sted. Kan den flyte ute på vannet, så man må svømme til? Spiller på friksjonen som oppstår i møtet mellom å være turist og ikke ha alt like enkelt tilgjengelig.

Andre diskusjoner som oppstår under veiledningen:

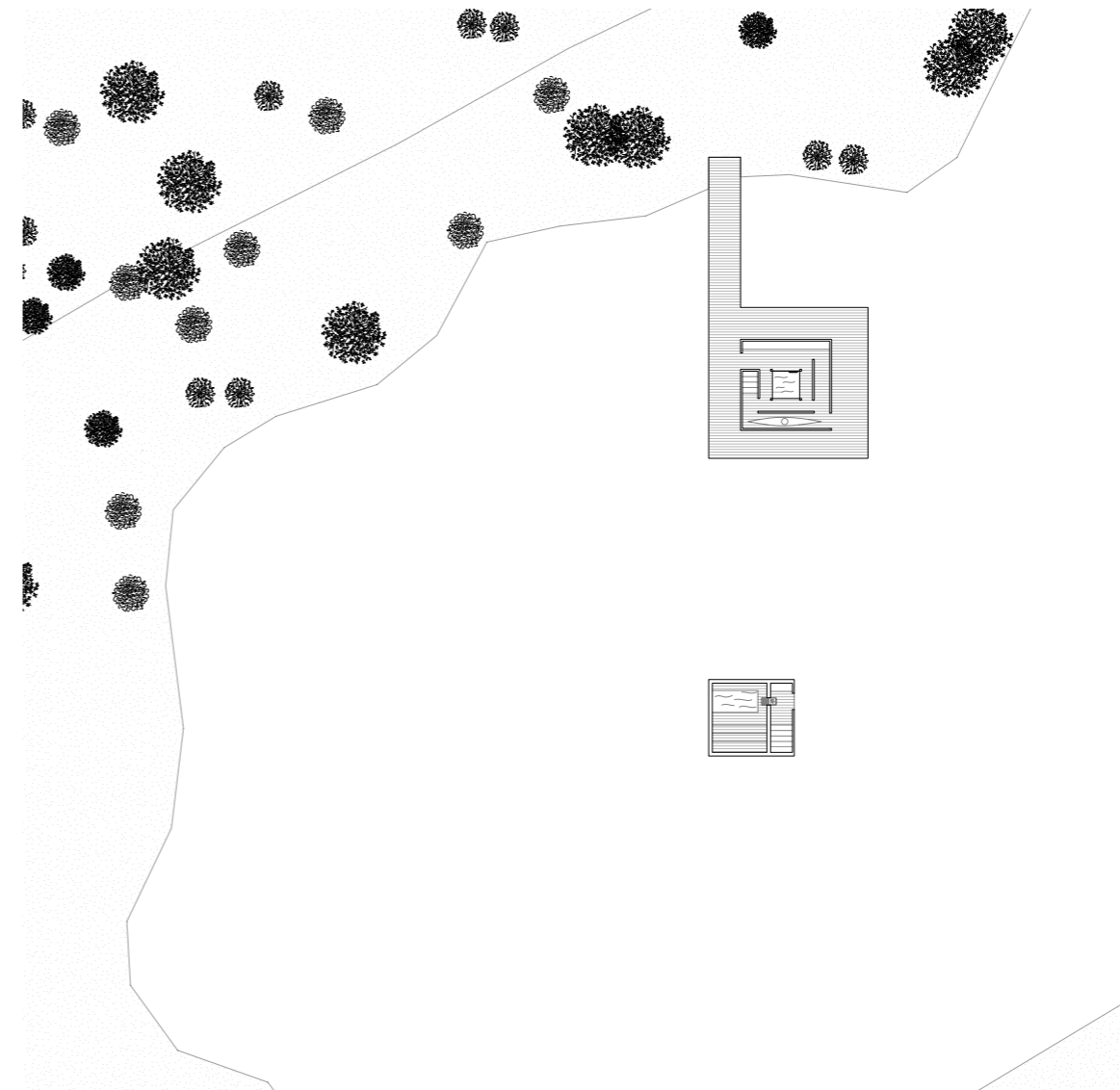
Hvor kommer arkitekturen vår fra?

Hvordan oppstår formen?

Det første stedet er viktig og må underbygge en opplevelse av å ankomme.

Hvilke diskusjoner tar vi på hvilke tegninger?

Hvordan kan dette uttrykkes rått og litt grovt, men presist? Tiden begynner å gå fort, og vi må bestemme oss for detaljeringsgrad. 1:100 kjennes bra mtp innlevelse og formidling.

Sauna og badehus

Arkitektoniske diskusjoner

Utvikler overnattingsplasser på Indreøya som du må ro ut til fra fastlandet.
Organisering i en sirkel heller enn de tidligere gapahukene gir mer definert romlighet, og beskytter mer fra vinden. Kan dette være litt mer eksklusivt?

Trekantsnitt for en anneromlig opplevelse.

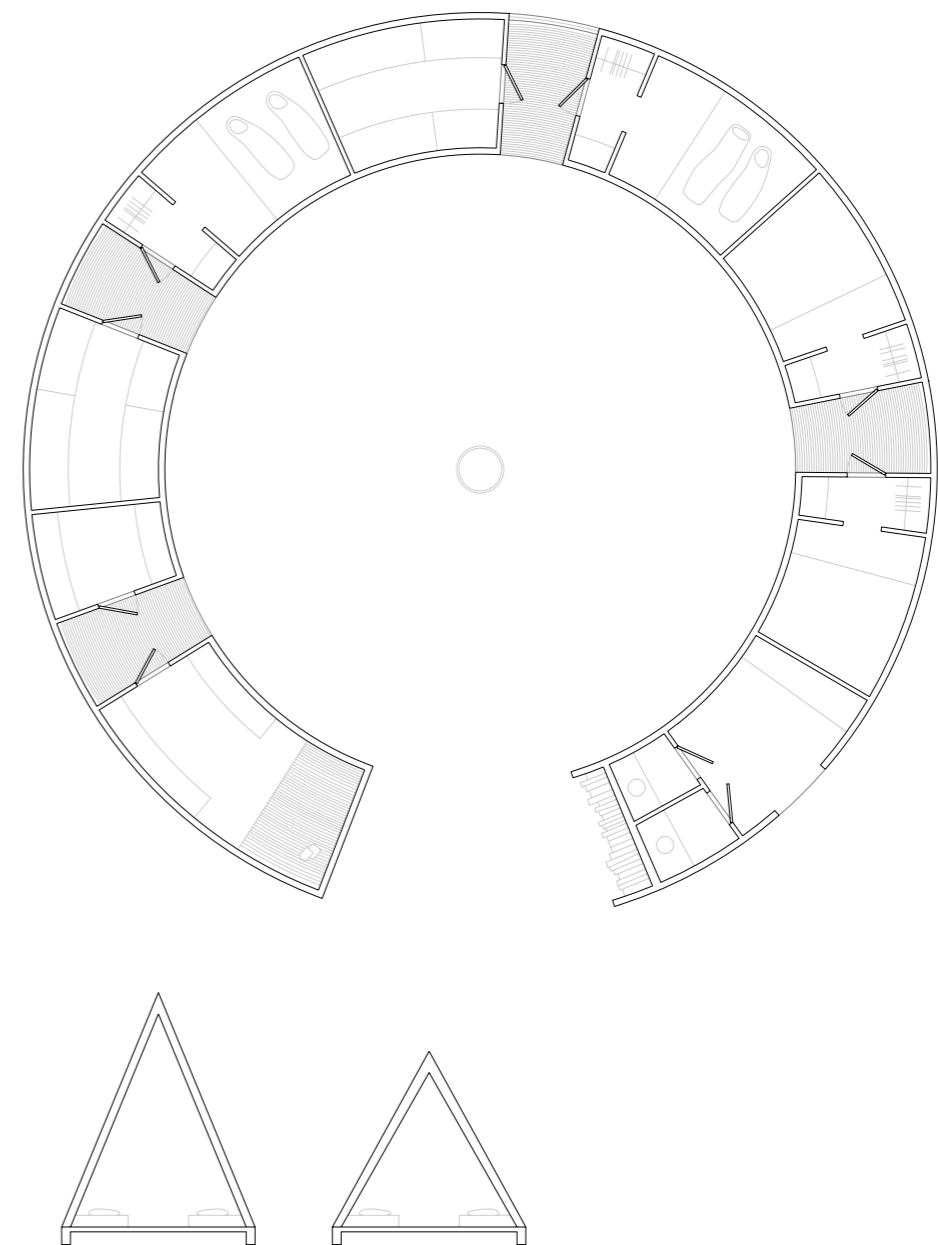
Koble på et tidevannsbasseng?

Ligge ute og se på nordlyset.

Sitte rundt bålet

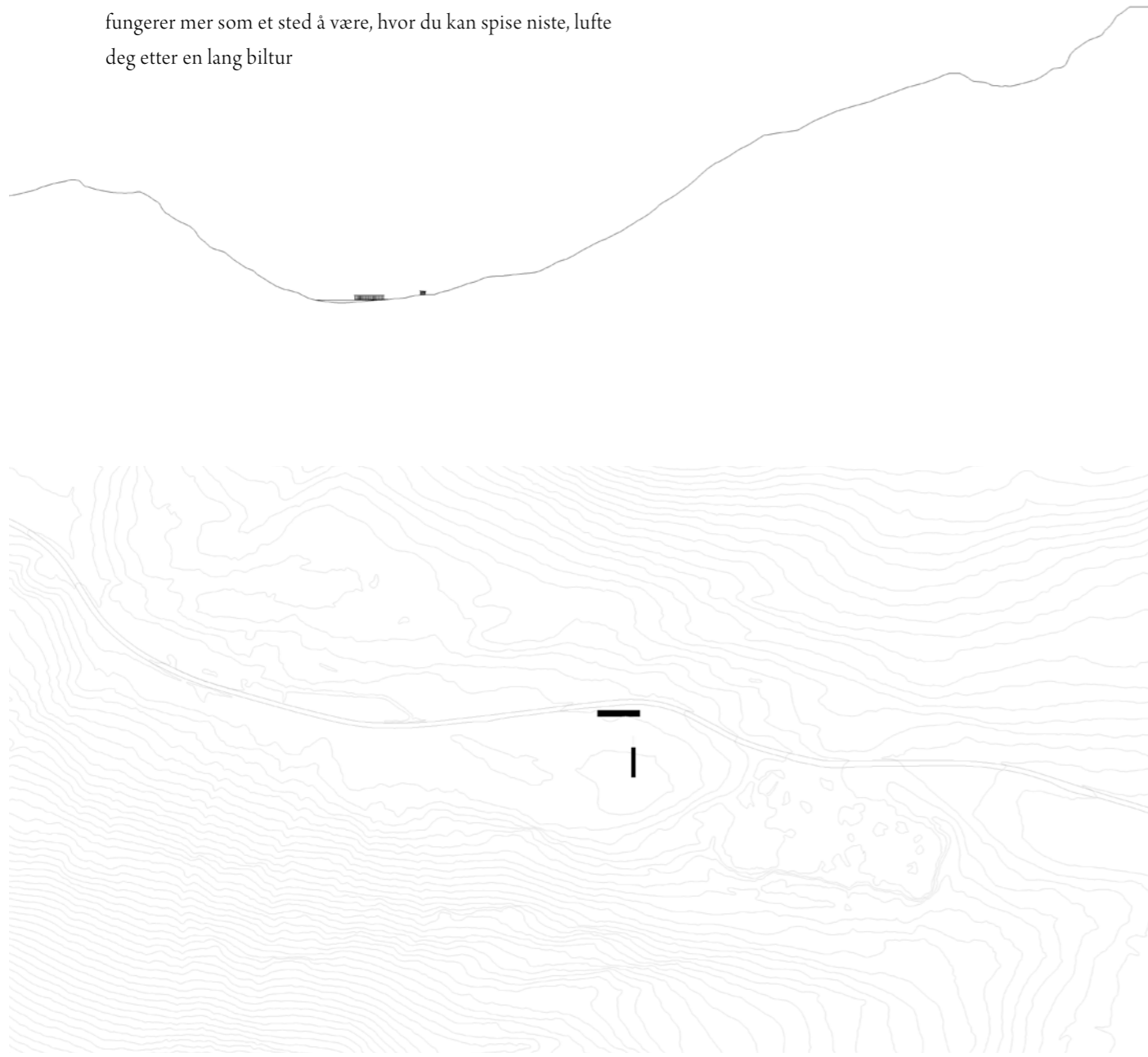
Utvikling av overnattingssted ved Indreøya

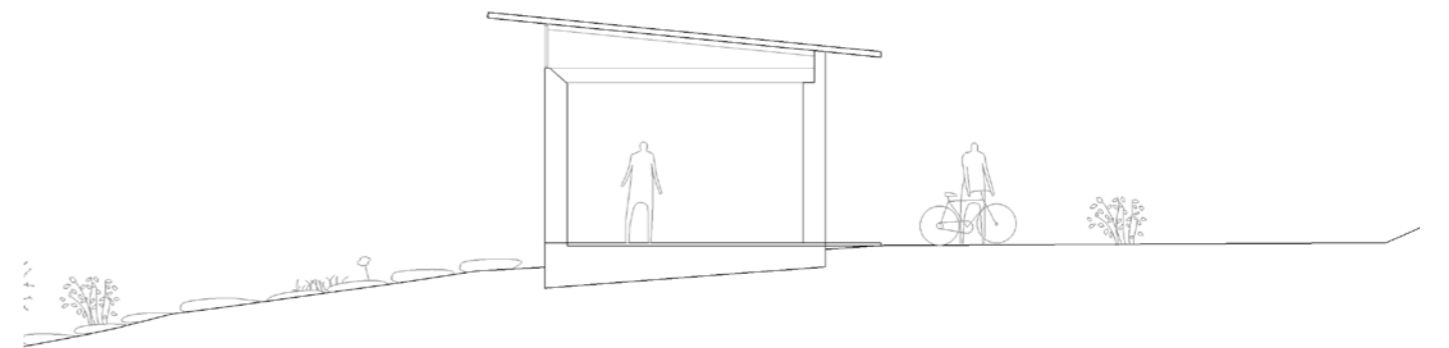
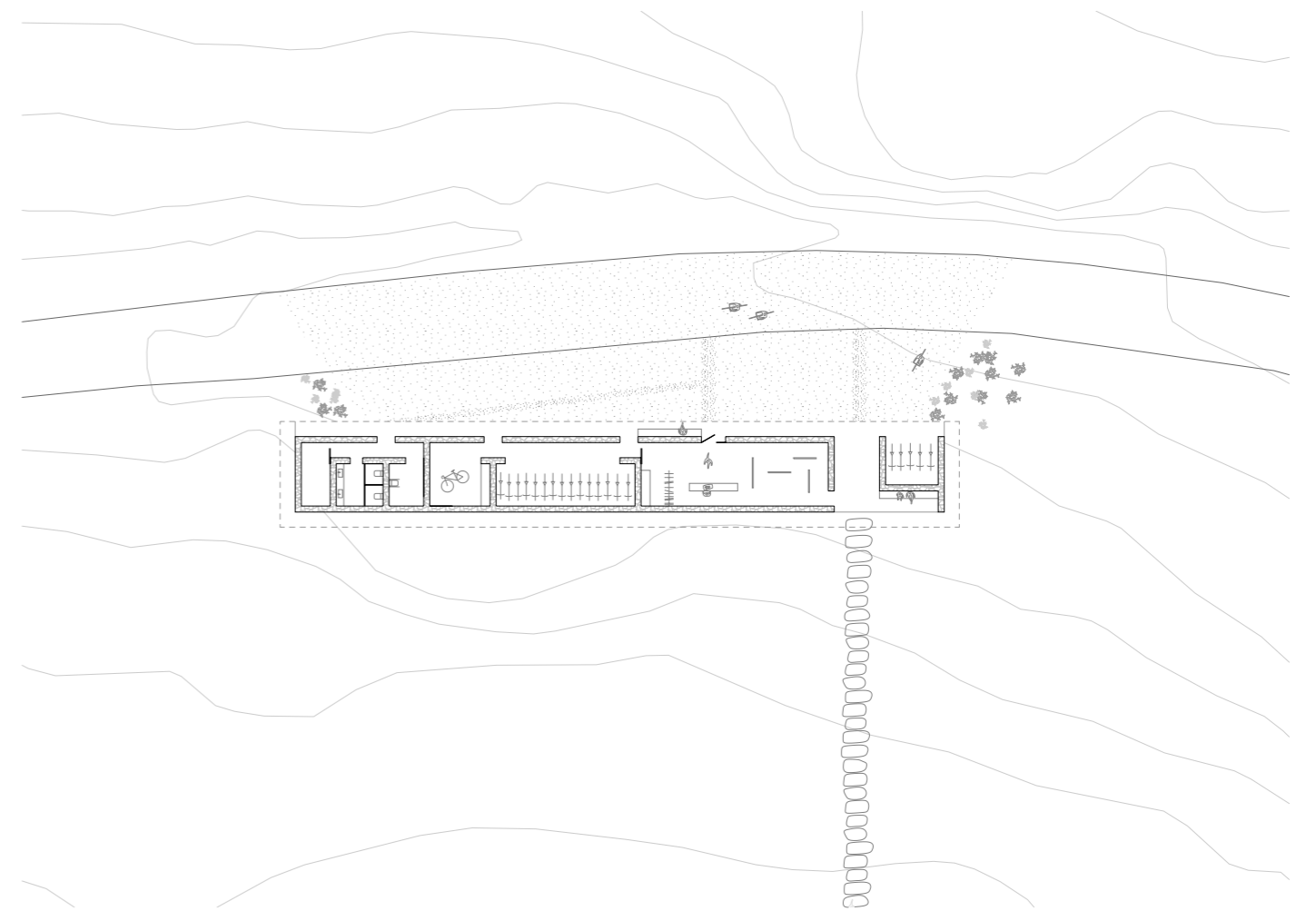
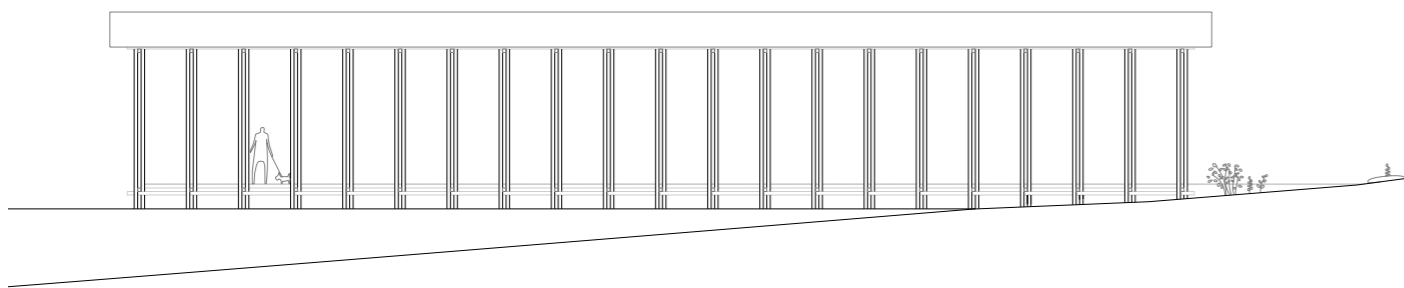
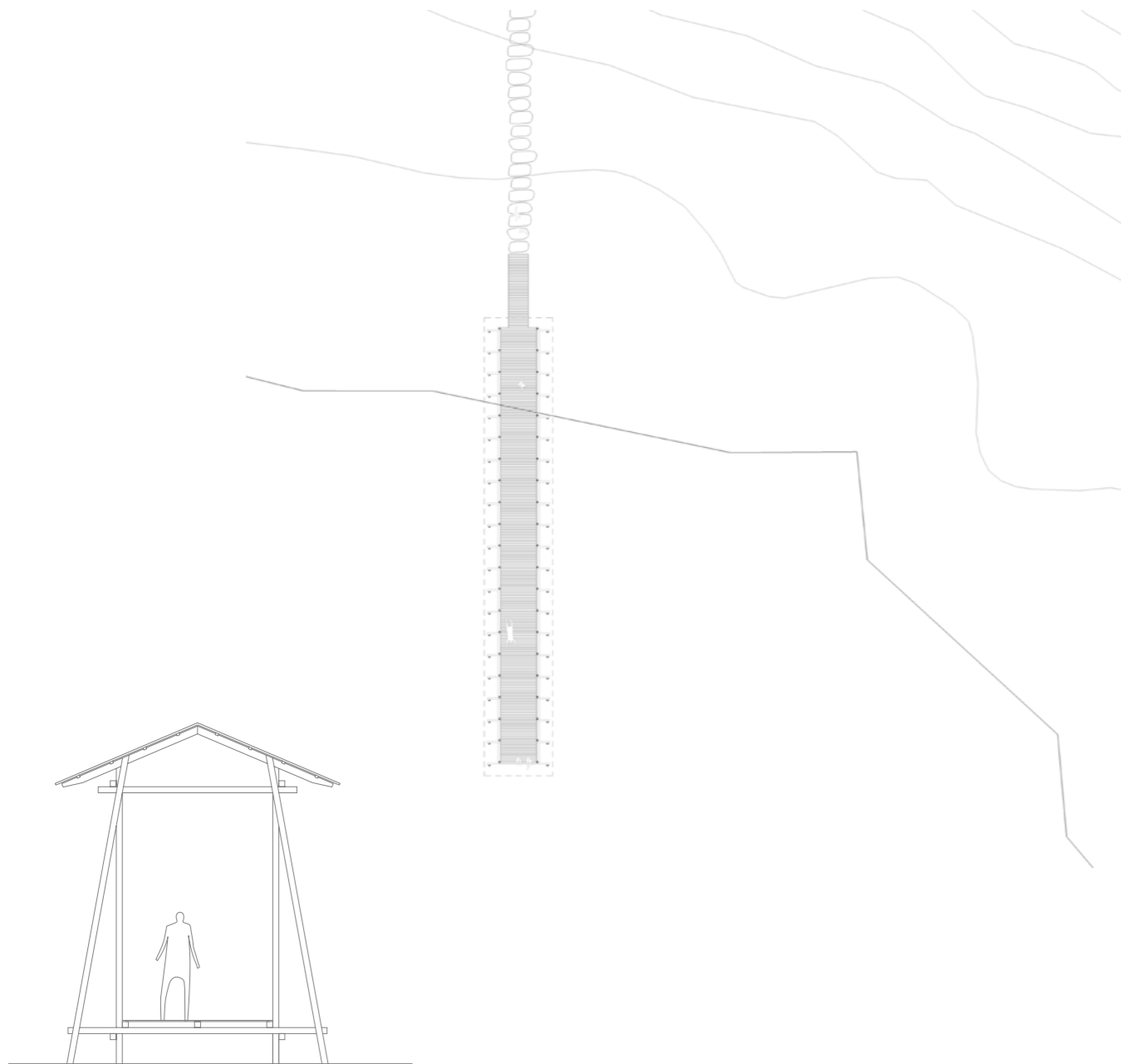

Utvikling av startstedet - Minnetjønna

Startstedet. Struktur i landskapet som forsterker opplevelsen av dalen. Et tyngre servicebygg i stein som er mer pragmatisk. Samme funksjoner som siste stopp med toalett, sykkelparkering og -utleie, utstyrsutleie, en utstillingsdel.

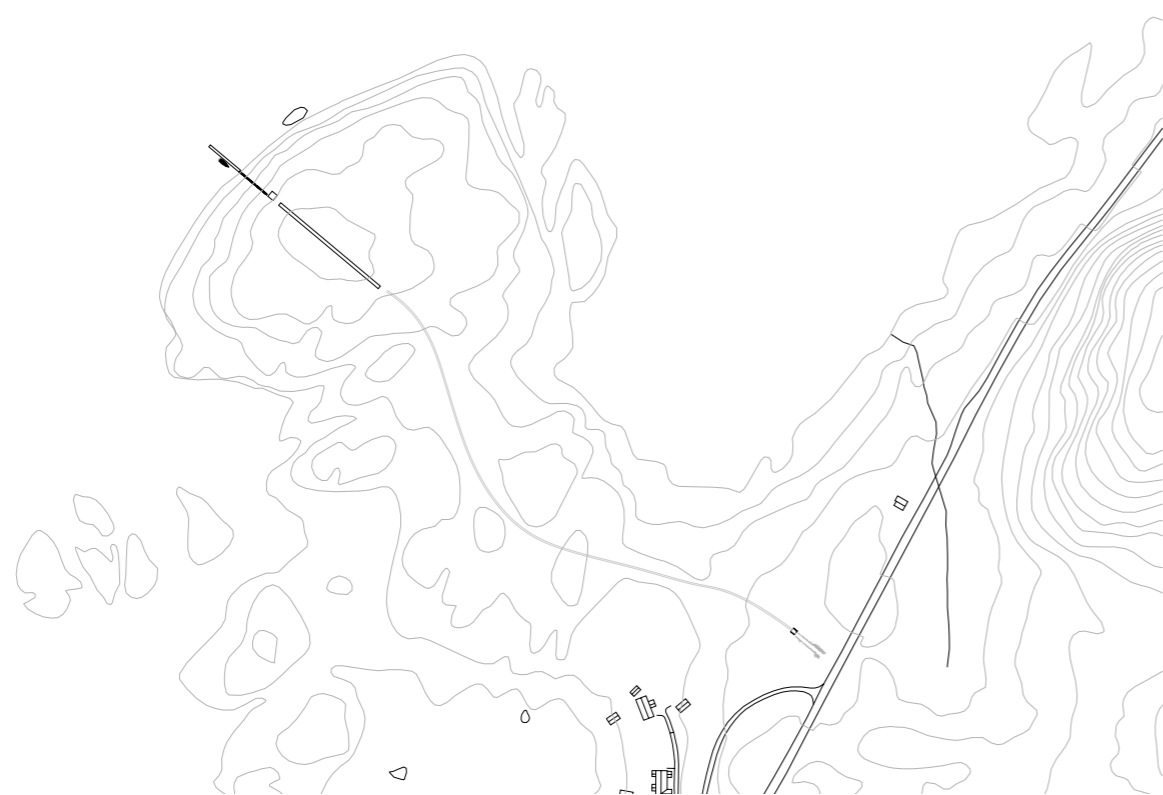
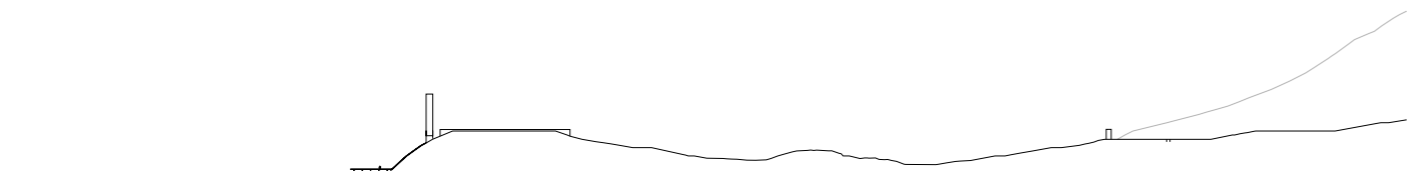
Trestrukturen ned til vannet trekker fokuset mot vannet, fungerer mer som et sted å være, hvor du kan spise niste, lufte deg etter en lang biltur

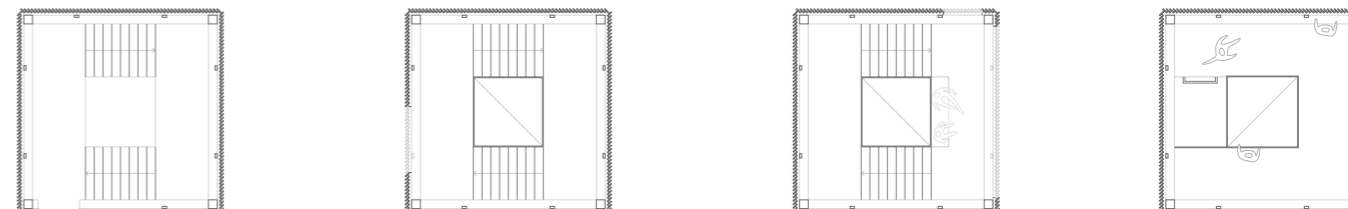
Utvikling av tårnet

Tårnet. Gå gjennom en portal som markerer hvor du skal se, gjennom en "omvendt" tunnel, ankommer tårnet.

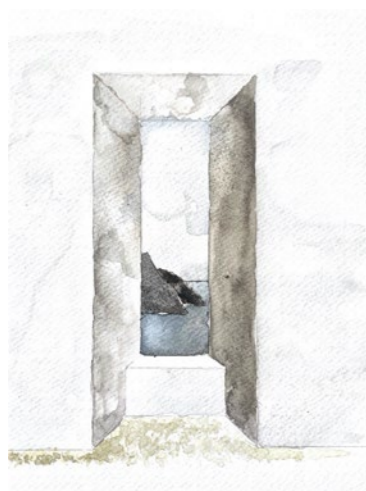
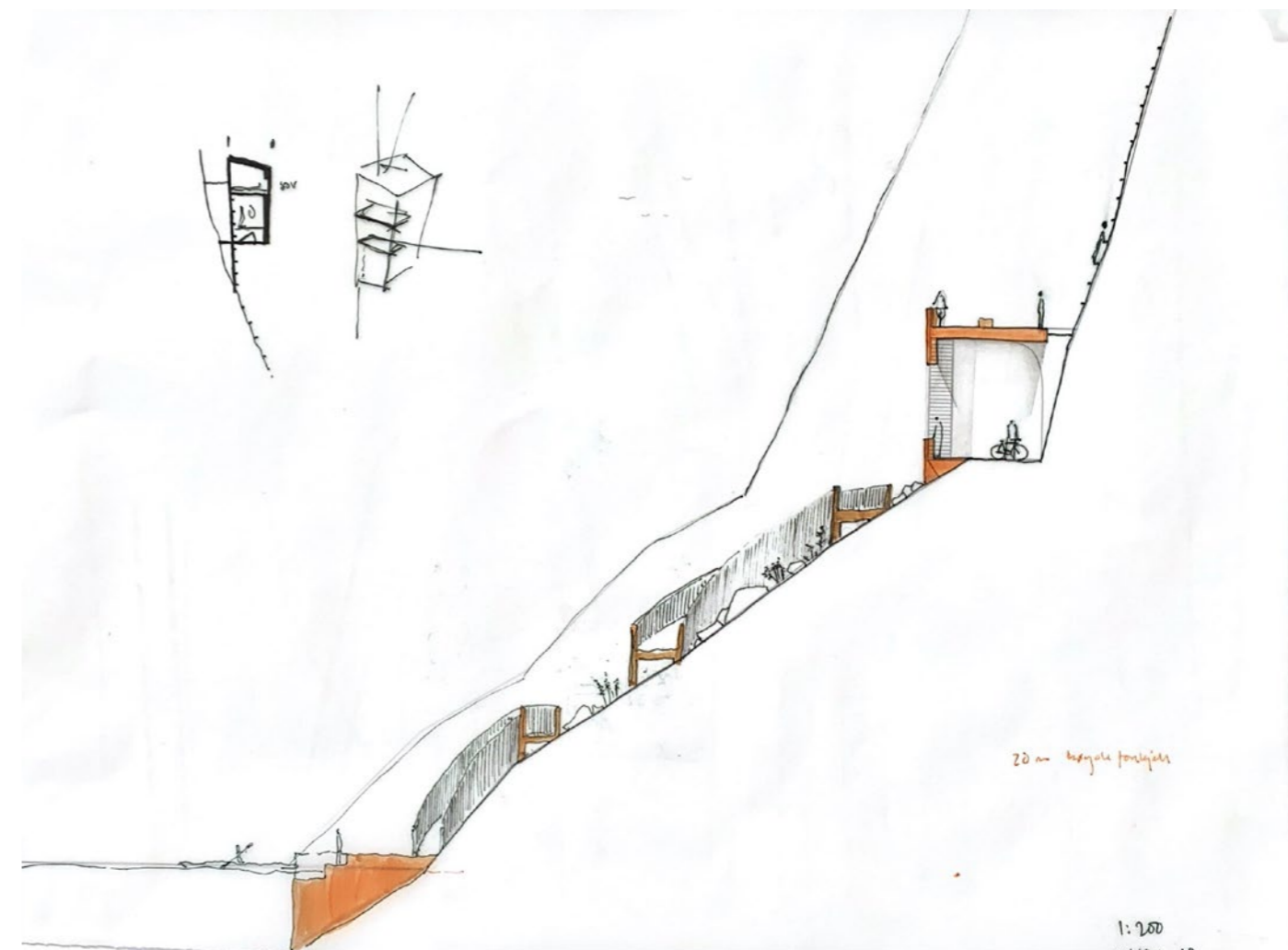

Kledning som er vendt slik at du ikke ser ut når du ser rett på.
"Tett men luftig". Kjenne vinden ta tak.

Åpninger i ulike retninger - se tilbake der du kom fra, se mot Myre, se mot Nyksund, se overalt. Se nordlys fra første etg gjennom alle etg. Er tårnet litt for stort? Formidler det den opplevelsen vi ønsker?

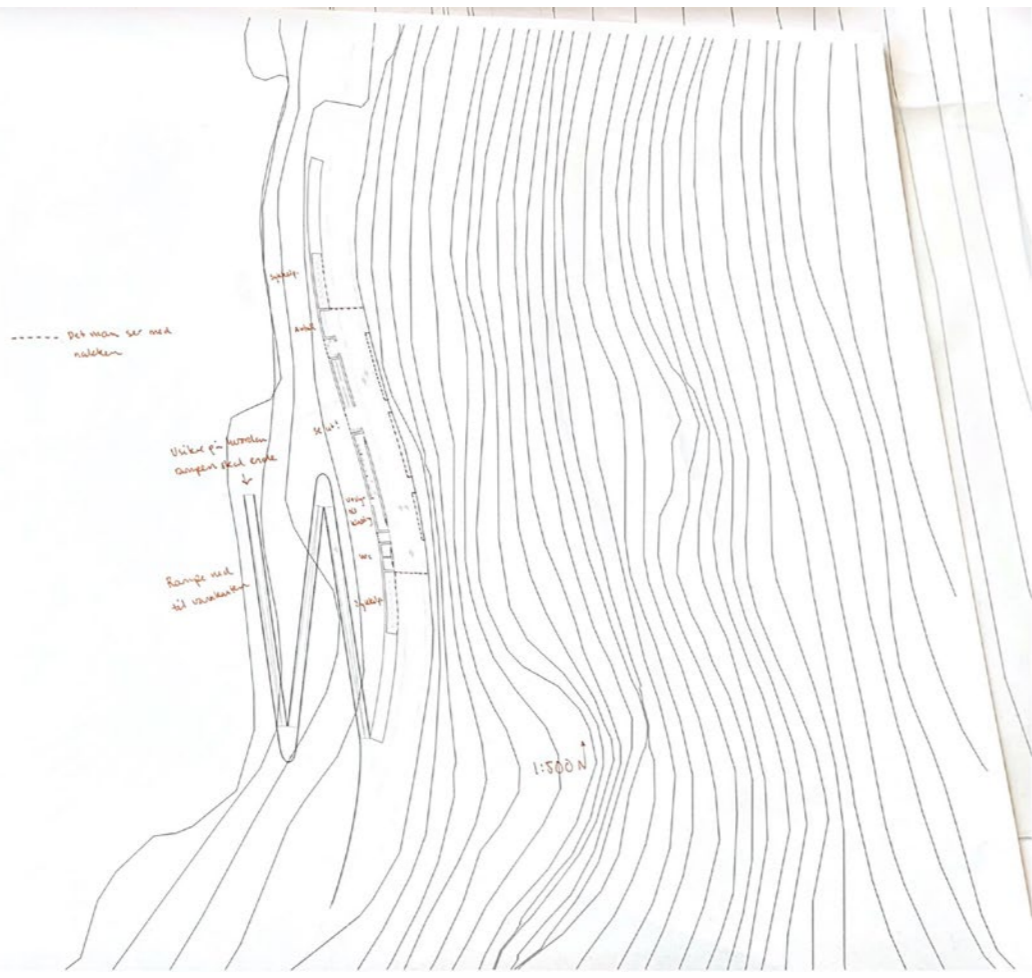

Utvikling av Kattflåget

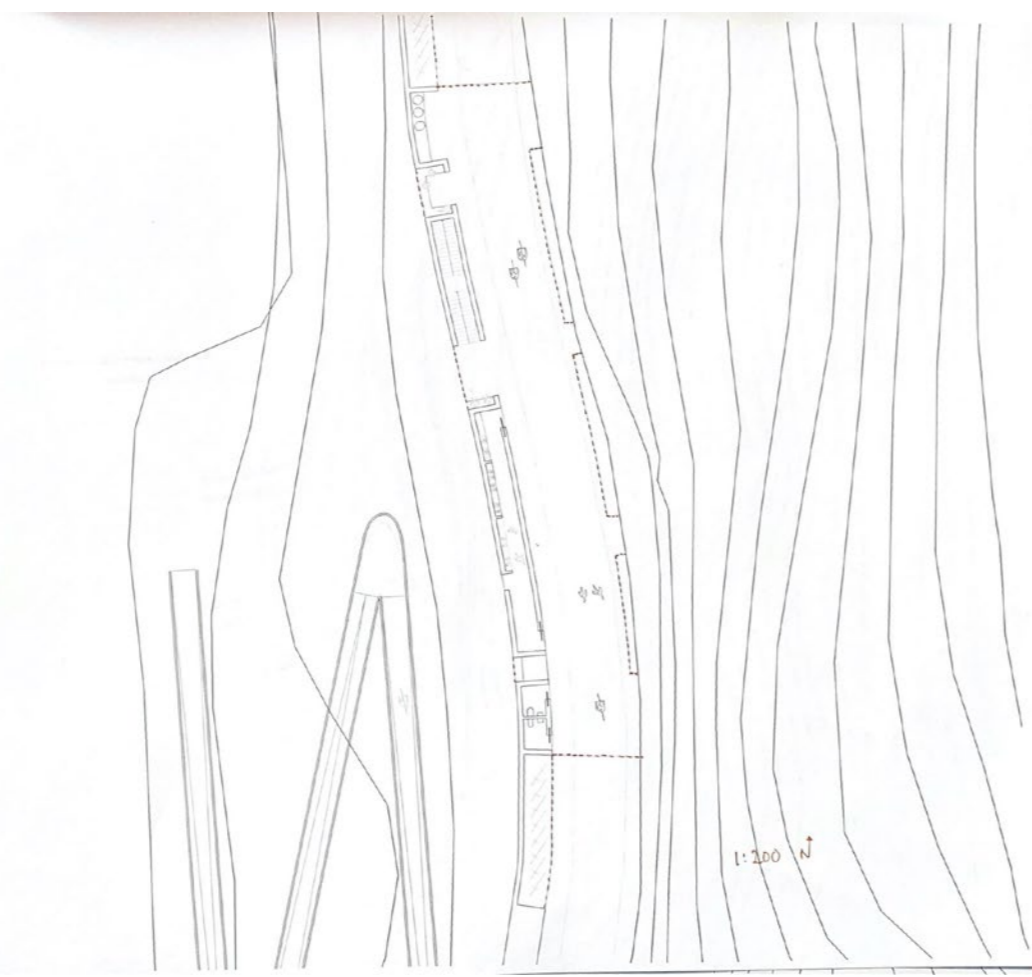

Jobber med Kattflåget. En spektakulær plass med muligheter for klatring i den bratte fjellveggen og kobling ned til vannet. En betongstruktur som bærer et dekke. Åpninger ned langs fjellveggen og åpninger ut mot havet. Leie utstyr, gå på do, klatre, sove i fjellveggen.

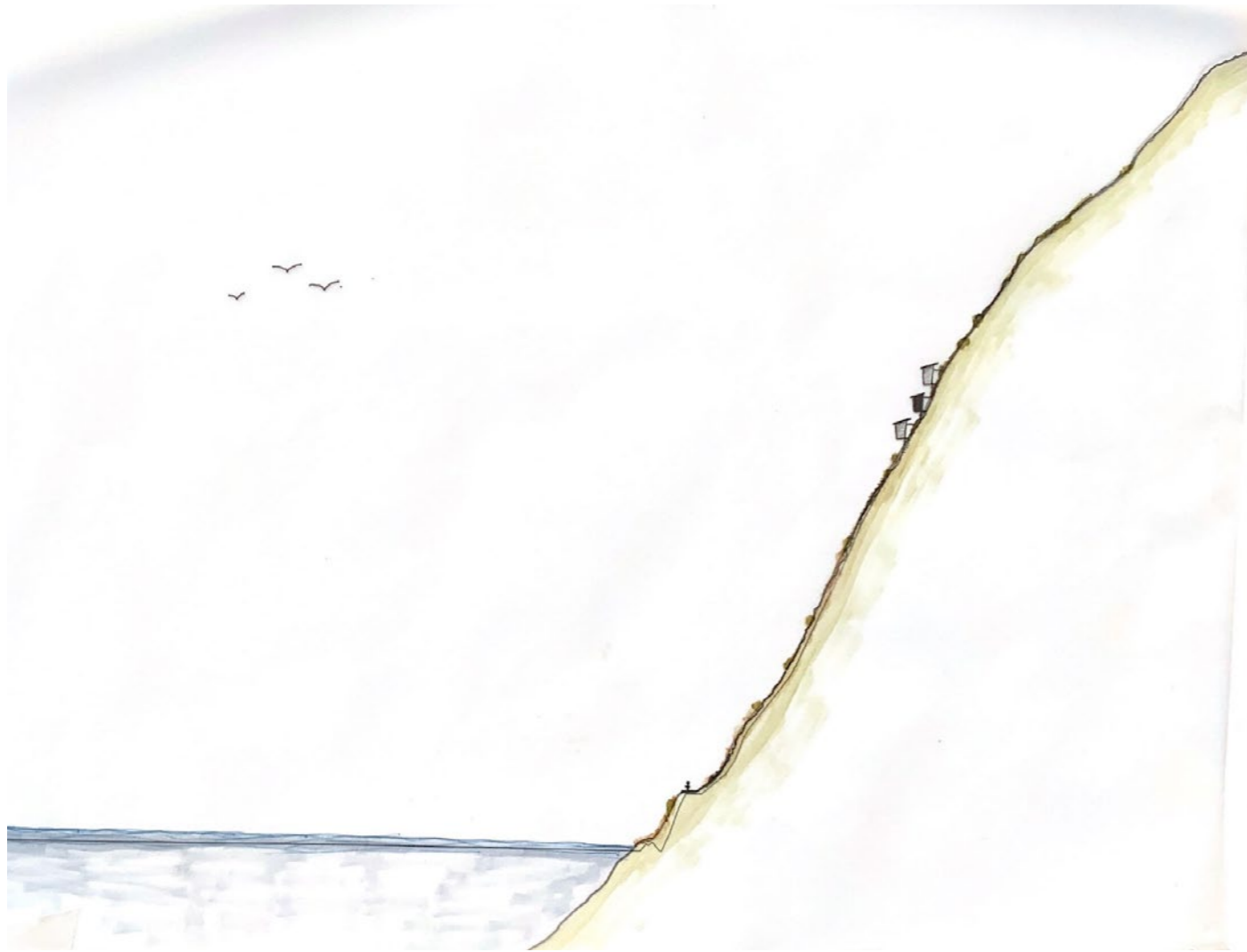

Transformere veien og bruken av denne. Klatretstyr i 1.etg med rampe ned til vannet. Toalett og avfallshåndtering.

Sykle opp en rampe og klatre via ferrata

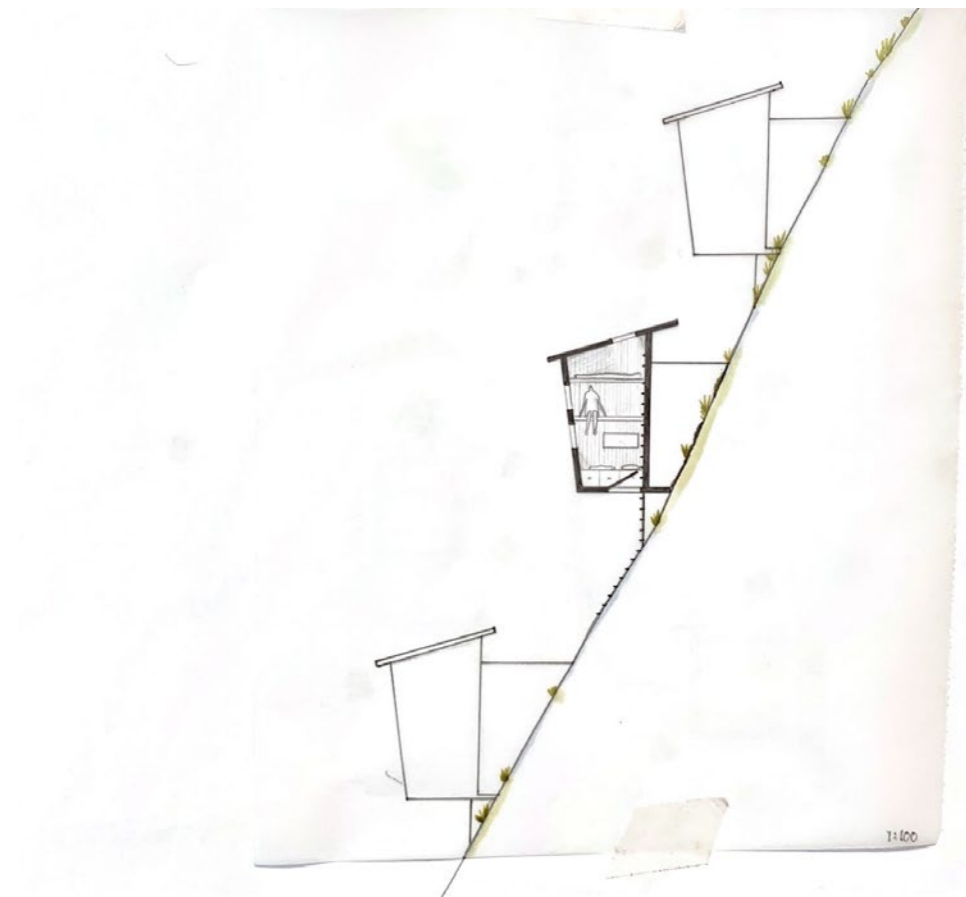

Overnatting i "fuglekasser" som henger langs fjellveggen. Disse må man klatre i via ferrata for å komme til.

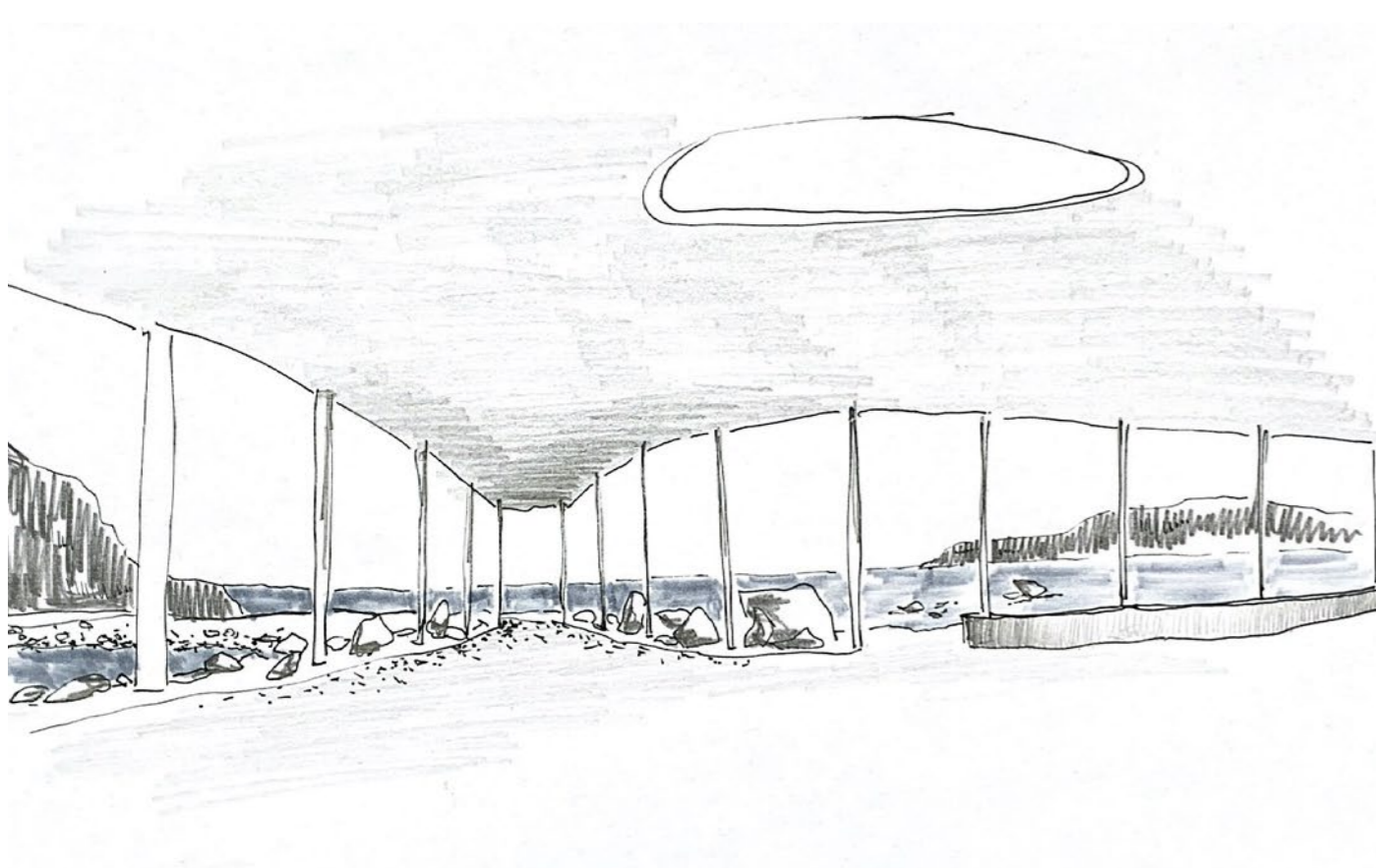
Men passer denne arkitektur sammen med resten av kattflåget?

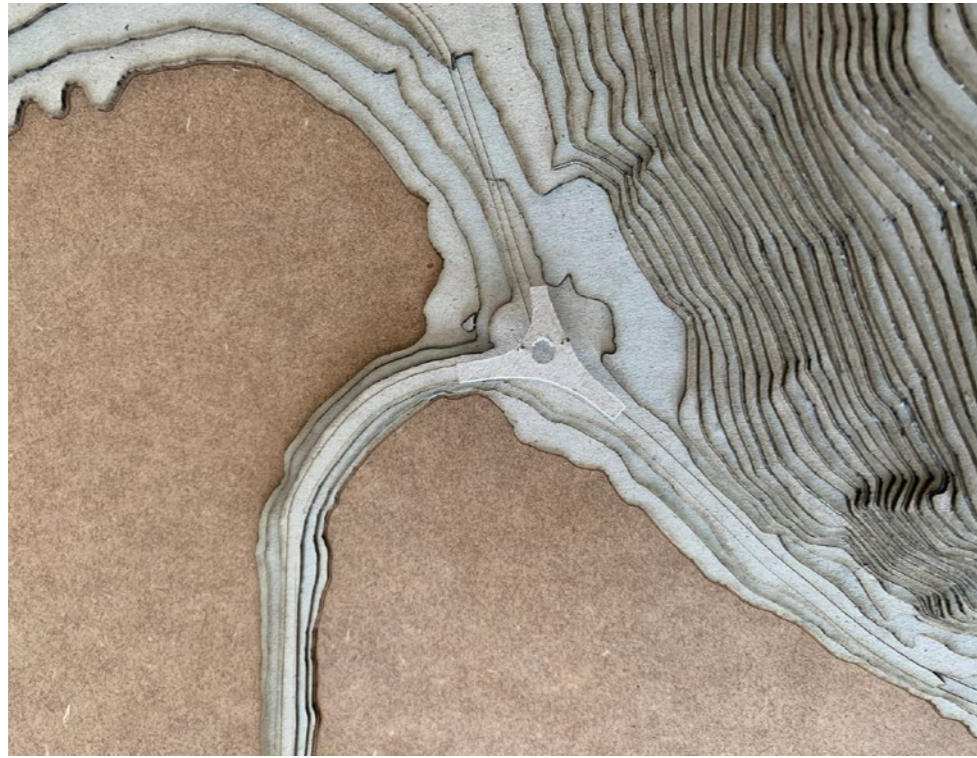
Hva er viktig i formidlingen av slike rom?

Utvikling av siste stopp på Opplandet

Siste stopp, like før Nyksund.
Servicebygning, en veiviser. En slags ponte vecchio?
Vi kjenner at dette er en vanskelig tomt, og sliter med å få dette til å fungere bra.

Veiledning med Andreas og Geir

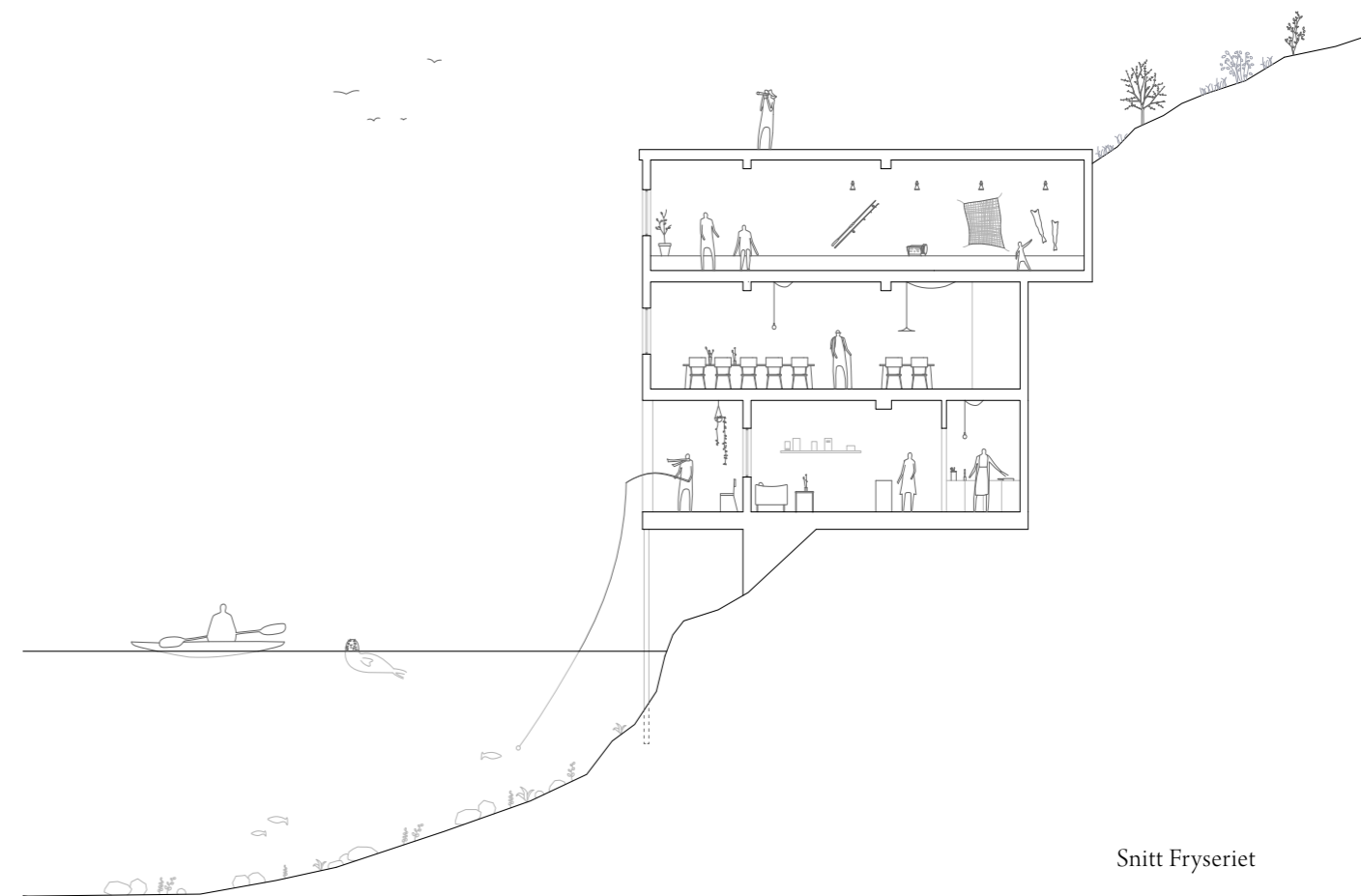
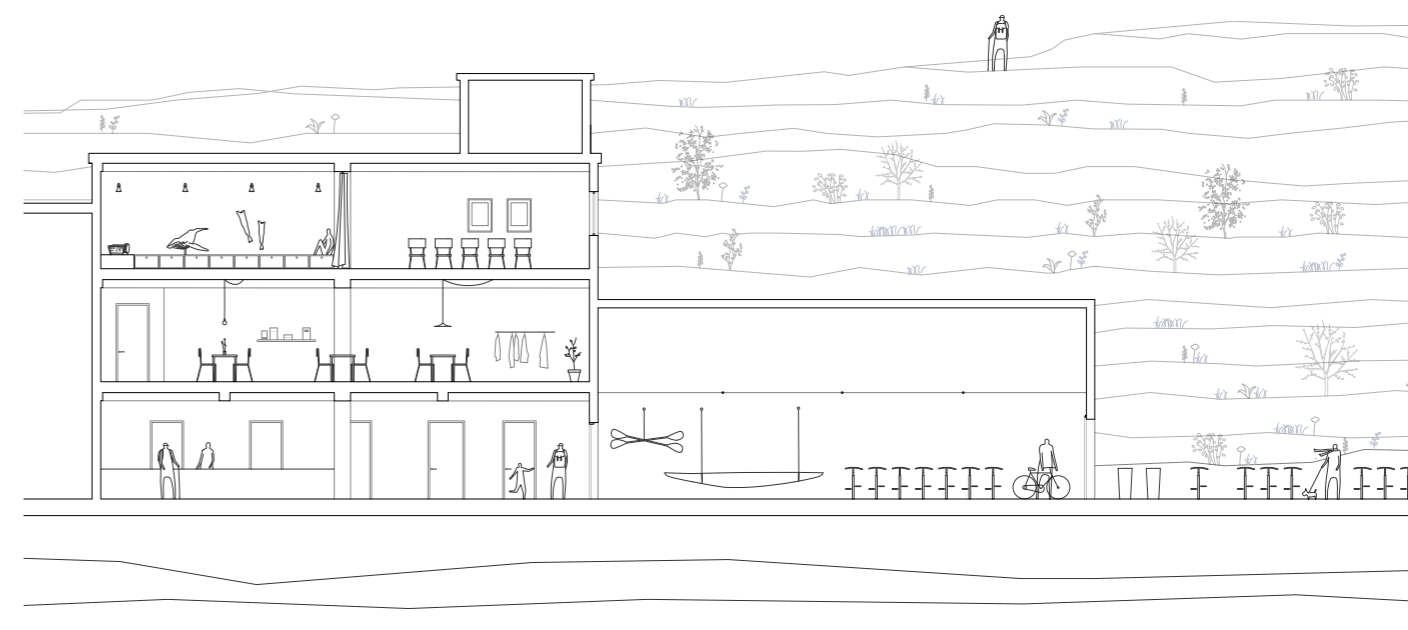
Igjen har vi en omveltende uke. Starter med veiledning med Andreas hvor vi viser stedene vi har jobbet med de siste ukene. Han påpeker at landskapet ikke blir formidlet på en presis måte. Hvilke fortellinger vil vi formidle og hvordan? Virker formspråket uprovosert? Hvor kommer det fra. Fortellingen er utydelig. Snitt og situasjonsplan vil være annerledes og viktige. Vi burde velge ut noen av prosjektene og fokusere på disse, istedenfor å gape over for mye. Noen detaljerte prosjekter, andre mer som et rop i skogen.

Vi har også veiledning med Geir denne uka. Etter veiledning blir vi enige om å velge ut Kattflåget som det spektakulære stedet og som vi jobber videre med. Vi flytter startstedet fra Minnetjønna og nærmere Myre, men jobber videre med samme struktur. Det første man da ser når man tar av på veien er servicebygget. Gir mening å ha dette tidligere enn vi har hatt til nå. Markerer et skifte fra kulturlandskap til naturlandskap.

Vi flytter siste stopp inn til Nyksund. Det forankrer Nyksund i mye større grad som en del av prosjektet. Tårnet, sauna, overnatting på holme blir mindre skulpturer i landskapet. Vi har disse prosjektene nesten ferdig, formidler disse enkelt, mens start- og sluttstedet får mer trykk og plass. Hovedattraksjonen er halvveis på reisen - Kattflåget.

Vårt prosjekt er nå en serie større og mindre intervensjoner i landskapet som underbygger opplevelsen av nord-norsk kystlandskap.

Utvikling Fryseriet

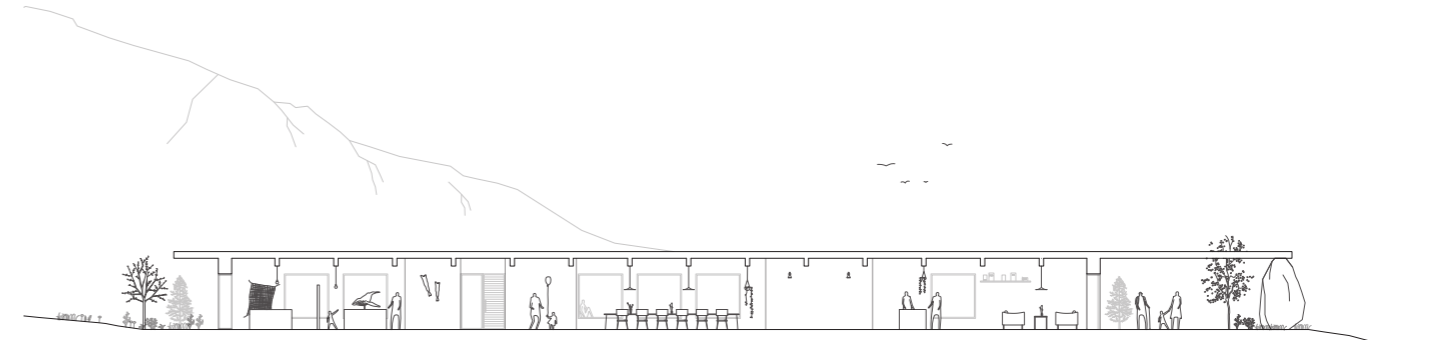
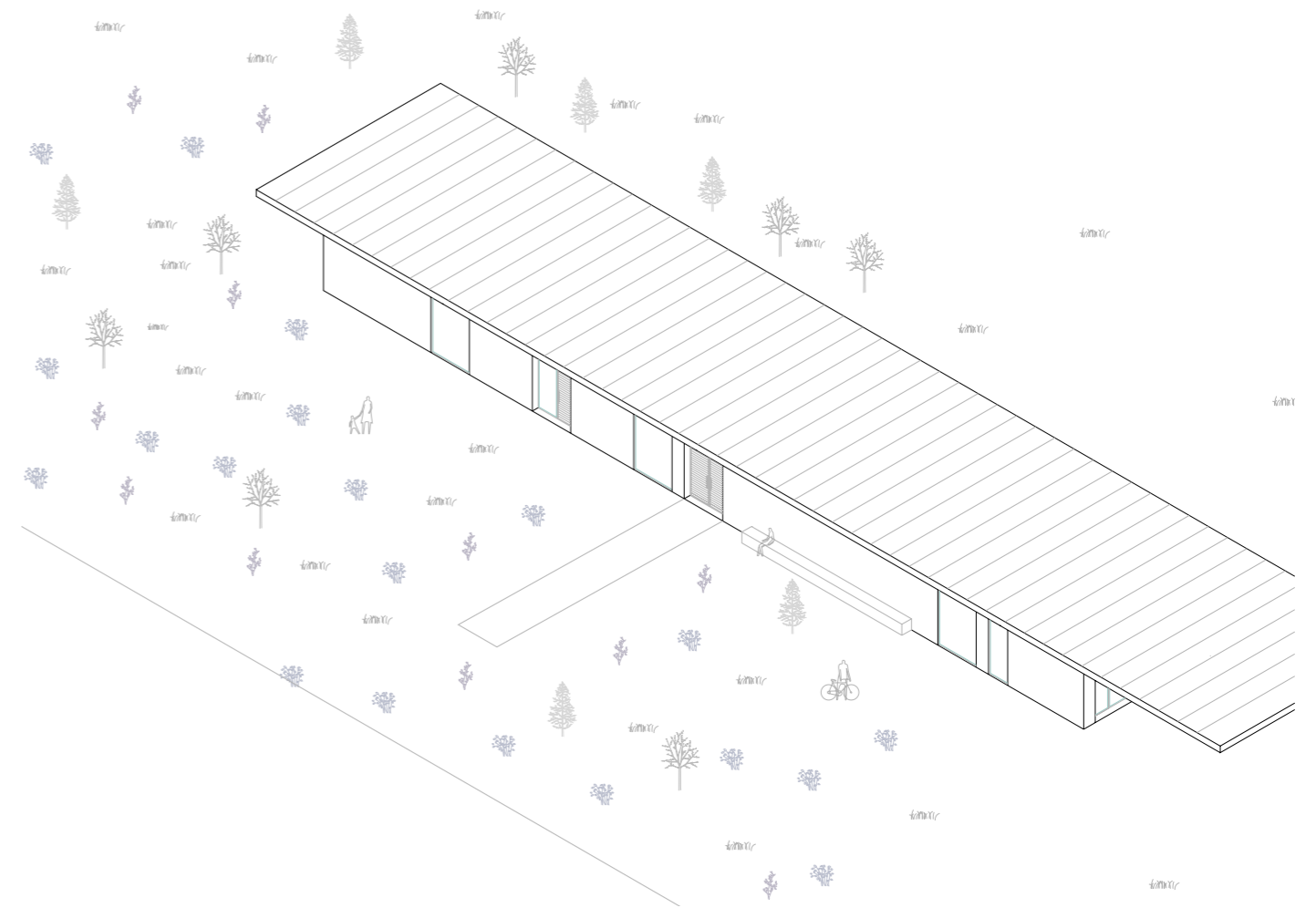
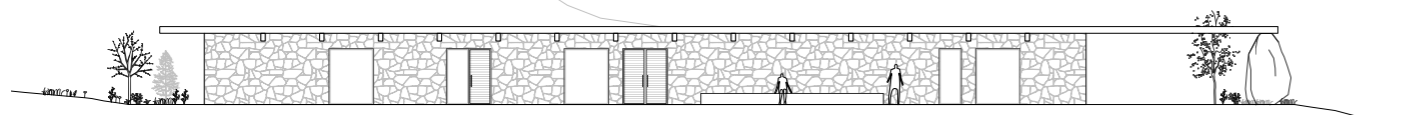

Snitt Fryseriet

Utvikling Portalen

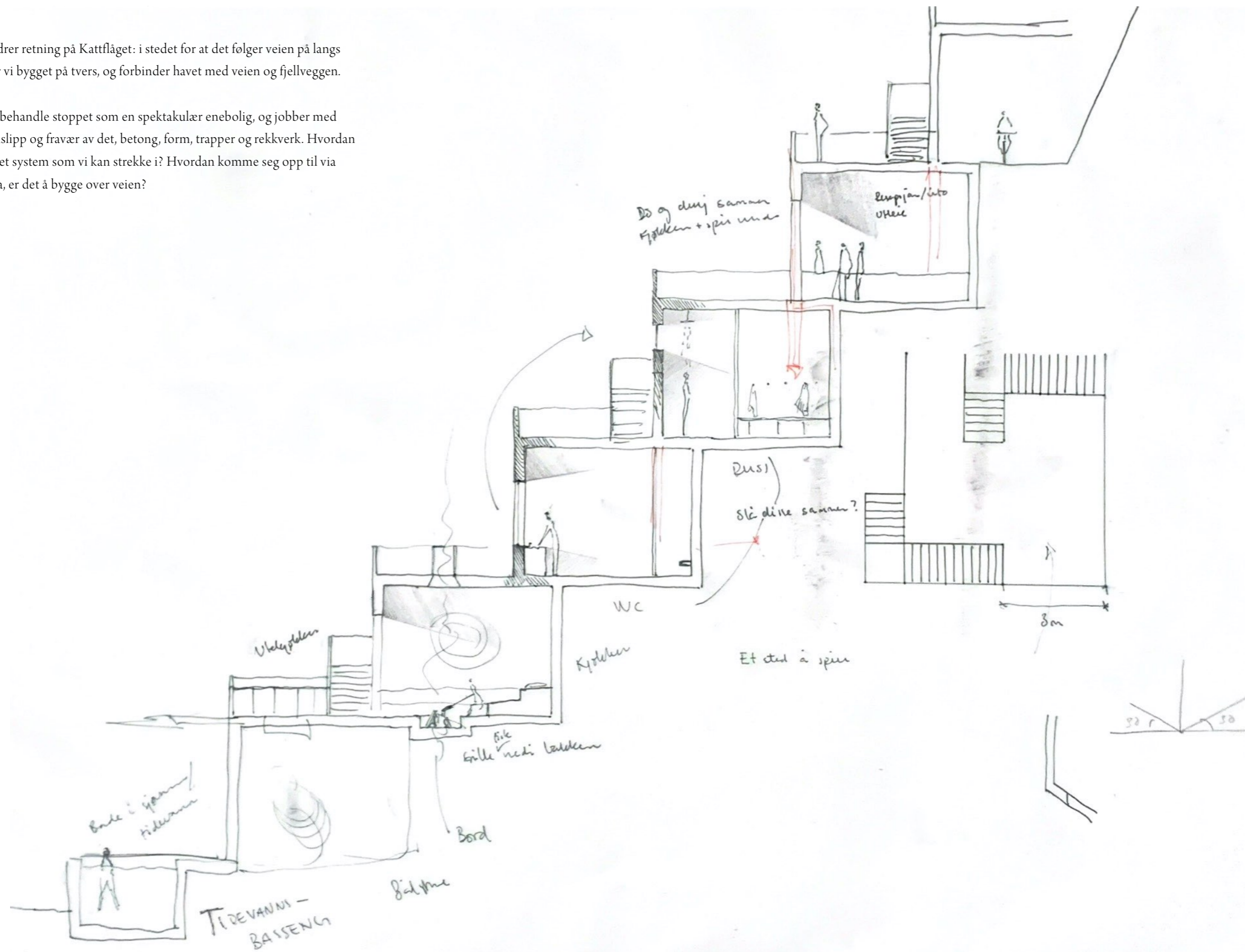

Er det faktisk stabledet steinvegger eller forblending? Mye stein i Vesterålen og området, kan dette brukes?

Vi endrer retning på Kattflåget: i stedet for at det følger veien på langs flytter vi bygget på tvers, og forbinder havet med veien og fjellveggen.

Vi vil behandle stoppet som en spektakulær enebolig, og jobber med lysinnslipp og fravær av det, betong, form, trapper og rekkverk. Hvordan finne et system som vi kan strekke i? Hvordan komme seg opp til via ferrata, er det å bygge over veien?

Notat

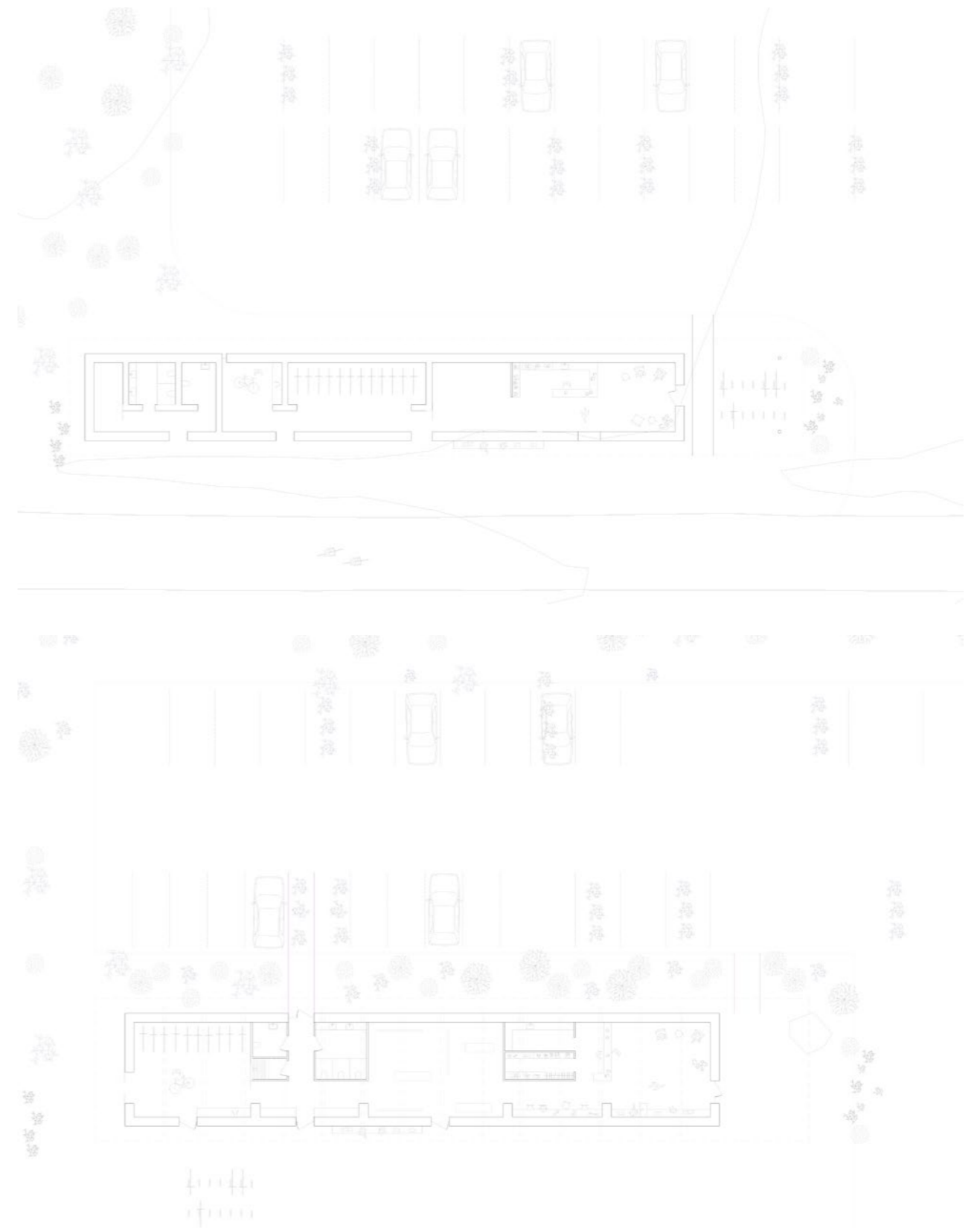
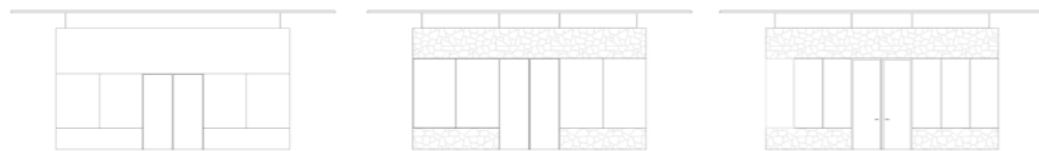
Vi har veiledning med Geir i uke 19. Han oppfordrer oss til å kjøre på med Kattflåget. Vi må ta noen sjanser her, og tørre å artikulere arkitektonisk på en skikkelig måte. Det vanskelige med kattflåget er den vertikale kommunikasjonen, hvordan kan vi mykne opp systemet? Trappene må ikke bli for repetative, kan vi skape en variasjon innenfor systemet? Hva ender det i, flo og fjære viktig her.

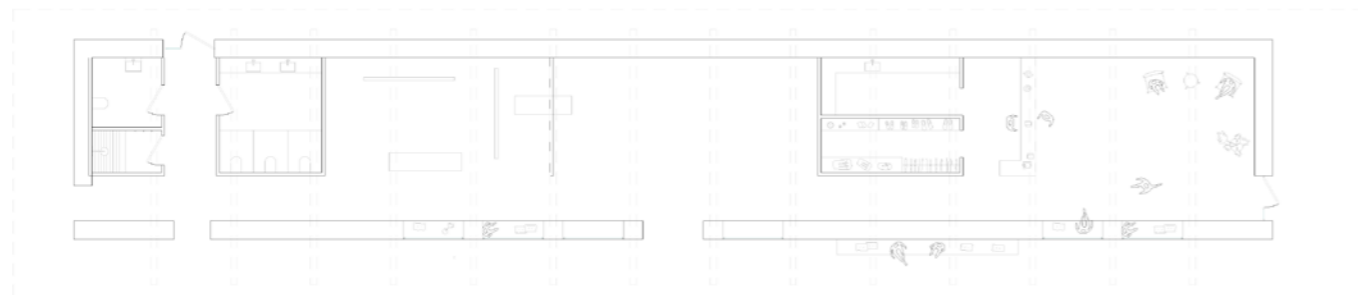
Vi diskuterer om gapahuker på Indreøya er riktig.

Fryseriet kjennes riktig ut som siste stopp på reisen. Vi jobber med lysinnslipp gjennom taket og noen nye rom, men vi tror bygget har stort potensiale i ganske stor grad som det er. Inspireres av Skalsö arkitekters arbeid med bunkere, og de presise åpningene de lager i betongen.

Det viktigste for Fryseriet er hva det gjør i situasjonen og hvilket program det får. Mye blir gjerne bolig, men vi tror det er flott om bygget kan fungere som et samlingssted og møtepunkt både for de besøkende og de fasteboende. Det mangler idag.

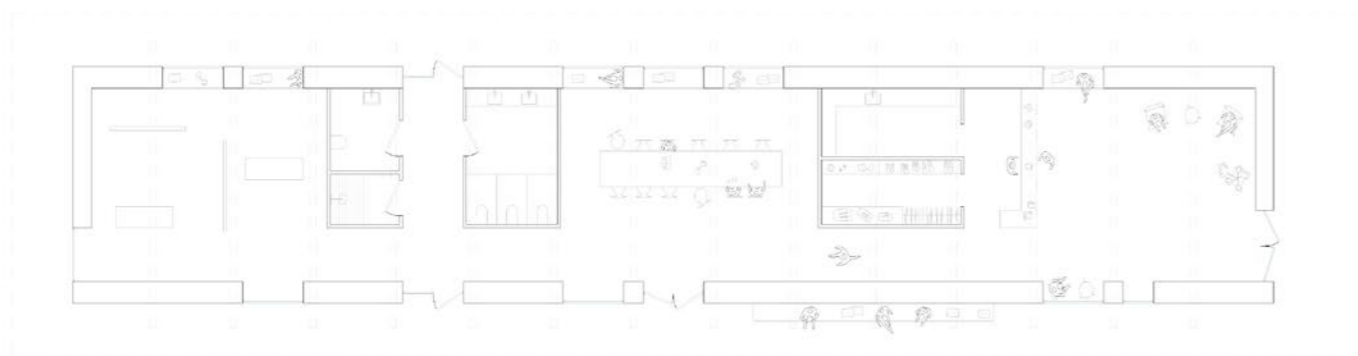
Utvikling Portalen

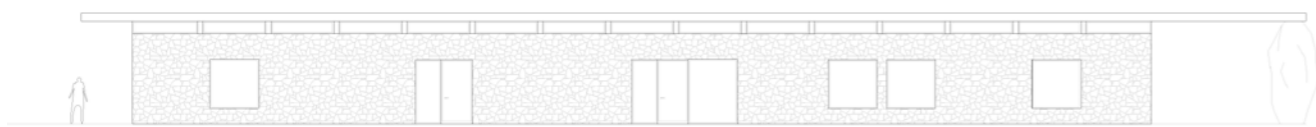

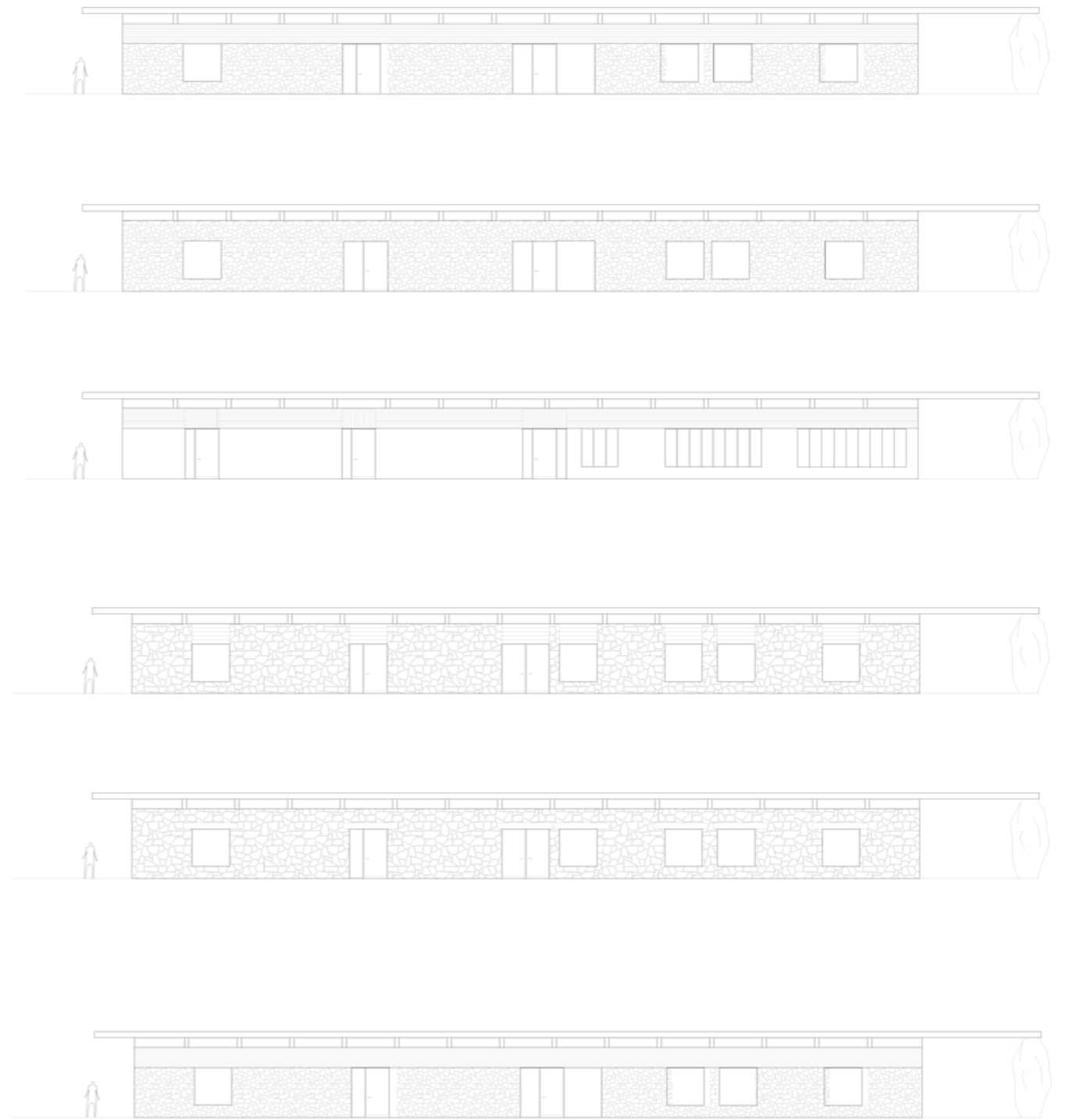
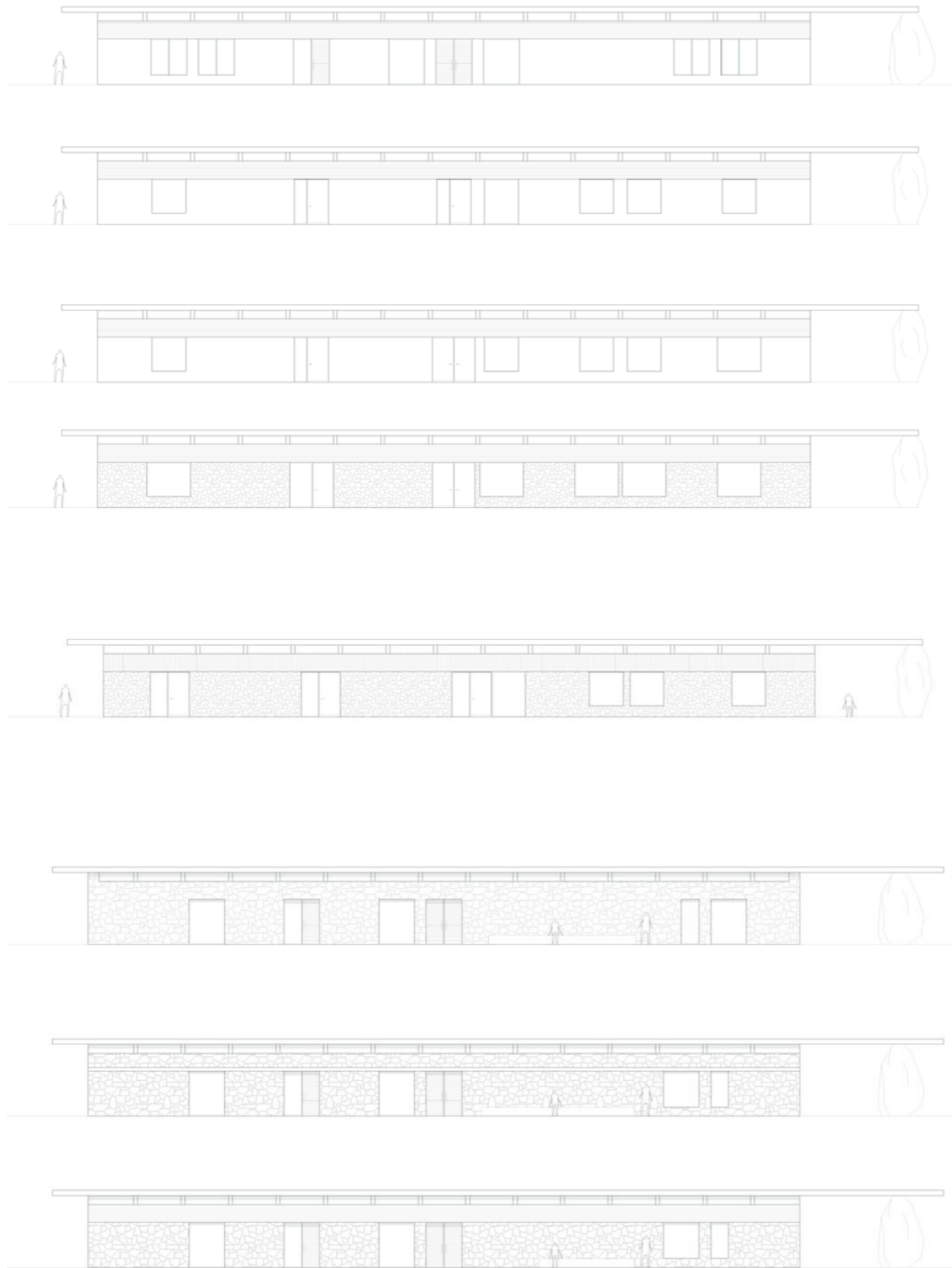

Det er viktig for oss at Portalen ikke blir for "flott", vi ønsker at det skal være noe tilforlatelig og fint, men ikke prangende. Er det da riktig å bruke stein? Selv om det finnes mye av det i Vesterålen, er det en dyr og stor jobb. Vi ønsker å formidle en fortelling som skal være spennende, men også troverdig.

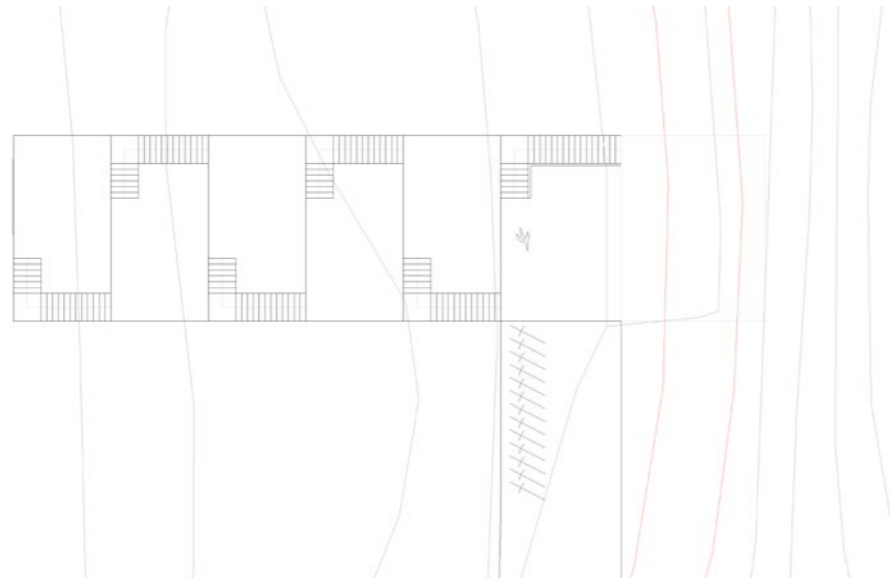
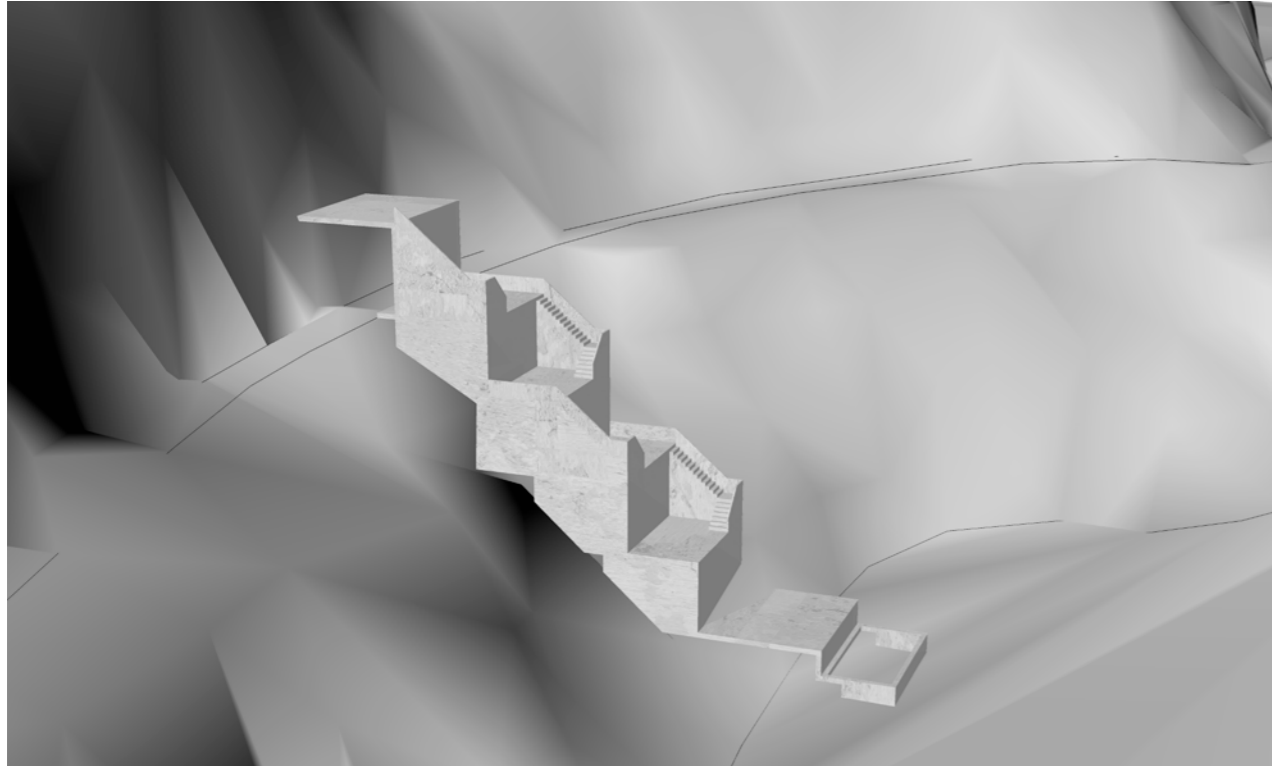
På de neste sidene vises noen av fasadeopprissene hvor vi undersøker ulik materialitet, og vi går for betong, som et mer pragmatisk og nøkternt forslag. Selv om veggene ikke blir like "tykke", oppleves også betong som massivt og noe som er ordentlig satt i jorden.

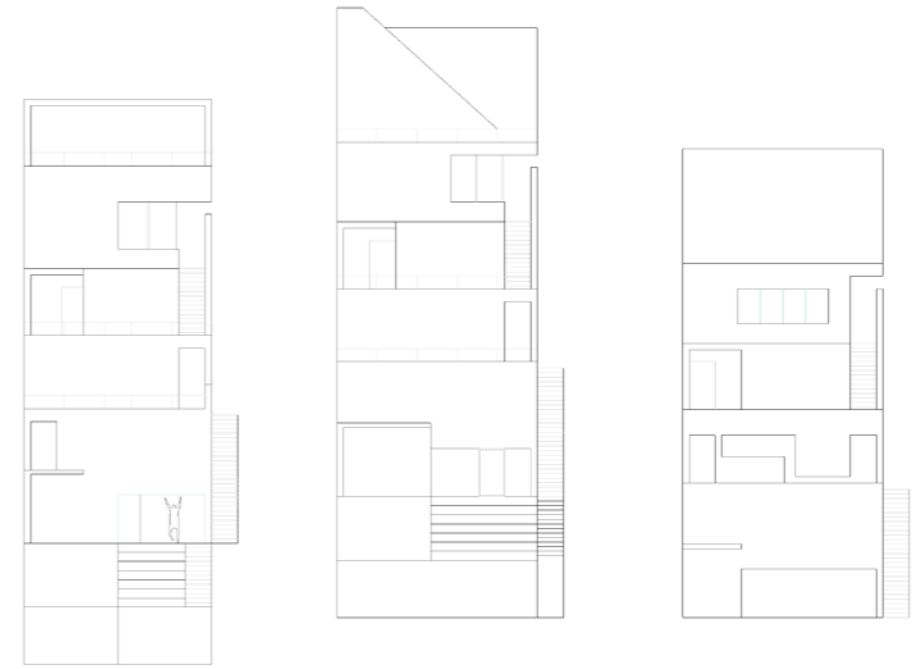

Utvikling Kattflåget

Fasade mot vest. Hvordan i alle dager får vi den til å se fin ut?

Samtidig er vi ikke fremmed for at Kattflåget kan være noe helt annerledes, noe vi ikke har sett før, og dermed akseptere og omfavne det merkelige.

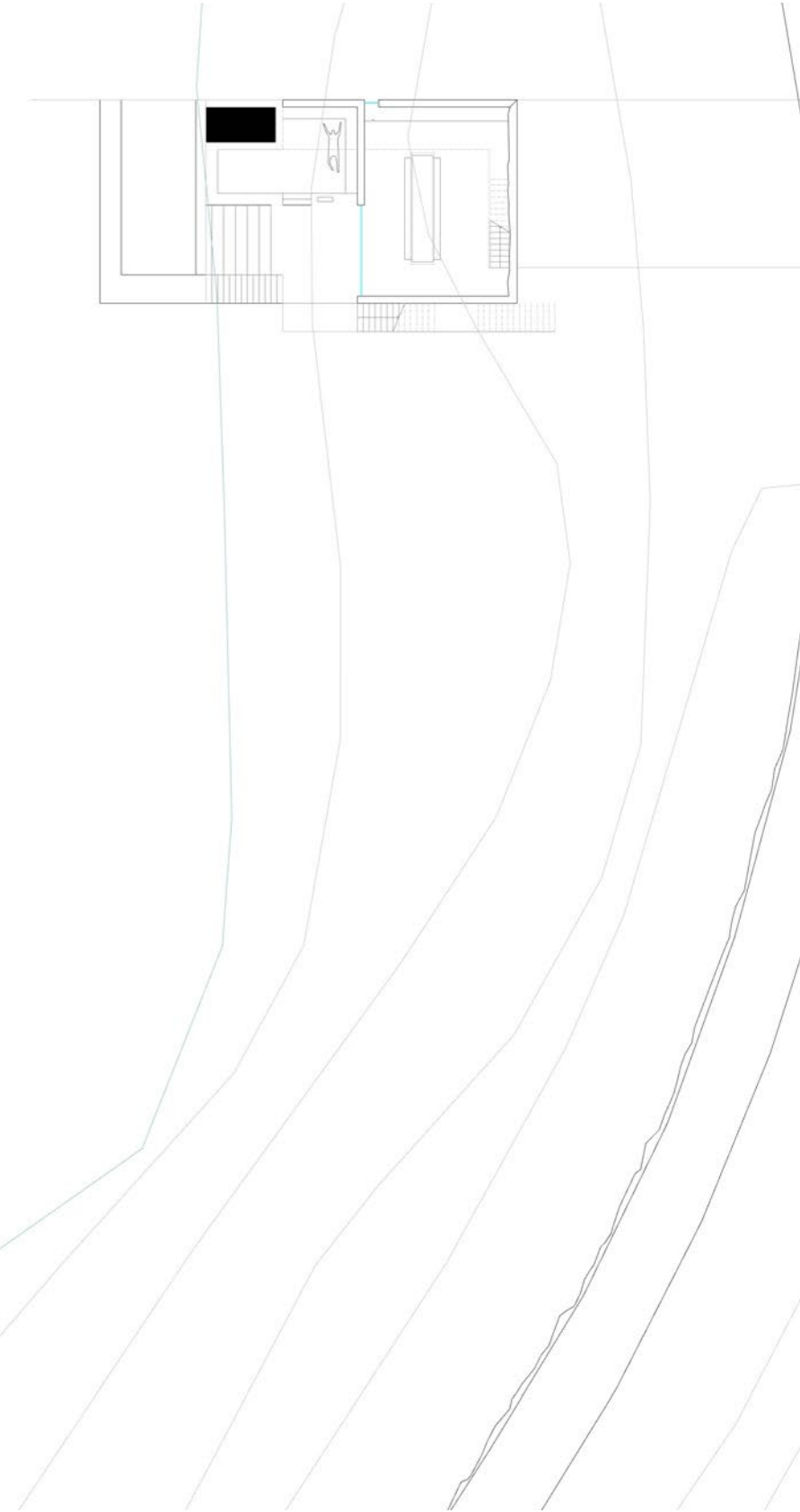
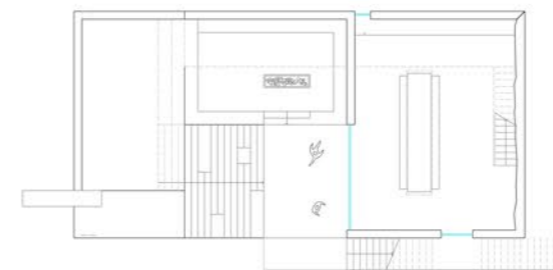
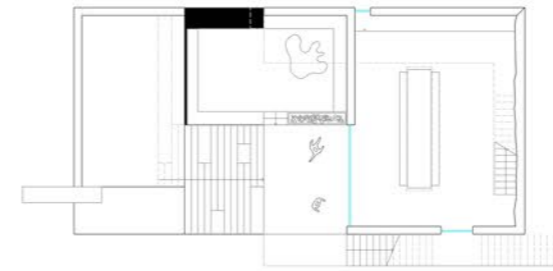
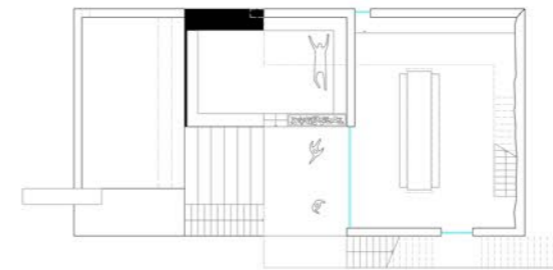
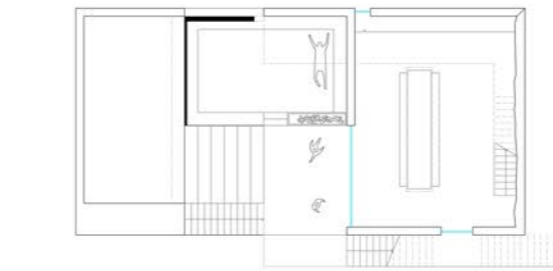
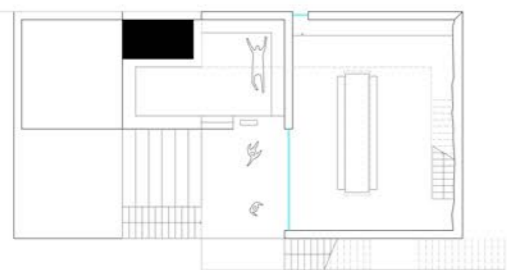
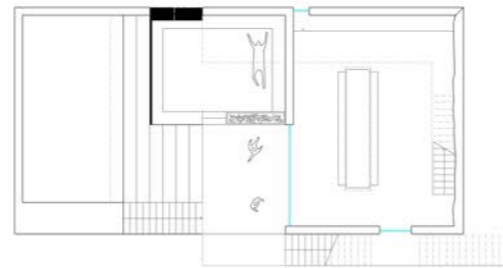
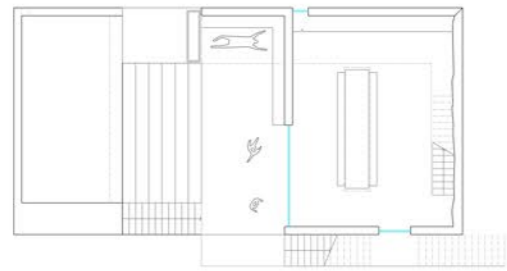

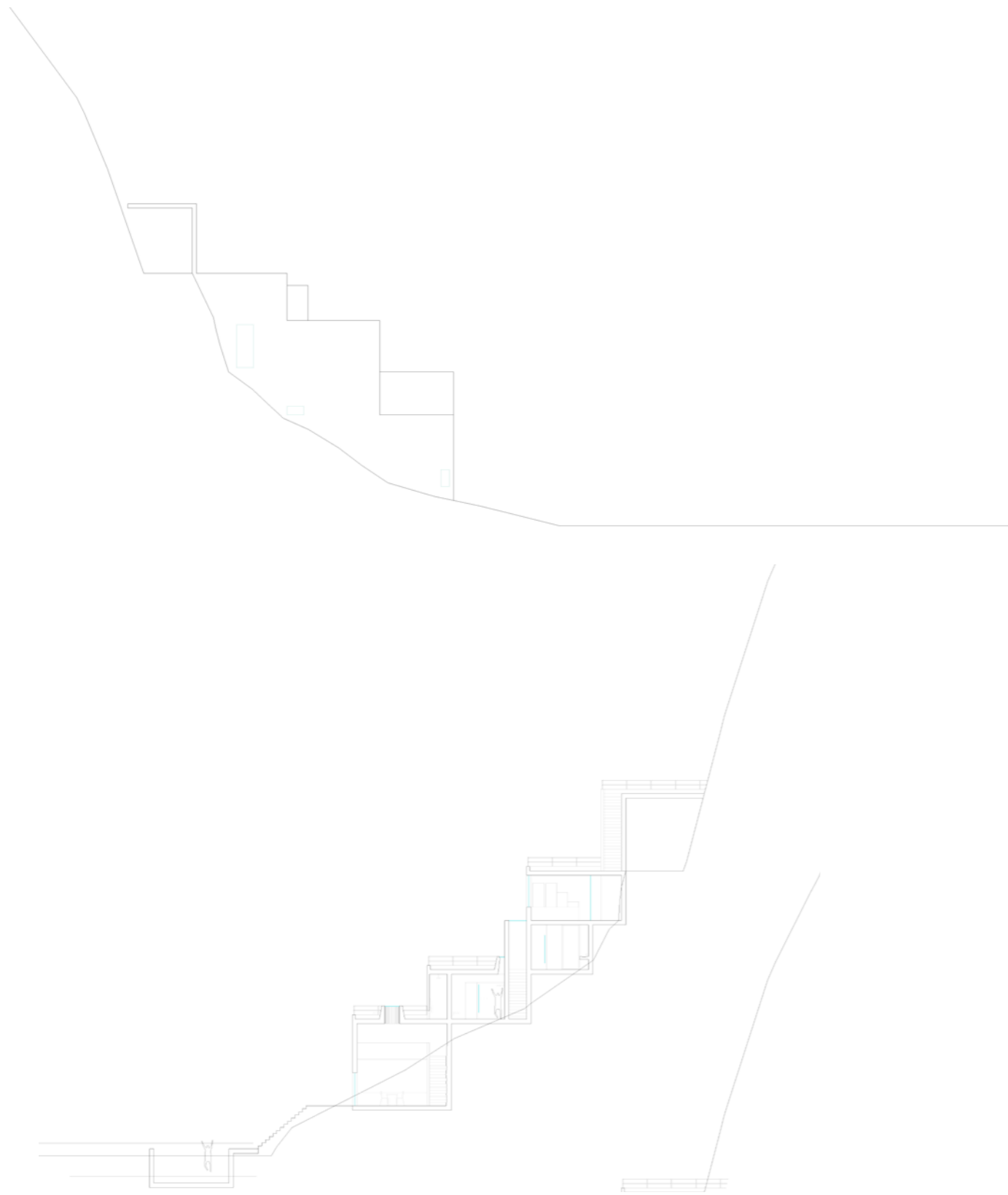
Jobber med vann som en del av flatene, renner ned langs bygget. Ende i tidevannsbasseng.

Det store rommet - her skal man samles! Uteplasser - viktig med noen under tak #nordnorge, kunne sitte ute på en kald dag, eller om regnet drysser ned.

Kan vi få vist ulik materialitet? Vi liker kontrasten mellom det tunge og det lette - betong vs stål. Utvalgte trapper, rekkverk og teltplasser i stål bestemmer vi oss for, resten tyngre betong.

Fjellet og betong på lag. Hvor tillateter vi at fjellet kommer inn i rommet?

Overlys, sidelys, underlys. Lys fra nord, sør, øst og vest.

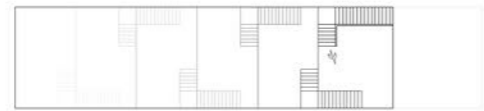
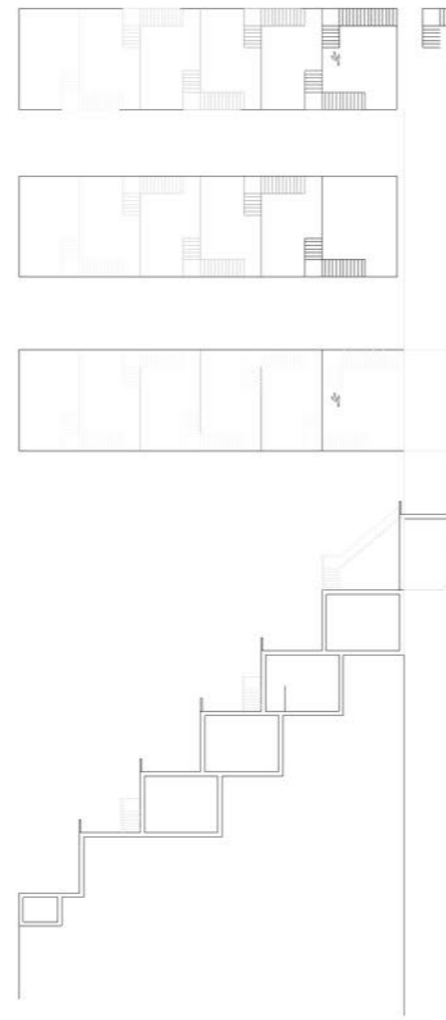
Vi synes overgangen til fjellet er vanskelig. MÅ man bygge over veien? Vi prøver å fjerne det øverste nivået, legger et annet dekke over veien akkurat her, for å signalisere at man må kjøre saktere. Der kan man klatre opp. Vi opplever at det er en riktig behandling av veien, og at hensynet til bilen får mindre plass. Veien er for alle.

Planer i Kattflåget

Undersøker bredden på bygget, som bestemmes av program og bruk.
 Vi bestemmer oss for 8 teltplasser, med plass til 2 personer på hver. Men servicebygget skal også fungere som en møteplass for de forbipasserende, og dermed gir vi det mer areal. Det skal serve både de klatrende og de som bare vil innom og se hva dette er for noe.

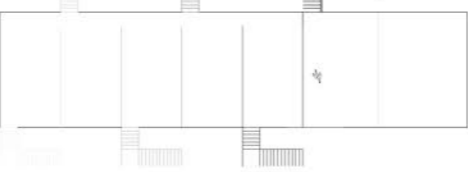
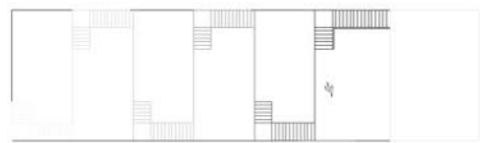
7 meter

8 meter

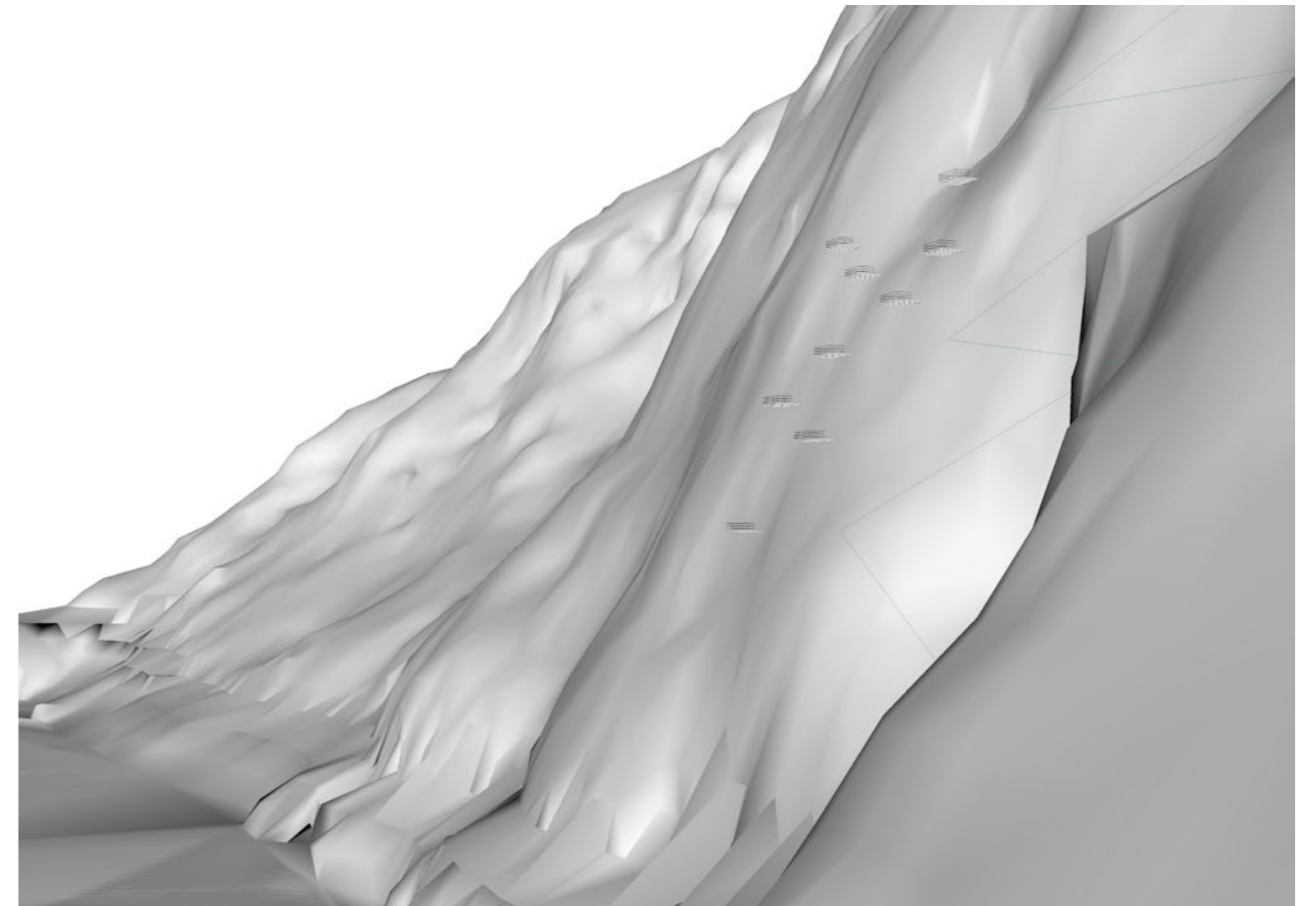
9 meter

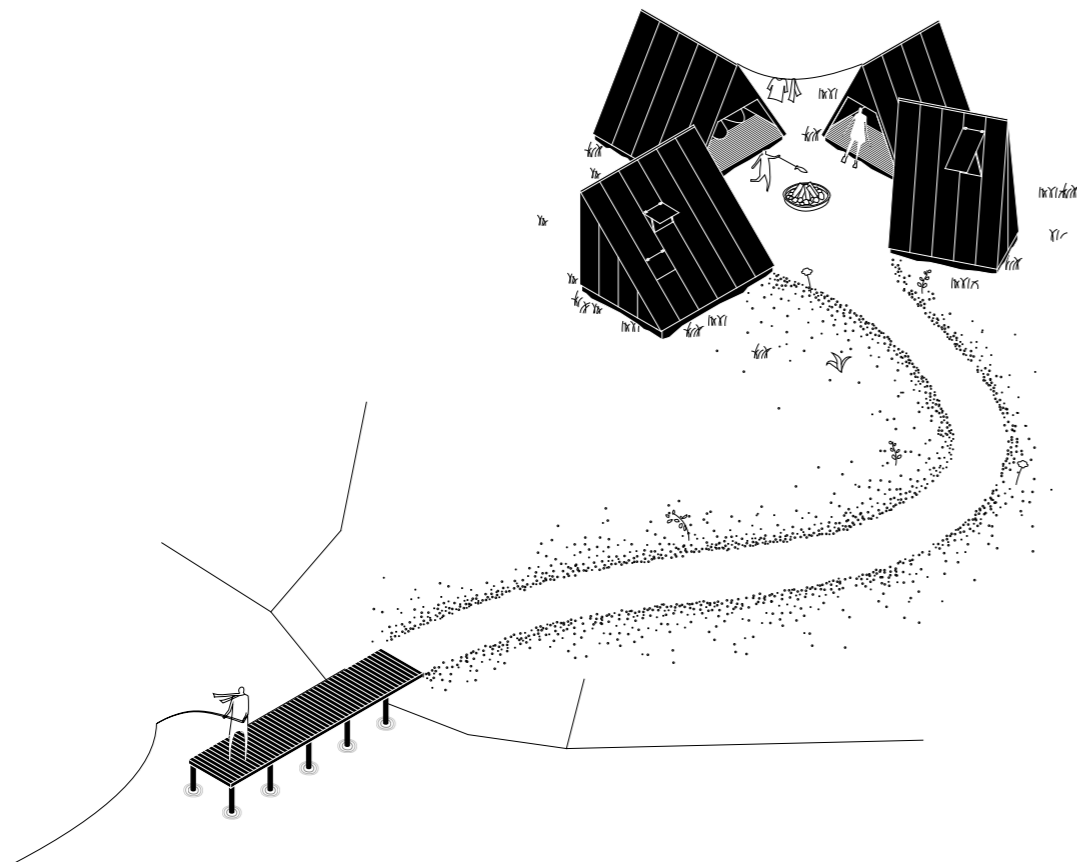
Vi fjerner "fuglekassene" som overnattingsplasser, og flytter heller teltplassene hit.

Teltplassene har vært med oss lenge, men vi opplevde at de ikke hadde helt riktig situasjon; hvorfor bestemme hvor folk kan telte på flat mark (annet enn å minske belastningen på naturen selvsagt).

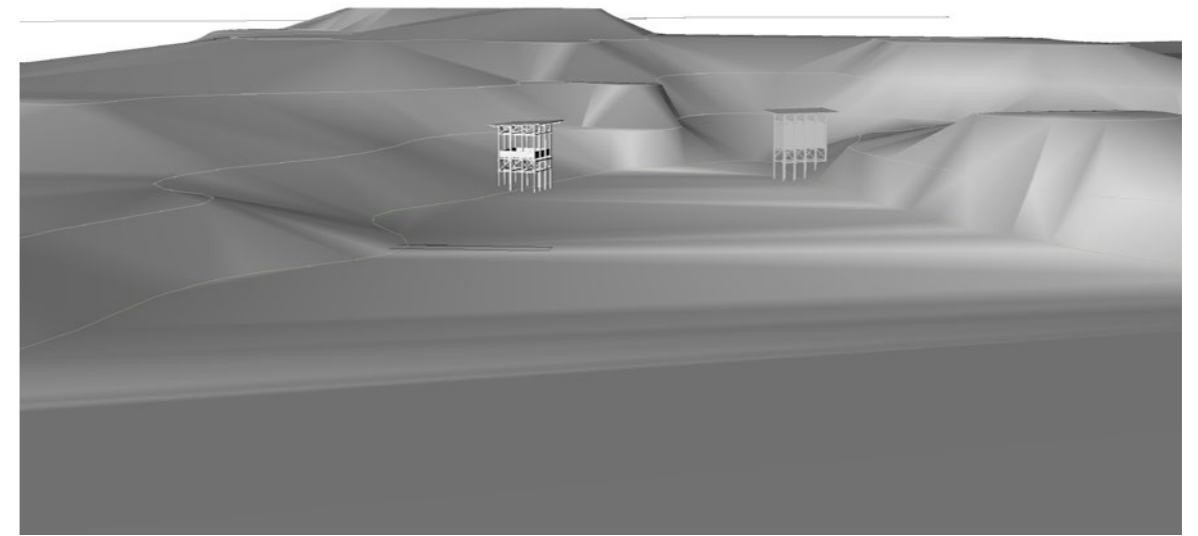
Vi tror det kan være mer interessant å ha teltovernatting i fjellveggen for å tilrettelegge for en opplevelse som idag ikke er mulig.

Overnattingen på indreøya

Gapahukene på Indreøya i en aksonometri.

Tester ut rorbuer i stedet for gapahuker på Indreøya. Det føles ikke riktig. Kan vi strippe det ned? Vi ønsker primært at stedet skal bli brukt, ikke nødvendigvis gjøre så store inngrep. Det vi synes er interessant er det utilgjengelige og hvor man må å ro ut, og da behøves ikke så mye annet enn å tilrettelegge for det.

Vi bestemmer oss for å droppe alt bortsett fra brygga, og foreslår naust som et sted å leie båt slik at man kan ro ut. Vi har tro på at dette stedet kan være mye enklere enn det vi har tenkt til nå, og likevel fungere like fint. Folk tar med seg telt.

Saunaen på tjernet

